

Holy Bible

Aionian Edition®

प्रेम संदेश

Ahirani Gospels

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

प्रेम संदेश
Ahirani Gospels

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 2/21/2024

Source copyright: CC Attribution 4.0

The Word for the World International, 2020

Formatted by Speedata Publisher 4.19.2 (Pro) on 5/16/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

अहिराणी at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition ®* is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Table of Contents

NEW TESTAMENT

मत्तय	11
मार्क	30

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

The Crucifixion

"Jesus said, 'Father, forgive them, for they don't know what they are doing.'

Dividing his garments among them, they cast lots.

Luke 23:34

मत्तय

१ येशु छिस्त जो दावीद राजाना पोरश्या, जो अब्राहामना पोरश्या ह्याना वंशावलीन पुस्तक। २ अब्राहामले इसहाक नावना पोरश्या व्यव्यना; इसहाकले याकोब; याकोबले यहुदा; अनं त्याना भाऊ व्यव्यनात; ३ यहुदाले तमारेपाईन पैरेस अनं जेरह व्यव्यनात; पैरेसले हेस्पोन व्यव्यना; हेस्पोनले अराम व्यव्यना; ४ अरामले अम्मीनादाब; अम्मीनादाबले नहशोन; नहशोनले सल्मोन; ५ सल्मोनले रहेपाईन बवाज; बवाजाले स्थथापाईन ओबेद; ओबेदले इशाय; ६ अनं इशायले; दावीद राजा व्यव्यना; जी पहिले उरीयानी बायको व्हती; तिनापाईन दावीदले शलमोन व्यव्यना; ७ शलमोनले रहबाम; रहबामले अबीया; अबीयाले आसा; ८ आसाले यहोशाफाट; यहोशाफाटले योराम; योरामले उज्जीया; ९ उज्जीयाले योथाम; योथामले आहाज; आहाजले हिज्जीया; १० हिज्जीयाले मन्नशे; मन्नशेला आमोन; आमोनले योशीया; ११ अनी बाबेलले देशांतर व्यव्यनं तवय यखन्याले शल्तीएल व्यव्यना; शल्तीएलले जस्त्वाबेल; १३ जस्त्वाबेलले अबीहद; अबीहदले एल्याकीम; एल्याकीमले अज्जजुर; १४ अज्जजुरले सादोक; सादोकले याखीम; याखीमले एलीहद; १५ एलीहदले एलाजार; एलाजारले मतान; मतानले याकोब; १६ अनी याकोबले योसेफ व्यव्यना. जो मरीयाना नवरा व्हता, अनी मरीयाले येशु व्यव्यना ज्ञाले छिस्त म्हणतस. १७ याप्रमाणे अब्राहामपाईन दावीदपावत सर्व मिठीसन चौदा पिढ्डा; दावीदपाईन बाबेलले देशांतर करं तोपावत चौदा पिढ्डा; अनी बाबेलले देशांतर व्हवनं तवयपाईन छिस्तपावत चौदा पिढ्डा. १८ येशुना जन्म असा व्यव्यना की, त्यानी माय मरीया हिनी योसेफसंगे मांगीनी व्हगेल व्हती, त्यासनं लगीन व्हवाना पहिले पवित्र आत्माकडतीन तिले दिवस राही गयात. अस दखायी वन १९ तिना नवरा योसेफ हाऊ एक धार्मीक माणस व्हता अनं तिनी बदनामी व्हवाले नको म्हणीसन तिले चुपचाप सोडी देवानी त्यानी इच्छा व्हती. २० जवय तो हाऊ ईचार करीच राहीता इत्तलामा एक प्रभुना स्वर्गदूतीन त्याले सपनमा दर्शन दिसन सांगं, हे, “योसेफ दावीदाना पोरश्या, तु मरीयाले बायको बनाडाले घाबरू नको, कारण तिना पोटमा जी गर्भ शे, तो पवित्र आत्माकडतीन शे. २१ ती पोरश्याले जन्म दि त्यानं नाव तु येशु ठेब, कारण तोच आपला लोकसले पापापाईन वाचाई.” २२ हाई सर्व यानाकरता व्यव्यनं, की, प्रभुनी संदेशासनद्वारा जे सांगेल व्हतं ते पुर्ण व्हवाले पाहिजे ते अस. २३ दखा, “कुमारी गर्भवती व्हई अनं तिले पोरश्या व्हई, अनी त्याले इमानुएल हाई नाव देतीन.” ह्या नावना अर्थ “आमनासंगे देव असा शे.” २४ तवय झोपमाईन ऊठानंतर प्रभुना दूतीन जरी आज्ञा करी, तसं योसेफनी करं त्यानी आपली बायकोना स्विकार करा. २५ जोपावत तिनी पोरश्याले जन्म दिघा नही, तोपावत मरीयाना जोडे तो निजना नही, जवय पोरश्या व्यव्यना तवय त्यानी त्यानं नाव येशु ठेब.

२ जवय हेरोद राजा व्हता. तवय यहदीयातील प्रांतमा बेथलहेम गावमा येशुना जन्मांतर, दखा पुर्व दिशाकडतीन ज्योतिषी येस्शलेमले ईसन ईचार-पुस करू लाग्नात. २ “यहदीयाना राजा जन्मना तो कोठे शे? कारण आम्हीन पुर्व दिशाले तारा दर्खीसन त्याले नमन कराले येल शेतस.” ३ हेरोद राजानी जवय हाई ऐकं तवय तो अनं पुरं यस्शलेम घाबरी गयं. ४ तवय त्यानी लोकसना मुख्य याजक, अनी सार्वीसंते बलाईसन इचारं की, छिस्तना जन्म कोठे व्हणार शे? ५ त्यासनी त्याले सांगं, “यहदीयाना बेथलहेम गावमा” कारण संदेशासनद्वारा असच लिखेल शे, की. ६ “हे यहुदाना प्रदेश बेथलहेम? तु

यहुदाना सर्व सरदारसमा कनिष्ठ शे; अस अजिबात नही? कारण मना इस्त्राएल लोकसले संभाळी असा सरदार तुनामातीन निंधी.” ७ तवय ज्योतिषीसले हेरोद राजानी गुपचुप बलाईसन तारा दखावानी येल नीट इचारी लिंधी. ८ त्यासले बेथलहेमले धाडतांना सांगं, “तुम्हीन जाईसन त्या बालबद्दल नीट इचारपुस करा, शोध लागी तवय माते बी निरोप घा, म्हणजे मी पण ईसन त्याले नमन करसु.” ९ राजान बोलन ऐकीसन त्या तठेन निघनात त्यासनी जो तारा पुर्व दिशाले दखेल व्हता, जेरे ते बाळ व्हतं. त्या जागावर जाईसन पोहचत नही तोपावत त्यासनापुढे चालना. १० त्या ताराले दर्खीसन त्या भलताच ख्यश व्यव्यनात. ११ जवय त्या घरमा गयात, तवय बाल्ले त्यानी माय मरीया जोडे त्यासनी दखं. अनं त्यासनी त्याना पाया पडीसन त्याले नमन करं, त्यासनी त्यासन्या थैल्या सोडीसन त्यानामाईन सोनं, ऊद, गंधरस, हाई त्याले अर्पण करं. १२ मंग सपनमा परमेश्वर कडतीन त्यासले सूचना भेटनी की, हेरोद राजाकडे परत जावानं नही, म्हणीसन त्या दूसी वाटतीन त्यासना देशमा निंधी गयात. १३ ज्योतिषी लोके जावानंतर प्रभुना दूतीनी योसेफले सपनमा दर्शन दिसन सांगं, “ऊठ, बाल्ले अनी त्यानी मायले लिसन मिसर देशमा पळी जाय, मी तुले सांगस नही तोपावत तु तठेच रऱ्याह.” कारण बाल्ले मारासाठे हेरोद व्याना शोध कराव शे? १४ मंग तो ऊठना अनं रातमाच बाल्ले अनी त्यानी मायले लिसन मिसर देशमा पळी गया. १५ अनी हेरोद मस सपावत त्या तठेच रऱ्यायानात, “मी मना पोरश्याले मिसर देशमातीन बलायेल शे.” जे प्रभुने संदेशासनद्वारा सांगेल व्हतं, ते पुरं व्हवाले पाहिजे म्हणीसन अस व्यव्यन. १६ ज्योतिषीसनी आपले फसांद म्हणीसन हेरोद भलता संतापना अनं जी महिती ज्योतिषीसपाईन नीट इचारी लेलय व्हती, तिना प्रमाणे बेथलहेम अनी आस-पासना सर्व गावसमा ज्या दोन वरीसना अनी त्यानापेक्षा कमी व्याना पोरश्या व्हतात, त्या सर्वासले त्यानी शिपाई धाडीसन मारी टाकं. १७ यिर्मया संदेशासनद्वारे जे सांगेल व्हतं; त्या येल्ले ते पुर्ण व्यव्यन ते अस; १८ रामा गावमा रडान अनं आकोरेसना शब्द ऐकाले व्हतान. रहेल तिना पोरश्यास करात भलती रडी रऱ्यायी शे, त्या रऱ्यायानात नहीत म्हणीसन तिनं समाधान व्हई नही रऱ्यायन. १९ मंग हेरोद राजा मरानंतर, प्रभुना दूत मिसर देशमा योसेफले सपनमा दर्शन दिसन बोलना. २० ऊठ, बाल्ले अनी त्याना मायले लिसन इस्त्राएल देशमा निंधी जाय, कारण ज्या बाल्ले माराले दर्खी राहीता, त्या मरी जायेल शेतस. २१ तवय तो झोपमाईन ऊठना बाल्ले अनी त्यानी मायले लिसन इस्त्राएल देशमा व्हतान; २२ पण अर्खेलाव हाऊ त्याना बाप हेरोदना जागावर यहदीयामा राज्य करी, रऱ्याईता हाऊ ऐकीसन योसेफ तडे जावाले यऱ्याया अनं सपनमा सुचना भेटनी त्याना प्रमाणे तो गालील प्रांतमा निंधी गया. २३ अनं नासरेथ नावना गावले जाईसन रऱ्याईना, ते यानाकरता की त्याले नासोरी म्हणतीन; हाई जे संदेशास्तुरे सांगेल व्हतं, ते पुरं व्हई.

३ त्या दिनमा बापिस्मा करनारा योहान हाऊ, यहदीयाना जंगलमा ईसन अशी घोषणा देवाले लागानी की, २ “पापसपाईन फिरा कारण स्वर्णनं राज्य जोडे येल शे!” ३ त्यानाबद्दल यशया संदेशनी सांगेल व्हतं की, “जंगलमा घोषणा करनारानी वाणी व्हयनी की, परमेश्वरनी येवानी वाट तयार करा, अनी परमेश्वर जी वाट वरतीन जावाव शे, ती वाट नीट करा.” ४ योहानना कपडा ह्या उंतसना केससपाईन बनाडेल व्हतात. त्याना कंबरले कातडाना पट्टा व्हता, त्यानं जेवण रानमध अनं टोळ व्हतं. ५ तवय त्याना संदेश ऐकाकरता यस्शलेम, सर्वा यहदीयाना प्रदेश अनी यार्देन नदी, त्याना जवल्यासना सर्व प्रदेशना सर्वां लोके त्यानाजोडे व्हतान. ६ त्या लोकसनी पाप कबूल करं, म्हणजे तो त्यासले यार्देन नदीमा बापिस्मा दे. ७ पण पस्शी अनी सदकी पंथना लोकसपैकी बराच जणसले आपलाकडे बापिस्मा लेवाकरता येतांना दर्खीन,

त्यानी त्यासले सांग, “अरे सापसना पिल्लासबन!” देवना येनारा क्रोधपाईन पळी जागाले तुमले कोणी सावध कर. 8 बामिस्मा लेवाना पहिले पापसपाईन फिरा शोभी असा सत्कर्म करा, 9 अनं अब्राहाम आमना बाप शे, अस मनमा आणु नका; कारण मी तुमले सांगस की, देव अब्राहाम करता दगडपाईन संती उत्पन्न कराले समर्थ शे! 10 अतेच झाडना मुळजोडे कुरहाड ठेणेल शे, जे जे झाड चांगल फळ देस नही, ते ते झाड तोडीन अनीमा टाकामा येस. 11 मी पापाचाई तुमना बामिस्मा पापसपाईन फिराकरता करस हाई खर शे, पण जो मना मांगतीन ई रुह्याना तो मनापेक्षा इतला समर्थ शे की, मी त्याना जोडा उचलीन चालानी पण मीनी लायकी नही शे, तो पवित्र आत्माधाई अनी अपाचाई तुमना बामिस्मा कराव शे. 12 त्याना हातमा त्यानं सुपांड शे, तो त्यानं खळं पुर्ण स्वच्छ करी, अनी आपला कोठारमा गहु गोया करीसन ठेई. पण जो भूस्सा राही त्याले नही बलावानारी अमीमा जाळी टाकी. 13 तवय येशु योहान कडतीन बामिस्मा करी लेवाकरता गालील प्रदेशमा यार्देन नदीवर त्यानाकडे वना; 14 पण योहान त्याले मना करीसन बोलना, मी तुमना हातरीन बामिस्मा लेवाले पाहिजे, पण तुम्हीन मनाकडे कशा काय ई राहीनात? 15 तवय येशु त्याले बोलना, आते हाई व्हहू दे; कारण सर्व रिती प्रमाणे धार्मीक काम पुर्ण करनं हाई आपलाकरता चांगलं शे, तवय योहाननी तस व्हवु दिंधे. 16 मंग बामिस्मा लेवावर येशु पापाचाईन वर वना. अनी दखा, स्वर्ग उघडनं तवय परमेश्वरना आत्मा कबुतरना रुपमा उतरीन स्वतःवर ई राहिना अस त्याले दखायनं. 17 अनी लगेच स्वर्गमाईन अशी वाणी व्हयनी की, हाऊ मना पोरेया माले परमप्रिय शे. मी त्यानावर संतुष्ट शे.

4 तवय सैतानकडीन येशुनी परिक्षा व्हवले पाहिजे म्हणीसन अत्मा त्याले जंगलमा लई गया. 2 मंग त्यानी चाळीस दिन चाळीस रात उपवास करा, त्यानंतर त्याले भलती भक्त लागानी. 3 मंग सैतान येशुना जोडे ईसन त्याले बोलना; “तु देवना पोरेया शे, तर द्व्या दगडले आजा कर की, भाकर व्हई जा. 4 पण येशुनी त्याले उत्तर दिंधे, ‘माणस फक्त भाकर खाईसन नही तर देवना मूऱ माईन निघणारा प्रत्येक वचनघाई जगी, असा शाङ्कलेख शे.’” 5 मंग सैतान येशुले पवित्र नगर यस्सलेममा लई गया अनी मंदिराना शेंडावर त्याले उभं करं, 6 मंग त्यानी त्याले सांग, “तु देवना पोरेया व्हशी तर आठेन खाल उडी मार,” कारण शाङ्कलेखमा अस लिखेल शे की, “तुनं रक्षण कराकरता देव आपला स्वर्गदूसले तुनाबदल आजा दि.” तुना पायसले दगडीनी ठेच लागाले नको म्हणीन त्या तुले हातवर झेती लेतीन. 7 मंग येशुनी त्याले उत्तर दिंधे, आओ असा शाङ्कलेख शे की, परमेश्वर जो तुना देव त्यानी परिक्षा दख नको. 8 मंग सैतान त्याले एक भलता उचा डोंगरवर लई गया अनी त्याले जगमाधला सर्व राज्य अनी त्यासनं वैभव फटकामा दखां, 9 अनी त्याले सांग, “जर तु पाया परीन माले नमन करशी तर हाई सर्व तुन व्हई जाई.” 10 तवय येशुनी त्याले उत्तर दिंधे, “अरे सैतान, आठेन चालता व्हय,” कारण अस शाङ्कमा लिखेल शे की, “परमेश्वर तुना देव यानी भक्ती कर, अनी फक्त त्यानीच सेवा कर!” 11 मंग सैतान तठेन निंधी गया, अनी दखा, देवदू ईसन त्यानी सेवा कराले लागनात. 12 मंग योहानले कैदेखानामा टाकं हाई ऐकीसन येशु गालीलमा गया; 13 अनी नासरेथ सोडीन जब्लून अनं नफताली यासना हाईमातला समुद्रना किनारावरला कफरहृष्ण गावले जाईसन राहीना; 14 हाई यानाकरता की, यशया सदेशानाद्वारा जे सांगेल व्हतं ते पुर्ण व्हयनं, ते अस की, 15 जब्लून अनं नफताली प्रांत, समुद्र किनारावरला, यार्देना पलीकडला देश, गैरयहृदी लोकसना गालील प्रांत. 16 आठला अंदारामा बेशेल लोकसनी मोठा उजेड दखा अनी ज्या मुत्युना प्रदेशमा, अनी छायामा बठेल व्हतात,

त्यासनासाठे एक मोठी ज्योती उगम पावनी शे. 17 तवयपाईन येशु उपदेश करीसन सांगु लागाना की, “पापसपाईन फिरा कारण स्वर्गनं राज्य जोडे येल शे!” 18 मंग येशु गालील समुद्रना जोडेतीन चाली राहिता. तवय त्यानी शिपोन पेत्र अनी त्याना भाऊ आदिगा या दोन्ही भाऊसले समुद्राना जाळं टाकतांना दखं; कारण त्या मासा धरणारा व्हतात. 19 येशुनी त्यासले सांग, “मनामांगे या, लोकसले देवना राज्यमा कसं लयतस, हाई मी तुमले शिकाडसु.” 20 त्यासनी लगेच जाळं तेचे च सोडं अनी त्या त्याना मांगे निघनात. 21 ठेण युढे जावानंतर त्यानी दूसरा दोन्ही भाऊ म्हणजे, जब्लीना पोरेया याकोब, अनं योहान यासले आपला बाप जब्लीनासंगे नावमा जाळं सवारतांना दखं, अनी येशुनी त्यासले बलायं. 22 मंग त्यासनी लगेच त्यासना बाप अनं नावले सोडीसन त्यानामांगे चालु लागनात. 23 मंग येशु यहृदी लोकसना सभास्थानमा, प्रवचन करत अनं देवराज्यनी सुवार्ता गाजाडत सर्व कमजोर अनं रोगीसले बरं करत गालीलभर फिरना; 24 अनी त्यानी बातमी सिरिया देशभर पसरनी; तवय ज्या येग-येगला प्रकारना रोगप्रस्त व्हतात, ज्या भूत लागेल, मिरगिवाला अनं लखवा व्हयेल व्हतात असा सर्वासले त्यानाकडे लयनात, अनी त्यानी त्यासले बरं करं. 25 मंग गालील, दकापलीस, यस्शलेम, यहृदीया, अनं यार्देन नदीना पलीकडला प्रदेशमातीन लोकसनी गादी त्यानामांगे चालाले लागनी.

5 तवय त्या लोकसमुदायले दखीन येशु डोंगरवर चढी गया, अनं तो बसना तवय त्याना शिष्य त्यानाजोडे वनात. 2 मंग तो त्यासले शिकाडु लागाना. 3 “ज्या मनरीन गरीब त्या धन्य; कारण स्वर्गना राज्य त्यासनं शे!” 4 ज्या शोक करतस त्या धन्य; कारण त्यासले सांतवन भेटी. 5 ज्या नम्र त्या धन्य, कारण त्या पृथ्वीना वासदार व्हतीन. 6 ज्या धार्मीकतेना भूक्या-तिशा त्या धन्य, कारण त्या तुम व्हतीन. 7 ज्या दयालु त्या धन्य, कारण त्यासनावर दया व्हई. 8 ज्या मनना शुद्ध त्या धन्य कारण त्या देवले दखतीन. 9 ज्या शांती निर्माण करनारा त्या धन्य, कारण त्यासले देवना पोरेया म्हणतीन. 10 धार्मीकतामुये ज्यासना छळ व्हयेल शे, त्या धन्य, कारण स्वर्गनं राज्य त्यासनं शे. 11 मनामुये जवय लोक तुमनी निदा अनं छळ करतीन, अनी तुमना विस्तृद सर्व प्रकारन्या वाईंट लबाडीमा बोलतीन तवय तुहीन धन्य. 12 आनंद करा, उल्लास करा, कारण स्वर्गमा तुमनं प्रतिफल मोठे शे; कारण तुमना पहिले ज्या सदेशे व्हई गयात त्यासना त्यासनी तसाच छळ करा. 13 तुहीन पृथ्वीना मीठ शेतस; पण जर मीठना खारटपणाच निंधी गया तर तो खारटपणा त्याले कशाधाई आणता ई? ते काय कामं रहावाव नही, तर ते फेकाई जाई अनी लोकसना पायखाल चेंदाई जाई. 14 तुहीन जगना प्रकाश शेतस; डोंगरवरलं शहर लपु शक्स नही. 15 दिवा लाईसन चंपानाखाल ठेवतस नही, दिवठणीवर ठेवतस म्हणजे तो घरमधला सर्वासले प्रकाश देस. 16 तसच तुमना प्रकाश लोकसमोर असा पढू या की, त्यासनी तुमना सत्कर्म दखीन सुमाना स्वर्गामधला बापनं गैरव कराले पाहिजे. 17 अस नका समजा की, मी नियमशास्त्र अनं सदेशासना ग्रंथ नष्ट कराले येल शे; मी तर ते पुरं कराले येल शे. 18 कारण मी तुमले सत्य सांगस की, जोपावत आकाश अनं पृथ्वी नष्ट व्हस नही तोपावत सर्वकाही पुरं व्हवाशिवाय नियमशास्त्रामधला एक बी कानामात्रा नष्ट व्हवावू नही. 19 यामुये जो कोणी यामधली धाकलीत-धाकली एखादी आज्ञा नष्ट करीसन लोकसरते शिकाडी त्याले स्वर्गना राज्यमा सर्वत धाकला म्हणतीन, पण तो जर सर्वी आज्ञा पाळी अनं लोकसले शिकाडी त्याले स्वर्गना राज्यमा सर्वत मोठा म्हणतीन. 20 मी तुमले सांगस, शांती अनं पस्शी ह्यासपेक्षा तुमना नम्रपणा अधिक व्हवाशिवाय स्वर्गना राज्यमा तुमना प्रवेश व्हनारच नही. 21 खून करू नको अनं जो कोणी खून करी तो न्यायालयमा

दंडकरता पात्र व्हैं, हाई पुर्वजसनी सांगेल व्हत, हाई तुम्हीन ऐकेल शे. 22 मी तर तुमले सांगस, जो आपला भाऊवर बिनकामना सांताप करी तो न्यायालयना शिक्षाना पात्र व्हैं, जो कोणी आपला भाऊले, अरे येडा असं म्हीनी तो उच्च न्यायालयना शिक्षाले पात्र व्हैं; अनी जो कोणी त्याले, “अरे मुखी” अस म्हीनी तो अग्नीरकना शिक्षाले पात्र व्हैं. (Geenna g1067) 23 यासुये जर तु देवले अर्पण कराले वेदीवर काही भेट लयना अनी तवय तुले आठवण व्हयनी की, मना भाऊले मनाबद्दल काही राग शे. 24 तर आपली भेट वेदीना समोर सोडीसन पहिले आपला भाऊसंगे तडजोड कर, अनी मंग इसन आपलं दान अर्पण कर. 25 वाटवर तुना शत्रु तुनाबोरवर शे, तवय त्यानासंगे तडजोड कर, नहीं तर तो तुले न्यायाधिशना हातमा दि, न्यायाधिश तुले शिपाईसना हातमा दि, अनी शिपाई तुले कैदखानामा टाकतीन. 26 मी तुले खरंखर सांगस, जोपावत दमडीन दमडी फेडापावत तठेन तुनी सुट्का व्हवाव नहीं. 27 व्यभिचार कस्नको, हाई जे सांगेल व्हत, ते तुम्हीन ऐकेल शे. 28 मी तुमले सांगस, जो कोणी बाईकडे वाईट इंचारतीन दखस तवय त्यानी आपला मनमा तिनाबद्दल व्यभिचार करेलच शे. 29 जर तुना उजवा डोया तुले पाप कराले लावस, तर तु त्याले काढीसन फेकी दे! कारण तुनु पुरं शरीर नरकमा जावापेक्षा एक अवयवना नाश व्हवाले पाहिजे, हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. (Geenna g1067) 30 तुना उजवा हात तुले पाप कराले लावस तर, तु त्याले कापी टाका कारण तुनु पुरं शरीर नरकमा जावापेक्षा, तुना एक अवयवना नाश व्हैं, हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. (Geenna g1067) 31 जो कोणी बायकोले सुटपत्र देवले दखसं त्यानी तिले सुटपत्र देवले पाहिजे, हाई बी सांगेल व्हत. 32 मी तर तुमले सांगस, जो कोणी आपली बायकोले व्यभिचारना कारण्णीन सोडस तर तो तीले व्यभिचारीनी बनाडस; अनी जो कोणी अशी सोडेल बाईसंगे लगीन करस तो बी व्यभिचार करस. 33 “खोटी शपथ लेवु नको” तर “आपली शपथ देवानापुढे खरी कर” असं पुर्वजसले सांगेल व्हत, हाई तुम्हीन ऐकेल शे. 34 मी तुमले सांगस, शपथ वाह नका; अनी स्वर्गीनी पण शपथ वाह नका. कारण ते देवना राजासन शे. 35 पृथ्वीनी पण शपथ वाह नका, कारण ती देवनी पाय देवानी जागा शे अनी यस्सलेमनी पण शपथ वाह नका, कारण ती “थोर राजानी नगरी शे.” 36 आपला डोकानी पण शपथ वाह नको, कारण तु डोकाना एक बी केस पांढरा अनं काया कस्न शकस नहीं. 37 तुमले “हो” म्हणनं व्हैं “हो” म्हणा, “नहीं” म्हणनं व्हैं तर “नहीं” ऐवढच रहावाले पाहिजे; यातीन जे काही जास्त ते वाईट पाईन शे. 38 “तुम्हीन हाई ऐकेल शे की, ‘डोयना बदलामा डोया’ अनं दातना बदलामा दात.” 39 मी तर तुमले सांगस व्हैट माणुसले अडावुच नका, कारण जो कोणी तुमना एक गालवर मारस, तर दुसरा गाल बी त्यानाकडे करा. 40 जो कोणी जबरदस्तीतीन तुना गंजीफकाळ लेवाले दखस, त्याले तुना बाहेरना कपडा बी लेके दे; 41 जो कोणी तुले जबरदस्तीतीन एक कोस लई जाई, त्यानासंगे तु दोन कोस जाय. 42 जो तुनाकडे काही मांगस त्याले दे, अनी जो तुनाकडे उसन मांगाले दखस त्यानापाईन पाठ फोरव नको. 43 आपला शेजारीमधर प्रिती कर, अनं शत्रुसना व्देष कर, असं सांगेल व्हर्त, ते तुम्हीन ऐकेल शे. 44 मी तर तुमले सांगस आपला शत्रुवर प्रिती करा, अनं ज्या तुमना छळ करतस त्यासनासाठे प्रार्थना करा. 45 ते यानाकरता की तुम्हीन स्वर्गीना पिताना पुरु व्हवाले पाहिजे, कारण तो चांगलासवर अनं वाईटसवर पन आपला सुर्य उगाडस अनी धार्मीक अनं अधार्मिक मानससवर बी पाऊस पाडस. 46 ज्या तुमनावर प्रिती करतस, त्यासनावर तुम्हीन प्रिती करी तर तुमले काय प्रतीफल मिळी, कारण जकातदार बी तसच करतस ना? 47 जवय तुम्हीन आपला बंधुसले नमस्कार करतस पण

त्यामा काय विशेष? कारण गैरयहदी पण तसच करतस ना? 48 जशा तुमना स्वर्गीय पिता परीपुर्ण शे, “तस तुम्हीन पण पुर्ण व्हा.”

6 तुम्हीन आपला धार्मीक कामे लोकसले दखाडाकरता कस्न नका, तसं करावर तुमना स्वर्गीना पितापाईन तुमले प्रतीफल मिळाव नहीं. 2 यासुये तु जवय दानधर्म करस तवय लोकसनी आपला गैरव कराले पाहिजे म्हणीसन ढोगी जसा सभास्थानमा अनी रस्तावर आपलाउढे शंख वाजाडतस तसं कस नका, मी तुमले सत्य सांगस की, त्यासले त्यानं प्रतीफल मिळी जायेल शे. 3 तु जवय दानधर्म करस, तवय तूना उजवा हात काय करस, हाई तुना डावा हातले समजाले नको. 4 जवय तु दानधर्म करस, ते गुप्तपणे व्हवाले पाहिजे, म्हणजे तुले दखणारा, गुप पिता परमेश्वर तुले तून फल दि. 5 तसच जवय तुम्हीन प्रार्थना करतस, तवय ढोंगीसनामायक कस्न नका; कारण लोकसनी आपले दखाले पाहिजे म्हणीसन सभास्थानमा अनं चवाटावर ऊभा राहिन प्रार्थना कराले त्यासले आवडस, मी तुमले सत्य सांगस की, त्यासले त्यासनं प्रतीफल मिळी जायेल शे. 6 तु जवय प्रार्थना करस, तवय तू आपला खोलीमा जाईसन दार लाव, अनी आपला गुपवासी पितानी प्रार्थना कर, म्हणजे तुना गुपवासी पिता तुले फल दि. 7 तुम्हीन जवय प्रार्थना करतस तवय गैरयहदीस मायक बिनकामनं बडबड कस्न नका, आपण बराच बोलनुत म्हणीसन आपली माणगी मान्य व्हैं अस त्यासले वाटस. 8 तुम्हीन त्यासनामायक व्हवु नका, कारण तुमन्या ज्या गरजा शेतस हाई तुमना स्वर्गीना पिताले, तुम्हीन त्यानाकडे मांगाना पहिले त्याले सर्व माहीत शे. 9 मंग तुम्हीन अशी प्रार्थना करा, हे आमना स्वर्ग माधला देवबाप, तुन नाव पवित्र मानोत; 10 तुन राज्य येवो, जस स्वर्गीमा तसं पृथ्वीवर बी तुना इच्छाप्राप्तांगे व्हवो. 11 आमनी रोजीनी भाकर आज आमले दे; 12 अनी जस आम्हीन दुसरासना अपराध माफ करात, तसं तु पण आमना अपराध क्षमा कर; 13 अनी आमले परिक्षामा पाइ नको; तर आमले पापमातीन सोडाव. कारण की, राज्य, सामर्थ्य, अनी गैरव, हाई सदासर्वकाळ तुनंच शे; अमेन. 14 जर तुम्हीन लोकसना अपराधनी क्षमा करतस, तर तुमना स्वर्गीय पिता बी तुमले क्षमा करी. 15 पण जर तुम्हीन लोकसले क्षमा कर नहीं, तर तुमना स्वर्गीय पिता बी तुमले क्षमा करावु नहीं. 16 तुम्हीन जवय उपास धरतस तवय ढोंगीसनामायक तोड उतारीसन बठु नका. कारण आपला उपास शे अस लोकसीनी दखावं म्हणीन त्या आपलं तोड उतारतस, मी तुमले सत्य सांगस की, त्यासले त्यासनं प्रतीफल भेटी जायेल शे. 17 तु उपवास करस तवय आपला डोकाले तेल लाव. अनं तोंड धोय; 18 हाई यानाकरता की, तु उपवास करस, हाई लोकसले नहीं तर तुना स्वर्गीय पिता याले दखावाले पाहिजे, म्हणजे तो तुले फल दि. 19 स्वतःकरता पृथ्वीवर धन गोया कस्न नका; कारण त्याले उधी लाग्स अनं गंजीसन त्याना नाश व्हस, अनी चोर बी घर फोडीसन चोरी करतस; 20 तर आपलाकरता स्वर्गीमाधलं धन गोया करा; कारण तडे उधी अनं गंज लागीसन त्याना नाश व्हवावू नहीं, अनं चोर बी घर फोडीसन चोरी करस नहीं; 21 कारण जठे तुमनं धन शे, तडे तुमन मन बी लागी राही. 22 डोया हाऊ शरिरना दिवा शे; जर तुना डोया निष्पाप व्हैं तर तुन साळं शरीर प्रकाशमय व्हैं, 23 जर तुना डोया दोयी रुहायना तर तुन साळं शरीर अंधकारमय व्हैं; म्हणजे तुनामातील प्रकाश-अंधार रुहायना तर तो अंधार कितला भयकर व्हैं! 24 तर कोणी देन मालकसनी सेवा कस्न शकस नहीं, कारण तो एकना व्देष करी, तर दुसरानी सेवा करी; नहीं तर एकनासंगे चांगला वागी, तर दुसरानासंगे वाईट वागी; मंग तुम्हीन देवनी अनी धननी सेवा कस्न शकतस नहीं. 25 यासुये मी तुमले सांगस की, आपला जिवबद्दल, म्हणजे आपण काय खावाले अनं काय पेवाले पाहिजे;

अनी आपला शारिरबद्दल म्हणजे आपण काय पांघरानं, यानी चिंता करीसन बढु नका. कारण अनन्येका जिव, अनं कपडासपेक्षा शरीर जास्त महत्वनं शे की, नही? 26 आकाशमधला पक्षीसकडे ध्यान दिसन दखाया; त्या पेरेतस बी नही, कापणी बी करतस नही, अनं कोठासमा साठाडतस बी नही; तरी तुमना स्वर्गना देवबाप त्यासले खावाले देस. तुम्हीन तर त्यासनापेक्षा श्रेष्ठ शेतस की नही? 27 तुमनामा, असा कोण समर्थ शे की, चिंता करीसन आयुष्यनी येळ तासभर वाढालू शकस? 28 तसच कपडासकरता कशाले चिंता करतस? जंगलमधला फुलं दखा, त्या कशा वाढतस? त्या कष्ट नही करतस अनी सुत बी नही ईन्तस. 29 तरी मी तुमले सांगस, शलमेन राजासुट्टा त्याना बैठवामा त्या फुलसपैकी एकनामायक सुध्दा सजेल नव्हता. 30 जे जंगलमाधलं गवत आज शे, अनी सकाय जावाया जास, त्याले जेर देव असा कपडा घालत व्हई, तर अहो अझ्यासीहो, तो तुमनी काळजी करीसन तुमले कपडा घालालू नही का? 31 यामुये काय खावानं, काय पेवानं, अनी काय पांघरानं, असा म्हणीसन चिंता करत बढु नका. 32 कारण हाई सर्व मिळाले पाहिजे म्हणीसन गैरयहदी लोकेपण खटपट करत राहतस, तुमले ह्या सगळासनी गरज शे. हाई तुमना स्वर्गना देवबापले माहीत शे. 33 तर तुम्हीन पहिले देवना राज्य अनी त्यानी धार्मीकता मिळाकरता त्यानासंगे ह्या सर्वा गोष्ठी बी तुमले मिळतीन. 34 यामुये सकायनी चिंता करीसन बसु नका, कारण सकायनी चिंता सकायते; अनी ज्या दिननं दुःख ते त्याच दिनकरता पुरं शे.

7 कोणलेच दोषी ठरावू नका, म्हणजे देव तुमले दोषी ठरावनार नही. 2

ज्याप्रकारमा तुम्हीन न्याय करशात, त्याच प्रकारमा देव तुमना न्याय करी, अनी ज्या मापाई तुम्हीन मोजीन दिशात. त्याच मापाई तुमले मोजीन देवामा ई. 3 तुना डोयामाधलं मुसळ न दखता आपला भाऊना डोयामाधलं कुसळ कशाले दखस? 4 किंवा तुना डोयामाधलं कुसळ माले काढु दे हाई आपला भाऊले तु कसं सांगस? दख, तुना डोयामात तर मुसळ शे. 5 अरे ढोणी, पहिले तुना डोयामाधलं मुसळ काढी टाक म्हणजे तुना भाऊना डोयामाधलं कुसळ काढाकरता तुले स्पष्ट दखाई. 6 जे पवित्र शे ते कुत्रासले देऊ नका, अनी मोती डुकरसनासमोर टाकू नका, टाकशात तर त्या आपला पायखाल चेंदीतीन अनी पल्टीसन तुमले फांडतीन. 7 मांगा म्हणजे तुमले भेटी, शोधा म्हणजे तुमले सापडी, ठोका म्हणजे तुमनाकरता उघडाई जाई; 8 कारण जो कोणी मांगस त्याले भेटस, जो शोधस, त्याले सापडस अनी जो कोणी दार ठोकस त्यानाकरता उघडाई जास. 9 आपला पोर्यायानी जेर भाकर मांगी तर तो त्याले दगड दि? 10 अनी मासा मांगा तर त्याले साप दि, तुमनामा असा कोणता बाप शे? 11 जर तुम्हीन वाईट राहीसन बी आपला पोर्यासले चांगलं काय ते देवाण तुमले समजस, तर ज्या तुमना स्वर्गना देवबाप जोडे मांगतस, त्यासले तो कितल्या चांगल्या वस्तु अनं देण्याया दि? 12 यामुये लोकसनी तुमनासंगे जंस वागाले पाहिजे असी तुमनी ईच्छा शे, तसं तुम्हीन बी त्यासनासंगे वागा, कारण मोजेना नियमशास्त्र अनी संदेशा, हाईच शिकाडतस. 13 धाकला दरवाजातीन मजारमा जा; कारण नाशकडे जावाना दरवाजा मोठा शे, अनं रस्ता पसरट शे, अनी त्यानामातीन जाणारा बराच शेतस; 14 पण जिवनकडे जावाना दरवाजा, अनी स्तुता छोटा शे. अनं ज्यासले तो सापडस त्या थोडाच शेतस. 15 खोटा संदेशपाईन संभाळीन राहा, कारण त्या मेंदरसना रुपगा येतीन, पण त्या मझारतीन कुर लांडगा शेतस. 16 तुम्हीन त्यासले त्यासना फळवरतीन बळखशात, कारण काटासना झाडवरतीन दाक्ष अनं रिंगनीना झाडवरतीन अंजिर काढतस का? 17 त्याचप्रमाणे चांगला झाडले चांगलं फळ येस अनं वाईट झाडले वाईट फळ येस. 18 चांगला झाडले वाईट फळ येस नही, अनं वाईट झाडले चांगलं फळ येस नही. 19 ज्या-ज्या झाडले चांगलं फळ येस

नही ते प्रत्येक झाड तोडीसन अनीमा टाकामा येस. 20 यामुये तुम्हीन त्यासले त्यासना फळवरतीन बळखशात. 21 माले प्रभुजी, प्रभुजी म्हणनारा सर्वासना स्वर्गना राज्यमा प्रवेश व्हई अस नही; तर जो मना स्वर्गना पिताना ईच्छाप्रमाणे वागस त्याना प्रवेश व्हई. 22 न्यायना दिनले बराचजन माले सांगतीन, प्रभुजी-प्रभुजी आम्हीन तुना नावतीन संदेश दिधा, तुना नावतीन भूतं काढात, अनी तुना नावतीन मोठमोठला चमत्कार करात नही का? 23 तवय मी त्यासले स्पष्ट सांगसु की, मनी अनी तुमनी कीथीच ओळख नव्हती; अहो पापीसवन मनापाईन दूर व्हा. 24 जो कोणी मनं हाई वचन ऐकीसन त्यानाप्रमाणे वागस तो एक शहाणा माणुसना मायक ठी; त्यानी आपलं घर खडकवर बांध; 25 मंग पाऊस पडना, पूर वना, वारा बी सुट्ना, अनी त्या घरले लाग्ना; तरी ते घर पडनं नही, कारण त्याना पाया खडकवर बांधेत व्हता. 26 त्याचप्रमाणे जो कोणी मनं वचन ऐकीसन त्यानाप्रमाणे वागस नही तो एक मुर्ख माणुसना मायक ठी; त्यानी आपलं घर वाळवू बांध, 27 मंग पाऊस पडना, पूर वना, वारा बी सुट्ना, अनं त्या घरले लाग्ना तवय ते लगेच पडीसन त्याना नाश व्हयना. 28 येशुनी आपलं बोलनं बंद करावर अस व्हयनं की, त्या लोके त्यानं शिक्षण ऐकीन थक्क व्हई गयत; 29 कारण ते शाळी लोकेसनामायक नही तर पुरा अधिकार त्यालेच शे, असा शिकाडी राहीता.

8 मंग येशु डोंगरवरतीन उतरना तवय लोकसनी गदीं त्यानामागे चाली राहीती. 2 तवय दखा, एक कुष्ठरोगी येशुकडे ईसन त्याना पाया पडीन त्याले बोलना, प्रभुजी, तुमनी ईच्छा व्हई तर माले शुद्ध करासाठे तुम्हीन समर्थ शेतस. 3 तवय येशुनी हात पुढे करीसन त्याले स्पर्श करा अनं बोलना, मनी ईच्छा शे, तु शुद्ध व्हय; अनं लगेच त्याना कुष्ठरोग जाईसन तो बरा व्हयना. 4 मंग येशुनी त्याले सांगं, संभाळ, हाई कोणलेच काही सांगू नको; तर तु जाईसन “याजाकले दखाड अनी त्यासले खां वाटाले पाहिजे म्हणीसन तुना शुद्धीकरण व्हवाकरता, जे अणिं मोजेनी कराले लाई देयल शे ते कर.” 5 मंग येशु कफांहुम गावले वना, तवय एक रोमी अधिकारी त्यानकडे ईसन त्याले इनंती करीसन बोलना, 6 प्रभुजी, मना सेवक लखवामा भलताच पिडीसन घरमा पडेल शे. 7 येशु त्याले बोलना, “मी ईसन त्याले बरं करसु.” 8 तवय अधिकारीनी उतर दिधं, प्रभुजी तुम्हीन मना घर यावं, ईतली मनी लायकी नही; पण एक शब्द बोला म्हणजे मना सेवक बरा व्हई जाई. 9 मी एक जबाबदार अधिकारी शे, अनी मना हातखाल शिपाई शेतस; मी एकले सांगस, जा�! तर तो जास, एकले सांगं ये! तर तो येस, अनी सेवकले सांगं, हाई कर तर तो ते करस. 10 हाई ऐकीसन येशुले आळवर्य वाटनं, अनं आपलासमागे येणारा लोकसले तो बोलना, मी तुमले सत्य सांगस, एवढा इंवास माले इळालेलमा बी दिसना नही. 11 मी तुमले सांगस की, “पुर्व अनं पश्चिमकडतीन” बराच लोके येतीन अनं स्वर्गना राज्यमा अळाहाम, इस्हाक, अनं याकोब, यासना पंगतमा बसतीन; 12 पण राज्यना पोर्या बाहेस्ना अंधारमा टाकाई जातीन, अनं तठे रडनं अनं दात खान राही. 13 मंग येशु रोमी अधिकारीले बोलना, जाय तु इंवास डेवेल प्रमाणे तले भेटी अनी त्याच येळले तो सेवक बरा व्हयना. 14 जवय येशु पेत्रा घरमा गया, तवय शिमोनीनी सासु तापमा पडेल शे, अस त्यानी दखं. 15 मंग येशुनी तिना हातले स्पर्श करा; अनं तिना ताप निधी गया; अनी ती ऊठीसन त्यानी सेवा कराले लाग्नी. 16 मंग संध्याकाय व्हयनी तवय लोकसनी बराच भूतं लागेलसले येशुकडे आणं; तवय त्यानी बोलीसन भूतं काढात अनं सर्वा रोगीसले बंक कं. 17 “त्यानी आमना आजार स्वतःबर लिधात अनी आमना रोग सहन करात,” हाई जे यशया संदेशसनी सांगेल व्हत ते पुर्ण व्हयनं. 18 मंग येशुनी आपला आजुबाजूले लोकसनी

गर्दीं शे, अस दखीसन शिष्यसले तलावना पलीकडे जावानी आज्ञा करी। 19 तबय शास्त्री ईसन त्याले बोलना, “गुरुजी, आपण जेठे, कोठे जाशात तठे मी तुमना मांगे ईसु。” 20 येशु त्याले बोलना, कोल्हास्करता बिला अनं आकाशमाधला पक्षीसले घरटा शेतस, पण मनुज्यना पोरऱ्याले डोकं टेकाले जागा नहीं शे। 21 तबय शिष्यसपैकी एकजण त्याले बोलना, प्रभुजी माले पहिले मना बापले पुराले जाबु घा। 22 येशुनी उत्तर दिधं, तु मनामांगे ये ज्या मेरेल शेतस त्यासले त्या मेरेलसले पुरु दे। 23 मंग येशु नावना चढना तबय त्याना शिष्य त्यानासंगे गयात। 24 तबय दखा, समुद्रमा मोठं वादय ऊठण, ते इतलं मोठं व्हतं की, लाटास्नी नावले झाकी टाकं, तबय येशु झोपेल व्हता। 25 तबय त्या त्यानाजोडे ईसन त्याले ऊठाडीसन बोलु लागनात, “प्रभुजी, वाचाडा आम्ही बुडी रङ्घयनुत.” 26 अनं तो त्यासले बोलना, “अरे अईच्चावीं, तुम्हीन इतला का बंग घावरणात?” मंग त्यानी ऊठीसन समुद्र अनं वारा यासले धमकांड अनी त्या लगेच शांत व्हयनात। 27 त्या नावमधला माणसंसले आश्वर्य वाटन अनं त्या बोलु लागनात, “हाबु कोणता प्रकाराना माणसु शे की, वारा, अनं समुद्र बीं यानं ऐकतस.” 28 मंग येशु पलीकडला गरसेकसना प्रदेशमा गया, तबय दोन भूत लागेल माणसं कब्रस्तान माईन ईसन त्याले भेटनात; त्या ईतला भयानक अनं खेळीदायक व्हतात की, त्या वाटवर कोणलेच जाणं शक्य नव्हतं। 29 तबय दखा, त्या वरडीन बोलनात, “हे देवना पोरऱ्या; तु आमनामा का बंग पडस? ठरायेल येळना अगोदर तु आमले अठे छळाले येल शे का?” 30 तेढेच त्यासनापाईन थोडा अंतरवर डुकरंसना मोठा कल्पय चरी राहीता। 31 मंग त्या भूते त्याले ईनंती कराले लागनात की, जर तु आमले काढी रङ्घयना तर आमले त्या डुकरंसना कल्पमा धाड. 32 मंग येशुनी त्यासले सांगं, “जा,” अनी त्या जाईसन त्या डुकरंसना घुसनात; अनं दखा, तो डुकरंसना कल्पय कडावरीन पळत जाईसन समुद्रमा पडना अनी तेढेच त्या बुडिसन मरनात। 33 मंग डुकरं चारनारा पळनात अनं नगरमा जाईसन भूत लागेल माणुसबद्दल अनी तो घडेल सर्व घटनाबल त्यासनी लोकसले सांगं। 34 तबय दखा, सर्व नगराना लोके येशुले भेटाले निघनात अनी त्याले दखीसन, त्यासनी त्याले आमना गावमाईन निंधी जा अशी ईनंती करी।

9 तबय येशु नावमा बर्सीसन आपला पलीकडला शहरमा जाईसन पोहचना। 2 मंग दखा, खाटवर पडेल एक लखवा व्हयेल माणुसले त्यानाकडे आणं, तबय येशु त्यासना ईच्वास दर्खीसन लखवा व्हयेल माणुसले बोलना, पोरऱ्या धीर धर; तुमा पापसनी क्षमा व्हयेल शे। 3 मंग दखा, काही शास्त्री आपला आपलामा बोलनात, “हाऊ चुकीन बोलास!” 4 येशु त्यासना ईचार वळखीसन बोलना, “तुम्हीन आपला मनमा वाईट ईचार का बंग आणतस? 5 कारण ‘तुमा पापनी क्षमा व्हयेल शे’ अस बोलनं, ह्या मातीन कोणतं सोंपे शे? 6 कारण मनुज्यना पोरऱ्याले पृथीवीर पापसनी क्षमा कराना अधिकार शे हाई तुमले समजाले पाहिजे.” म्हणीसन मंग तो लखवा व्हयेल माणुसले बोलना, “ऊठ, तुमी खाट उचरीन घर जाय!” 7 मंग तो ऊठीसन आपला घर गया। 8 हाई दखीसन लोके घारी गयात, अनी ज्या देवनी माणुसले एवढा अधिकार दिधा त्यासनी देवना गौरव करा। 9 मंग तेठेन जाताना येशुनी मत्य नावना माणुसले जकात नाकावर बेशेल दखं अनी त्याले बोलना, मनामांगे ये; तबय तो ऊठीसन त्यानामांगे गया। 10 नंतर अस व्हयनं की, तो घरमा जेवाले बोल व्हता, दखा, तबय बराच जकातदार अनं पापी लोके ईसन येशु अनं त्याना शिष्य यासनासंगे पंगतमा जेवाले बठनात। 11 हाई दखीसन पस्सी त्याना शिष्यसले बोलनात, तुमना गुरु जकातदार अनं पापी लोकसंगे का बंग जेवस? 12 हाई ऐकीन येशु त्यासले बोलना, निरोगीसले वैधनी गरज नहीं, तर रोगीसले शे। 13 “माले दया पाहिजे, यज नको” याना अर्थ काय,

हाई जाईन शिका; कारण मी न्यायीसले नहीं तर पापी लोकसले बलावाकरता येल शे। 14 त्या येव्हले योहानना शिष्य येशुकडे ईसन त्याले बोलनात, आम्हीन अनं पस्सी लोके पुष्कळ उपास करतस पण तुमना शिष्य उपास करतस नहीं, ह्यानं कारण काय? 15 मंग येशु त्यासले बोलना, जोपावत वरहाडीसनासंगे नवरदेव शे तोपावत त्यासले भूक्या राहावाई का? तरी असा दिन येतीन की, नवरदेव शे त्यासनापाईन लाई जातीन, तबय त्या उपास करतीन। 16 कोणी नवा कपडांन ठिगळं जुना कपडाले लावतस नहीं; कारण चांगलाकरता लायेल ठिगळं त्या जुना कपडाले फाडी टाकस अनं छिद्र मोठं करी टाकस। 17 कोणी नवा द्राक्षरस जुना कापडाघाई बनाडेल थैलीमा ठेवतस नहीं; ठेवा तर थैली फाटीन द्राक्षरस सांडाई जाई अनी थैलीना नाश व्हस; म्हणीसन नवा द्राक्षरस नवा थैलीमा ठेवतस म्हणजे त्या दोन्ही नीट राहतस। 18 येशु त्यानासंगे बोली राहीता तबय दखा, एक अधिकारी ईसन त्याना पाया पडीसन बोलना, “मी पोर इतलामा मरनी, तरी तुम्हीन ईसन तिना डोकावर आपला हात ठेवा म्हणजे ती जिवत व्हई.” 19 तबय येशु ऊठना अनं त्याना शिष्यसंगे त्या अधिकारीना मांगे जावाले लागना। 20 मंग, दखा बारा वरीस पाईन रक्तसावना आजार व्हयेल एक बाईंनी येशुना मांगेन ईसन त्याना कपडाना गोंदाले स्पर्श करा। 21 कारण ती आपला मनमा बोलनी, की मी त्याना कपडासले जरी हात लावस तीरी बीर व्हस, 22 तबय येशु मांगे वकीसन तिले दखीन बोलना, “बाईं, धीर धर! तुना ईच्वासनी तुले बंग करेल शे,” अनं ती बाईं त्याच घटकाले बीर व्हयनी। 23 मंग येशु अधिकारीना घरमा जाईन पावा वाजणारासले अनं शोक करनारा लोकसनी गर्दीले दखीसन बोलना, 24 “वाट सोडा, कारण पोर मेरेल नहीं; ती झोपेल शे!” तबय त्या त्यानी टिंगल करू लागनात। 25 मंग लोकसले बाहेर काढानंतर त्यानी मझार जाईसन त्या पोरना हातेले धर अनी ती लगेच ऊठनी। 26 हाई बातानी देशना त्या प्रांतमा पसरी गयी। 27 मंग येशु तेठेन जाई राहीता, तबय, दोन आंघया त्यानामांगे जाईसन जोरमा वरडीसन बोलनात, अहो दावीदाना पोर्या, आमनावर दया कर. 28 तो घरमा गया तबय त्या आंघया त्याना जबय वनात; मंग येशु त्यासले बोलना, मी तुम्हे बरा करू शकस असा तुमना ईच्वास शे का? त्या त्याले बोलनात, हा प्रभु. 29 तबय तो त्यासना डोयाले स्पर्श कीसन बोलना, तुमना ईच्वास प्रमाणे तुम्हे भेटो। 30 तबय त्यासले दखावाले लागनं, मंग येशुनी त्यासले बजाडीन सांगं, की, दखा, कोणलेच समजाले नको म्हणीन संभाळा. 31 तबय त्यासनी तेठेन जाईसन सर्वा देशभर त्यानी किंती गांजाडी। 32 मंग त्या तो तेठेन जाई राहीतात, दखा, लोके एक मुका भूत लागेल माणुसले त्यानाकडे लई वनात. 33 येशुनी ते भूत काढावर तो मुका बोलु लागना; तबय लोकसमुदाय नवत कीरीसन बोलनात, इच्छाएलमा अस कधीच दखामा येल नव्हतं; 34 पण पस्सी बोलनात, हाऊ भूतमारा राजानी मदत लिसन भूत काढस. 35 मंग येशु त्यासना सभास्थानमा देवराज्यनी सुवार्ता प्रचार गाजाडत, सर्वा कमजोर अनं रोगीसले बंग करत गावेगाव अनं शहरसमा फिरी राहीता. 36 तबय लोक समुदायले दखीसन त्याले त्यासनी किव बनी, कारण त्या बिन मैँदुवाळना मैँदुरंसना मायक किंदेल अनी भटकेल व्हतात. 37 मंग तो त्याना शिष्यसले बोलना, पिक बराच शे, पण काम करनारा थोडाच शेतस; 38 यामुये पिकना मालकनी कापाणी कराले काम करनारासले थाडाले पाहिजे म्हणीसन तुम्हीन प्रार्थना करा.

10 तबय येशुनी आपला बारा शिष्यसले जेडे बलाईसन भूते काढाना अनी सर्वा रोग अनं सर्वा दुर्लासले बंग कराना अधिकार दिधा. 2 त्या बारा शिष्यसना नावे असा शेतस पहिला, पेत्र ज्याले शिमोन म्हणतस अनं त्याना भाऊ अंदिया; जब्दीना पोरऱ्या याकोब, अनं त्याना भाऊ योहान, 3 फिलीप अनं बर्थलमय, थोमा, अनं मत्य जकातदार; अल्फीना पोरऱ्या याकोब अनं

तद्य; 4 शिमोन कनानी अनं येशुले धरीसन देणारा यहुदा इस्कर्योत् 5 ह्या बारा जणसले येशुनी अशी आज्ञा करीसन थांड, की, गैरयहदीसकडे जावानी वाट वर्तीन जाऊ नका, अनं शोपरोनी लोकसना कोणताच शहरमा जावू नका; 6 तर इङ्ग्राएलसना घरमधला दवडेल मेंदरसकडे जा. 7 अनी जावाना येळ्ले अशी घोषणा करा की, स्वर्गना राज्य जोडे येल शे. 8 अन रोगीसले बर करा, मेरेलसले ऊठाडा, कोड लागलेसले शुद्ध करा, अनं भूते काढा कारण जे तुमले मोफत मिळनं ते तुम्हीन मोफत घा. 9 सोंने, चांदी अनं तांबाना पैसा आपला कंबरबंधमा लेवू नका; 10 प्रवासकरता झोळी, दुसरा कपडा, जोडा लेवू नका, कारण काम करनारासन पोषण व्हवाकरता हाई योग्य शे. 11 ज्या ज्या शहरमा गावसमा तुम्हीन जाशात तरे कोण योग्य शे हाई शोधी काढा अनं तुम्हीन तरेन निघतस तोपावत त्यासना आठेच राहा; 12 जवय तुम्हीन त्या घरमा जाशात तवय तरे तुमले शांती मिळो असं म्हणा; 13 ते घर चांगले रुहायनं तर तुम्हीन देयल शांतीना आशिर्वद त्यासले लागो; अनं जर त्या चांगला नही राहीनात तर तो आशिर्वद तुमनाकडे परत येवो. 14 जो कोणी तुमनं स्वागत कराव नही, अनं तुमनं वचन ऐकावू नही, त्या घरमातीन किंवा शहरमातीन निघताना आपला पायानी धुळ झटकी टाका. 15 मी तुमले सत्य सांगस, न्यायाना दिनले त्या शहरनायेका सदोम अनं गमोरा ह्या प्रेदेशले सोांप जाई. 16 लांडगासमा जस मेंदूस्ले धाडतस तसं मी तुमले धाडी रुहायनु म्हणीसन तुम्हीन सापानामायक चपळ अनं कबुतरना मायक भोळा बना. 17 लोकसपाईन सावध राहा; कारण त्या तुमले न्यायलयना स्वावीन करतीन, अनी त्यासना सभास्थानमा तुमले फटका मारतीन, 18 अनी देशना अधिकारीसले, राजासले अनं गैरयहदीसले समजाले पहिजे की तुम्हीन मना साक्षीदार शेतस, म्हणीसन तुमले त्यासनासमोर नेतीन. 19 जवय तुमले त्यासना स्वाधीन करतीन तवय कसं काय बोलानं यानी चिंता करू नका, कारण तुमले जे काही बोलना शे हाई त्याच येळ्ले तुमले सचाडाई जाई. 20 कारण बोलणारा तुम्हीन नही, तर तुमना स्वर्गना बापना आत्मा हाऊच तुमनामा बोलणारा शे, 21 भाऊ भाऊले अनी बाप आपला पोर्याले मारा करता धरी दि; पोर्या मायाबापसं विस्तृद ऊठीन, त्यासले मारी टाकतीन; 22 मना नावमुये सर्वा लोके तुम्हीन निंदा करतीन; पण जो शेवटपावत ठिकी राही त्यानंच तारण व्हई. 23 जवय एक गावामा तुमना छळ व्हई तवय दुसरा गावामा पळी जा; मी तुमले खरंखरं सांगस की, याना पहिले तुमने इङ्ग्राएलना सर्वी नगरसमा फिरीन व्हस नही, तोपावत मनुष्यना पोर्या ई जाई. 24 गुस्पेक्षा शिष्य थोर नही अनी मालकपेक्षा नोकर थोर नही. 25 शिष्यसनी गुरुनामायक अनी नोकरी मालकनामायक व्हावं, इत्वांच त्यासले पुरं, घर धरीले सैतान म्हणतस, तर घरना लोकसले का बरं नही म्हणतीन? 26 यामुये त्यासले घाबरू नका; कारण उघडामा ई अस काहीच झाकायल नही अनी कळाव नही अस काहीच गुप नही. 27 जे मी तुमले अंद्यारमा सांगस, ते उजेडमा बोला, अनी जे काही तुम्हीन कानतीन ऐकतस ते धावावर जाईन प्रचार करा. 28 ज्या शरिरना नाश करतस पण आतमाना नाश कराले समर्थ नही त्यासले घाबरू नका, तर आत्मा अनं शरीर ह्या दोहीसले नरकमा नाश कराले जो परमेश्वर समर्थ शे त्याले घाबरा. (Geenna g1067) 29 एक नाणामा दोन चिमण्या ईकतस की, नही? तरी पण तुमना स्वर्गना बापशिवाय त्यापाईन एक बी जमीनवर पडस नही. 30 तुमना डोकावरना सर्वा केंस बी मोजेत शेतस. 31 म्हणीन घाबरू नका, कारण बराच चिमण्यासपेक्षा तुमनं मोल अधिक शे. 32 जो कोणी लोकसना समोर मना स्विकार करी, त्याना स्विकार मी मना स्वर्गना बापसमोर करस; 33 पण जो कोणी लोकसना समोर माले नाकारी, त्याना नाकार मी मना स्वर्गना बापसमोर करस; 34 अस नका समजा; की मी पृथीवीर शांतता कराले येल शे; मी शांतता कराले नही तर तलवार

चालाडाले येल शे. 35 कारण पोर्या अनं बाप, पोर अनं माय, सुन अनं सासु, यासमा फुट पाडाकरता मी येल शे; 36 अनी माणुसानाच घरना लोके त्याना वैरी व्हतीन. 37 जो कोणी मनायेक्षा बाप अनं मायवर जास्त प्रेम करस तो माले योग्य नही; जो मनायेक्षा पोर्यावर किंवा पोरवर जास्त प्रेम करस तो माले योग्य नही; 38 अनी जो कोणी स्वतःना कूसखांब उचलतीन मनामांगे येस नही तो माले योग्य नही. 39 जो स्वतःना जिवले वाचाडी तो त्याले गमाडी, अनी जो मनाकरता स्वतःना जिव गमाडी, तो त्याना जिवले वाचाडी. 40 जो तुमना स्विकार करस, तो मना स्विकार करस अनी जो माले स्वीकारस, तो ज्यानी माले धाडेल शे त्याले स्वीकारस. 41 जो सदेश्टले म्हणीन स्वीकारप्रस त्याले सदेश्टां प्रतिफल मिळी; अनी न्यायी माणुसले न्यायी म्हणीसन जो त्याना स्विकार करी, त्याले न्यायीजणसना प्रतिफल मिळी; 42 मी तुमले खरंखरं सांगस, जो कोणी ह्या धाकलासपैकी एकले मना शिष्य समजीन गल्लासभर थंड पाणी पाजी, तर त्याले त्यानं प्रतिफल मिळाशिवाय रावावू नही.

11 मंग अस व्हयनं की, येशु आपला बारा शिष्यसले बोध करानंतर, तो तेन नारमा शिकाडाले अनं उपदेश कराले गया. 2 जवय कैदेखानामा योहाननी खिस्तनी चमत्कारबद्दल माहीती ऐकी, तवय आपला शिष्यसले त्यानाजोडे हाई इंचाराले धांड, 3 जो येणारा व्हता तो तु शे, की आम्हीन दुसरानी बाट दखत? 4 येशुनी त्यासले सांगं, जे तुम्हीन ऐकतस अनी दखतस ते योहानले जाईसन सांगं; 5 आंधया दखतस, पांगया चालतस कोडी बरा व्हतस, बहिरा ऐकतस, मरेल जिवत व्हतस अनं गरीबसले संदेश सांगामा येस; 6 धन्य शे, तो जो मनाबद्दल शंका धरस नही. 7 योहानना शिष्य जावावर येशु लोकसनी गर्दीले त्यानाबद्दल सांगु लागाना, तुम्हीन जंगलमा योहानले दखाले जायेल व्हतात? तवय तो तुमले वाराना झोतधाई हालाणारा गवतनामायक वाटी राहीता काय? 8 तर मंग तुम्हीन काय दखाले जायेल व्हतात? मज कपडा घालेल माणुसले का? दखा, मऊ कपडा वापरणारा तर राजवाडामाच राहतस. 9 तर मंग तुम्हीन कसाले जायल व्हतात? एवादा संदेश्टले दखाले का? तर मी तुमले खरंखरं सांगस, संदेश्टपेक्षा जो मोठा माणुस त्याले दखाले तुम्हीन जायल व्हतात. 10 हाऊ तोच योहान शे ज्यानाबद्दल लिखेल शे, दखा, मी मना दूतले तुनापुढे धांडस, तो तुनापुढे तुनी बाट त्यार करी. 11 मी तुमले सत्य सांगस की, बाईंपाईन जन्मले माणससमा कोणी बासिस्मा करनारा योहानपेक्षा श्रेष्ठ व्हयना नही; तरी स्वर्गना राज्यामा धाकला जो शे तो योहानपेक्षा बी श्रेष्ठ शे. 12 बासिस्मा करनारा योहान द्वाणा दिनपाईन आतेपावत स्वर्गना राज्यवर हल्ला चाली राहीनात, अनी हल्ला करणारा लोके ते लेवाकरता प्रयव्र की राहीनात. 13 कारण मोजेना नियमशाङ्क अनी सर्वा संदेश द्व्या योहान पर्यंत संदेश देत वनात. 14 मी सांगस, ते तुमनी मान्य करानी तयारी व्हई तर जो एलिया येणार शे, तो हाऊच शे. 15 ज्यासले ऐकाले कान शेतस त्या ऐकोते. 16 हाई पिढीले मी कसानी उपमा देतो? ह्या लोके बजारमा बसेल पोर्यासना मायक शेतस ज्या आपला मित्रसले हाऊ मारीन सांगतस, 17 अनी म्हणतस आम्हीन तुमनाकरता पावा वाजाडा, तरी पण तुम्हीन नाचनात नही, अनी आम्हीन मरणना शोकगीती म्हणं तरी तुम्हीन शोक करा नही, त्या पोर्यासना मायक हाई पिढी शे. 18 कारण बासिस्मा करनारा योहान हाऊ खातपित वना नही, तरी लोक त्याले भूत लागेल शे अस म्हणतस. 19 मनुष्यना पोर्या वना, तो खासपेस; तरी त्यानाबद्दल बोलतस, दखा, हाऊ खाडाड अनी दास्बाज माणुस, जकातदारसना अनी पाची लोकसना मित्र! पण देवनं ज्ञान आपला कार्यवरतीन न्यायी ठरस. 20 मंग ज्या शहरसमा त्यानी बराच चमत्कार करेल व्हतात, तरी पण तरला लोके देवकडे वळानात नहीत म्हणीन तो त्यासले दोष देत लागाना. 21 हे खोरजिना, तुनी अवस्था कशी व्हई! हे बेथसैदा, तुनी कितली खराब

अवस्था व्हई! कारण ज्या चमत्कार मी तुमनामा करात त्या जर सोर अनं सिदेन ह्या शहरसमा करुत तर त्या त्याच येळते गोणताट लाईन अनं राखामा बशीन पापसपाईन मांगे फिरतात. 22 पण मी तुमले सांगस की, न्यायाना दिनले सोर अनं सिदेन यासले मिळणारी शिक्षा तुमले मिळणारी शिक्षापेक्षा सोपी राही. 23 हे कफर्हम, तु आकाशपावत चढी जासी का? तु नरकमा खालपावत उतरशी; कारण ज्या चमत्कार तुमनामा घडनात त्या जर सदोमामा घडतात तर आज त्या ईच्छासमा रुहातात. (Hades g86) 24 मी तुमले सांगस की, न्यायाना दिनले तुमले मिळणारी शिक्षा सदोमले मिळणारी शिक्षापेक्षा जास्त राही. 25 त्या येळते येशु सांग लागान, हे बापा, सर्वांना अनं पृथीना प्रभु, मी तुमी स्तुती करस कारण की, ज्ञानी अनी ईचारवंत लोकसपाईन ह्या गोषी गुम ठेईन त्या तु धाकला पोर्यासले प्रकट करेल शे. 26 खरच हे बापा, कारण हाईच तुले योग्य दखायन. 27 मना बापनी सर्वकाही मना हातमा सोपेल शे, अनी बापशिवाय पोर्याते कोणी वळखत नही अनी पोर्याशिवाय अनं पोर्याशी ज्या कोणले बापनी वळख करी देवानी ईच्छा व्हई त्यानाशिवाय बापले कोणीच वळखत नही. 28 अहो सर्वा कष्टी अनी वजामा दाबायेल लोकसहो, मनाजेडे या, म्हणजे मी तुमले विसावा दिसु. 29 मी जेणा मनना लीन अनं नग्र शे तो मना जू तुम्हीन तुमनावर ल्या, अनं मनापाईन शिका म्हणजे तुमना जिवले विसावा मिळी; 30 कारण मना जू सोयना अनं मना वज्ञा हलका शे.

12 त्या येळते येशु शब्दाथ दिनले शेतमाईन गया; तबय त्याना शिष्यसले भक्त लागेल व्हती म्हणीन त्या औंड्या तोडीन खाऊ लागानात. 2

हाई दर्खीसन पस्शी त्यासले बोलनात, दखा, शब्दाथ दिनले जे योग्य नही ते तुा शिष्य कीरी राहिनात. 3 त्यावर येशुनी त्यासले उत्तर दिंध, दावीद अनं त्यानावरोबरना यासले जवय भक्त लागानी तवय त्यानी काय कं? हाई तुम्हीन वाचं नही का. 4 तो देवना मंदिरमा कर्सा गया अनी नियमप्रमाणं फक्त याजकनी खावानी समर्पित भाकर, त्यानी अनं त्याना सोबतीसनी कश खादं; 5 तसच शब्दाथ दिनले याजक मंदिरमा शब्दाथना नियम तोडतस तीरी पण निर्दोष राहतस हाई तुम्हीन मोशेना नियमसाञ्चमा वाचात नही का? 6 पण मी तुमले सांगस, की, मंदिरपेक्षा बी मोठा असा कोणती तुमनामा आठे शे. 7 जर तुमले याना अर्थ समजता, की, माले दया पाहिजे अर्पण नही, तर तुम्हीन निर्दोषसले दोषी नही ठारवतात. 8 कारण मनुष्याना पोर्या शब्दाथ दिनाना धनी शे. 9 मंग येशु ठेणे नियंत्रिसन त्यासाना सभास्थानमा गया; 10 अनी दखा, ठेणे वाळेल हातना एक माणुस व्हता; तबय त्यासीनी त्याले दोष लागाले पाहिजे म्हणीसन पस्शीसनी त्याले ईचारं, शब्दाथ दिनले रोग बंर करनं योग्य शे का? 11 येशुनी त्यासले सांगं, तुमनामा असा कोण माणुस शे की, ज्यानं एकच मेंदूर राहिसन ते शब्दाथ दिनले खड्हामा पद्धन तर त्याले उचलीन बाहेर काढावु नही का? 12 तर मेंदरसपेक्षा माणुसनं मोल कितलं तरी बरच मोठे शे! यामुये शब्दाथ दिनले एखादाले मदत करनं योग्य शे. 13 मंग त्यानी त्या वाळेल हातना माणुसले सांगं, तुना हात सरळ कर, तबय त्यानी हात सरळ करा अनी तो बरा व्हईन दुसरा हातना मायक व्हयना. 14 त्यानंतर पस्शीसनी बाहेर जाईसन त्याना विरोधमा योजना आसी की, त्याना घात कशा कराना. 15 पण हाई वळखीन येशु ठेणे नियंत्री गया, तबय बराच लोके त्यानामांगे गयात अनं त्यानी त्या सर्वासले बंर करं; 16 अनी त्यासले बजाईन सांगं, की, माले प्रकट करू नका; 17 याकरता की, यशया सदेशानाद्वारा जे सांगामा येल व्हतं ते पुं व्हई, ते असं की, 18 दखा, हाऊ मना सेवक याले मी निवाडेल शे, तो माले परमप्रिय शे; त्यानावर मी संतुष्ट शे; त्यानावर मी आपला आत्मा घालसु, अनं तो गैरयहृदीसना न्याय करी. 19 तो भांडावु नही अनं वरडावु नही, अनी कोणलेच त्याना आवाज रस्तामा एक येवाव नही. 20 तो अशक्तसले मोडावु नही, अनं धाकला मधला

दिवाले तो वलाडावु नही, जोपावत तो न्यायले विजयी करस नही. 21 अनी गैरयहृदीमाधला सर्वा लोके त्याना नावनी आशा धरतीन 22 मंग त्यासीन एक भूत लागेल माणुसले येशुकडे अनं, हाऊ माणुस आंध्या अनं मुका व्हता अनी त्यानी त्याले बंर करं, अनी तो मुका बोलाले अनी दखाले लागाना. 23 तबय सर्वा लोके नवल करीसन सांगु लागानात, की, हाऊ दावीदना पोर्या व्हई का? 24 पण पस्शी हाई ऐकीसन सांगु लागानात, हाऊ ते भूतसना राजा बालजबूल यानी मदत लिसन भूत काढस. 25 येशुनी त्यासना मनमधला ईचार वळखीन त्यासले सांगं, आपसमा फुट पडेल प्रत्येक राज्य नष्ट व्हई जास, अनी ज्या शहरमा अनी घरना लोकसमा आपसमा फुट पडीनी तर ते शहर अनी घर टिकु शक्स नही. 26 सैतानच जर सैतानले काढाले लागाना तर त्यासनामा फुट पडी जाई मंग त्यानं राज्य कसं टिकी. 27 जर मी भूतसना राजा बालजबूल यानी मदत लिसन भूत काढत व्हस, तर तुमना लोके कोणी मदत लिसन काढतस? म्हणीन त्याच तुमना न्याय करतीन; 28 पण, मी जर देवना आत्माधाईं, भूत काढी रहायनु तर देवनं राज्य तुमनावर येल शे. 29 तसच पहीलवान माणुसले अगोदर बांधाशिवाय त्याना घरमा घृशीसन त्याना वस्तु तुरीसन कोणले नेता इ का? त्याले बांध तरच तो त्यानं घर लुटू शक्स. 30 जो मनासंगे नही तो मनाविस्तृद शे, अनी जो मनाबोरोबर गोया करस नही तर तो उधळी टाकस. 31 यामुये मी तुमले सांगस, की माणुसना प्रत्येक पाप अनी निदानी क्षमा व्हई. पण जो कोणी पवित्र आत्मानी निदा करी त्यानी क्षमा व्हवाव नही. 32 अनी जो कोणी मतुष्यना पोर्याविस्तृद काही बोली तर त्याना अपराधनी क्षमा व्हई जाई, पण जो कोणी पवित्र आत्माना विरोधमा बोली त्याले त्याना अपराधसनी क्षमा ह्या युगमा बी नही. अनी येनारा युगमा बी व्हवाव नही. (aiōn g165) 33 यामुये झाडी बी चांगलं अनी त्यानं फल बी चांगल शे असा म्हणा; नहीतर झाड वाईट शे अनी त्याना फल बी वाईट; कारण झाड आपले फळवरतीन वळखाई जास. 34 अहो सापना पिल्लासवन, तुम्हीन वाईट रहाईसन तुमले चांगल्या गोषी कशा बोलता येतीन? कारण जे मनमा भेरल शे तेच तोंडमाईन निधी. 35 चांगला माणुस आपला भांडामाईन चांगल्या गोषी काढस, अनी वाईट माणुस आपले भांडामाईन वाईट गोषी काढस. 36 मी तुमले सांगस की, ज्या बी व्यर्थ गोषी माणुस सांगी न्यायाना दिनले त्याले त्याना हिंशेब देनाच पडी. 37 कारण आपला बोलनावर त निर्दोष ठरशी अनी आपलाच बोलनावर त दोषी ठरशी. 38 तबय शाढी अनं पस्शी यासनापाईन काहीजन त्याले बोलनात, गुरजी, तुमना हातयाई काही चिन्ह दखानी आमनी ईच्छा शे. 39 पण त्यानी त्यासले उत्तर दिंध, हाई दुष्ट अनी व्यभिचारी पिढी चिन्ह नांगं पाप, पण योना सदेशाना चिन्हशिवाय तिले दुसरं कोणतच चिन्ह देवामा येवाव नही. 40 कारण जस योना तीन दिन अनं तीन रात मासाना पोटमा व्हता, तसाच मतुष्यना पोर्या बी तीन दिन तीन रात पृथीवीना पोटमा रहाई. 41 न्यायाना दिनले निनवेना लोके हाई पिढीना लोकसंगे उभा रहाईसन हिले दोषी उधाई अठे शे. 43 तबय दुष्ट आत्मा कोणा माणुस माईन निघस, तबय तो आराम कराकरता ओसाड जागामा भटकत फिरस, पण त्याले जागा मिळस नही, 44 तबय तो सांगस, ज्या घरमाईन मी येल व्हतु त्यामा परत जासु; अनी जबय तो तेच वापस जास, तबय त्याले ते घर रिकामं साफसफाई करेल, सजाडेल अस दखास. 45 मंग तो जाईसन आपलापेक्षा दुष्ट, असा दुसरा सात आत्मा आपलासोगे लई येस, अनी त्या मजार जाईन ठेणे रहाईसन अवस्था पहिलापेक्षा

जास्त वाईट व्हस; तसच हाई पिफीन बी व्हई. 46 मंग येशु लोकसनी गर्दीसंगे बोली रुहाइना, दखा, त्यानी माय अनं त्याना भाऊ त्यानासंगे बोलाकरता बाहेर उभा रहायेल व्हतात. 47 तवय कोणी तरी येशुले सांगं, दख, तुनी माय अनं तुना भाऊ तुनासंगे बोलाकरता बाहेर उभा रुहायेल शेतस. 48 पण येशुनी त्या सांगणाराते उत्तर दिधं, कोण मनी माय अनं कोण मना भाऊ? 49 अनी येशु आपला शिष्यसंकडे हात दखाईन बोलना, “दखा, मनी माय अनं मना भाऊ? 50 कारण जो कोणी मना स्वर्गना बापना ईच्छाप्रमाणे करस तोच मना भाऊ, बहिं, अनं माय शे.”

13 त्या दिन येशु घरमाईन निधीसन समुद्र किनारले जाईन बसना. 2 तवय

लोकेसनी इतली मोठी गर्दी त्यानाजोडे जमनी; म्हणीन तो नावमा जाईन बसना अनं सर्वा लोके किनारवर उभा राहिनात. 3 मंग त्यानी त्यासले दृश्यांत दिसन बर्ग्याच गेणी सांगत तवय तो बोलना, “दखा, एक पेरणारा पेरणी कराले निघना.” 4 अनी तो पेरी राहिता तवय काही बीया बाटवर पडनात अनं पक्षीसनी ईसन ते खाई टांक. 5 काही खडकाळ जमीनवर पडनात, तरे त्यासले पुरेशी जास्त माती मिळनी नही, अनी माती जास्त खोलापात नवहती म्हणीन त्या लवकर उगानात. 6 अनी जवय सुर्य वर निघना तवय त्यासले उन लागाने अनं त्या लगेच वाळाई गयात कारण त्यासले मुयाच नवहतात. 7 काही काटेरी झुडपसमा पडनात; पण काटासना झुडपासनी वार्दीसन त्यासनी वाढले दाबी टांक. 8 काही बीया चांगली जमीनवर पडनात, मंग त्यासनं कोठे शंभरपट, कोठे साठपट तर कोठे तीसपट, अस पीक वन. 9 अनी येशु त्यासले बोलना, ज्यासले कान शेतस त्या ऐकोत. 10 मंग शिष्यसनी जोडे जाईसन त्याले ईचां, तु त्यासनासंगे दृश्यांत दिसन का बरं बोलस? 11 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “स्वर्गना राज्यना रहस्य ओळखाना दान तुमले देयल शे, पण त्यासले देयल नही.” 12 कारण ज्यानाजोडे शे त्याले अजून भेटी अनं त्याले भरपुर व्हई, पण ज्यानाजोडे काहीच नही त्यानाकडे त्यानं जे काही व्हई ते पण त्यानाकडतीन काढी लेतीन. 13 यामुये मी त्यासनासंगे दृश्यांत दिसन बोलस; कारण त्यासले दखाले मिळस, पण दखतस नही, ऐकाले मिळस पण ऐकतस नही, अनं समजी बी लेतस नही. 14 यशयाना संदेश त्यासना विषषी पुर्ण व्हई रुहाईना शे; तो असा की, तम्हीन ऐकशात खं, पण तुमले समजावृच नही, अनं दखशात खं, पण तुमले दिसावृच नही; 15 कारण ह्या लोकसना मन कठीण व्हई याजेल शे, त्या बधीर कानघार्द ऐकतस, अनी त्यासनी आपला डोया झाकी लियेल शेतस; यानाकरता की, त्यासनी डोयासधाई दखाले नको, कानसधाई ऐकाले नको, मनमातीन समजाले नको, त्यासनी बळाले नको, अनी मी त्यासले बरा काराले नको. 16 पण धन्य शेतस, तुमना डोया, कारण त्या दखी रुहाइनात; अनी धन्य शेतस, तुमना कान कारण त्या ऐकी रुहाइनात. 17 मी तुमले खांरंखं सांगस की, तुम्हीन ज्या दखतस तेच दखाकरता बराच संदेश अनं धार्मीकजण उत्साही व्हतात, तरी त्यासले दखाले मिळनं नही; अनी तुम्हीन ज्या ऐकतस तेच ऐकासाठे त्या उत्साही व्हतात, तरी त्यासले ऐकाले मिळनं नही. 18 आता पेरणाराना दृश्यांत ऐकी त्या. 19 कोणी राज्यनं वचन ऐकस पण ते त्याले समजस नही; तवय तो दुश्य ईसन त्याना मनमधला पेरेल वचन काढी लेस; वाटवर फेरेल तो हाऊ शे. 20 खडकाळ जमीनवर फेरेल तो हाऊ शे की, वचन ऐकस, अनं तवळच आनंद करस; 21 पण त्यासले मुया रास नही त्यामुये त्या थोडाच काळ टिकाव धरतस; अनी वचनमुये संकेत वना किंवा छळ व्हयना म्हणजेच तो अडखालाले लागस. 22 काटेरी झुडपसमा फेरेल तो हाऊ शे की, वचन ऐकस; पण संसारनी चिंता मोह या त्यानी वचननी वाढले दाबी टांकस, अनी तो निषफल व्हस. (aiōn g165) 23 चांगली जमीनवर पेरेल या शेतस

की, त्या वचन ऐकीन समजतस; तर त्या फळ देतस; कोणी शंभरपट, कोणी साठपट, कोणी तीसपट, असा फळ देतस. 24 त्यानी त्यासले दुसरा दृश्यांत दिधा की, स्वर्गांन राज्य त्या माणुसना मायक शे, ज्यानी आपला शेतमा चांगल बी पेरं. 25 लोके झोपमा व्हतात तवयच त्याना वैरी ईसन गहमा निदण पेरीसन गया; 26 पण जवय शेतमा पिकले पानटा फुटीन अनं कणीसमा दाणा वनात तवय निदण बी दखायनात. 27 तवय घरमालकना नोकरसनी ईसन त्याले सांगं, महाराज, आपन आपला शेतमा चांगल बी पैरा न? मंग त्यामा निदाण कोठेन वन? 28 तवय मालक त्यासले बोलना, हाई काम कोणी वैरीन शे. नोकरसनी त्याले सांगं, आमीन जाईसन त्यासले गोया करूत अशी तुमीन इच्छा शे का? 29 तो त्यासले बोलना, नही, तुम्हीन निदाणले गोया करशात त्यानाबरोबर कदाचित गहुले पण उपटी टांकशत 30 कापणीनी येळपातव दोळहीसले बराबर बाढ घा, मंग कापणीना येळले मी मजुसले सांगसू की, पहिले निदाण गोया करा, अनं जाळाकरता त्याना पेढ्या बांधा; अनी गह मना कोठासमा साठाडा. 31 येशुनी त्यासले अजून एक उदाहरण दिसन सांगं, की, स्वर्गांन राज्य मोहीनी दानासारख शे; ते कोणी एक माणुसनी लिसन आपला वावरमा जाईन लाई दिधं; 32 तो तर सर्वा दानासमा बारीक शे, तरी तो बाढावर पालाभाज्याच पेक्षा मोठा व्हईन त्याना असं झाड व्हस की, आकाशमधला पक्षी ईसन त्याना फांयासमा घटटा बांधीसन राहतस. 33 त्यानी त्यासले अजून एक दृश्यांत सांगा, की, स्वर्गांन राज्य खमीरना सराख शे; ते एक बाईनी लिसन तीन मप पिनमा लपाईन ठेव, म्हणीन ते खमीर शेवट सर्व फुरी गय. 34 या सर्वा गोष्टी येशुनी दृश्यांत दिसन लोकसनी गर्दीले सांगायत; अनी उदाहरणशिवाय तो त्यासनासंगे काहीच बोलना नही, 35 हाई असाकरता की, सदेशासनाद्वारा जे सांगामा येल व्हतं ते पुण व्हावं; ते अस की, मी मन तोड उघाडीसन उदाहरण दिसु; जगना सुरातपाईन जे गुप ते मी प्रकट करसु. 36 नंतर येशु लोकसनी गर्दीले निरोप दिसन घरमा गया. अनी त्याना शिष्य त्यानाकडे ईसन बोलनात, वावरमधला निदणना उदाहरणना आमले फोड करीसन सांगा. 37 त्यानी उत्तर दिधं की, चांगल बी पेरणारा हाऊ मनुष्यना पोश्या शे; 38 शेत हाई जग शे; चांगलं बी हाई राज्यना पोश्या शेतस; निदाण हाई त्या दुष्टुना पोश्या शेतस; 39 ते पेरणारा वैरी हाऊ शेतान शे; कापणी हाई या काळनी समासी शे; अनी कापणी करनारा या देवदूत शेतस. (aiōn g165) 40 यामुये जश निदाण गोया करीसन अमीमा जाळतस, तसच काळना समाप्तीना येळले व्हई. (aiōn g165) 41 मनुष्यना पोश्या आपला देवदूतसले धार्दी, अनी त्या सर्व अडखळा आणारासले अनं अर्धम रकनारासले त्याना राज्यमाईन गोया करतीन. 42 अनं त्यासले नरक अमीना भट्टीमा टांकतीन; ते त्यासनं रडानं अनं दात खाणं राही. 43 तवय “धार्मीकजण आपला बापना राज्यमा सर्याना मायक ‘चमकतीन’ ज्याले कान शे तो ऐको.” 44 स्वर्गांन राज्य शेतमा लापाईन ठेयल धनसारख शे; ते एखादा माणुसले सापडावर त्यानी ते लापाईन ठेव, अनी आनंद व्हवासुये त्यानी जाईसन आपला वेळा शेतमा लापाईन ठेयल धरतासंग शे; 46 त्याले एक अति मोलवान मोती आढळना तवय जाईसन त्यानी आपलं सर्वा काही ईकी टांक अनी ते ईकत लिधं. 47 अजून स्वर्गांन राज्य समुद्रमा टाकेल जाळानामायक शे; ज्यामा सर्वा प्रकाराना जीव एकत्र सापडतस. 48 ते भरावर माणसंसनी काठवर ओढी आणं अनी त्यासनी बशीसन ज्या चांगला त्या भांडामा गोया करात, अनं वाईट त्या फेकी दिधात. 49 तसच हाई युग्मा समासीमा व्हई; देवदूत ईसन धार्मीकसपाईन दुश्यसले वेगळा करतीन; (aiōn g165) 50 अनी त्यासले अमीना भट्टीमा टांकतीन, ते रडानं अनं दातखाणं राही. 51 तुमले या गोष्टी समजन्यात का? त्या त्याले बोलनात, हा. 52 तवय

त्यानी त्यासले सांगं, जो प्रत्येक शास्त्री स्वर्गना राज्यना शिष्य व्हयेल शे तो आपला भांडामाईन नवा जुना पदार्थ काढनारा माणुसना मायक शे. 53 मंग असं व्हयनं की, या दृश्टं समाप्त करावर येशु ठेठन निंधी गया; 54 अनी आपला गाववर येवावर त्यानी त्यासना सभास्थानमा त्यासले असं शिकाडं की, त्या थक्क व्हईसन बोलनात की, हाई ज्ञान अनं हाई सामर्थ्य याले कोठेन प्रकट व्हयनं? 55 काय हाऊ सुतरना पोरऱ्या नहीं शे का? यानी मायले मरीया महणतस ना? याकोब, योसेफ, शिमोन अनं यहदा, या त्याना भाऊ शेतस ना? 56 अनी याना सर्व बहिणी या आपलावोबर राहतस नहीं का? तर हाई सर्व याले कोठेन मिळनं? 57 अस ऐकीन त्यासले ठोकर लागानी. पण येशुनी त्यासले सांगं, सदेश्वाले आपला देश अनं आपला घर, नातेवाईक यासमा सन्मान मिळस नहीं. 58 त्यासना अईच्चास्पुये त्यानी ठठे जास्त चमत्कार करात नहीं.

14 त्या दिनसमा हेरोद राजानी येशुब्लू ऐकं; 2 अनी आपला सेवकसले

सांगं, हाऊ बापिस्मा करनारा योहान शे; हाऊ मरेल मातीन ऊठेल शे म्हणीन या चमत्कार त्यानामा व्हई राहिनात. 3 कारण हेरोदनी आपला भाऊ फिलीप्प यानी बायके हेरोदीया हिनामये बापिस्मा करनारा योहानले धरीसन अनं बांधीन कैदखानामा टाकेल व्हतं; 4 कारण योहान त्याले सांगं, की, तु तिले ठेवावं हाई तुनाकरता योय नहीं; 5 अनी हेरोद राजा त्याले मारा कराता दखे पण लोकसनी त्याले भिती वाटे कारण लोके योहानले सदेश्वा समजेत. 6 नंतर हेरोदना जन्मदिन बना तवय हेरोदीयानी पोस्ती दरबारमा नाचगाणा करीसन हेरोदले खूश करं. 7 म्हणीन त्यानी तिले शपथ वाहिसन वचन दिधं की, जे काहीं तु मनापाशी मांगशी ते मी तुले दिस. 8 मंग तिले मायनी शिकाडेल प्रमाणे तिनी सांगं, बापिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं ताटमा ठेईसन माले अठे आणी घा. 9 तवय राजाले खुप वाईट वाटनं; तरी आपली देयल शपथमये अनी ज्या पन्तिस्मा बठेल व्हतात त्यासनामये त्यानी ते देवानी आज्ञा करी. 10 तवय त्यानी माणसं धाडीसन कैदखानामा योहानना वध करा. 11 मंग त्याना मुंडकं ताटमा ठेईसन पोरले आणी दिधं अनी तिनी ते आपली मायनाजोडे आणं. 12 मंग त्याना शिष्यसनी ईसन त्यानं प्रेत उचलीन आणं अनं त्याले पुरी टाकं; अनी जाईसन येशुले हाई बातमी दिधी. 13 हाई ऐकीनसन येशु ठेठन नावमा बशीन निधना अनी एकांतमा गया; हाई ऐकीनसन लोकसनी गर्दीं नगरमातीन त्यानामगे पायीपायी गयी. 14 मंग त्यानी बाहेर ईसन लोकसनी गर्दीं दखी; तवय त्याले त्यासनी किव वनी अनं त्यासनामा बराच रोगीसले त्यानी बंद करं. 15 मंग संद्याकाय व्हवावर त्याना शिष्य त्यानाके ईसन बोलनात, हाई एकांतनी जागा शे अनं येळ व्हई जायेल शे; तर लोकसनी गावमा जाईसन स्वतःकरत खावाले अन्न इकत लाई येवाले पाहिजे म्हणीसन त्यासले निरोप घा. 16 येशु त्यासले बोलना, लोकसले जावानी गरज नहीं; तुम्हीनच त्यासले खावाले घा. 17 त्या त्याले बोलनात, आमनाजोडे फक्त पाच भाकी अनं दोन मासा शेतस. 18 येशुनी सांगं, ते ईकंड मनाजोडे आणा. 19 मंग येशुनी लोकसनी गर्दींले गवतमा बसानी आज्ञा करी अनी त्या पाच भाकी अनं दोन मासा लिसन त्यानी वर आकाशमा दखीन आशिवांद मांगा अनी भाकी मोडीसन शिष्यसकडे दिध्यात अनं शिष्यसनी त्या लोकसले वाढी दिध्यात. 20 मंग त्या सर्वी खाईसन तुम व्हईनात; अनी उरेल तुकडासना बारा टोपला त्यासनी भरी लिध्यात. 21 खाणारा सर्वी पाच हजार माणसं व्हतात; अनी बाया अनं पोरऱ्या या अजून निरालाच व्हतात. 22 नंतर, मी लोकसनी गर्दींले निरोप दिसन येस तोपावत तुम्हीन नावमा बशीन मनाउढे दुसरी बाजुले जा, अस म्हणीसन येशुनी शिष्यसले लगेच धाडी दिधं. 23 मंग लोकसले निरोप देवावर तो प्रार्थना कराले डोंगरवर एकलाच गया अनी रात व्हवावर पण येशु ठठे

एकलाच व्हता. 24 ईंकंड वारा तोंडना दिशातीन रङ्गावामुये किनारापाईन बराच अंतरमा नाव समुद्रना मधला भागमा लाटासघाई हैराण व्हई जायेल व्हती. 25 तवय पहाटले तीन ते सव वाजाना दरम्यान येशु समुद्रवरतीन चालत त्यासनाजोडे बना. 26 शिष्य त्याले समुद्रवरतीन चालतांना दखीसन धावरी गयात अनं त्या भ्याईसन वरडनात; हाई भूत जे. 27 पण येशु त्यासले लगेच बोलना, धीर धरा मी शे, घाबूक नका. 28 तवय पेत्री उत्तर दिधं, प्रभुजी, जर तुम्हीन शेतस तर पाणीवरतीन तुमना जोडे येवाले माले सांगा. 29 त्यानी सांगं, ये; तवय पेत्र येशुकडे जावाकरता नावमाईन उत्तरासन चालाले लागाना; 30 पण वारा दखीसन तो भ्याईना अनी बुडले लागाना तवय तो वरडगा, प्रभुजी, माले वाचाडा. 31 येशुनी लगेच हात पुढं करीसन त्याले धरं अनं बोलना, अरे अल्पईच्चासी तु शंका कशाले धरी? 32 मंग त्या नावमा चढानात तवय वारा बंद पडना. 33 तवय ज्या नावमा व्हतात त्या सर्वी त्याना पाया पडीसन बोलनात, तुम्हीन खरोखर देवना पोरऱ्या शेतस. 34 नंतर त्या दुसरा बाजुले जाईसन गेनेसेरेत प्रांतमा गयात; 35 अनी तठला लोकसनी त्याले वळखीन आपला आसपासना सर्वी नगरमा माणसं धाडीसन आजारी लोकसले त्यानाकडे आणं. 36 अनी फक्त तुमना कपडासले अमले हात लावू घा, अशी त्यासनी त्याले इन्नती करी; तवय जितलासीन त्याले हात लावा तितला सर्वी बरा व्हईनात.

15 मंग यस्शलेमतीन पस्ती अनं शास्त्री येशुकडे ईसन बोलणात, 2 तुमना

शिष्य पुर्वजसना रितीरिवाज का बर मोडतस? कारण जेवणा पहिले त्या हात धोतस नहीं. 3 त्यानी त्यासले उत्तर दिधं, तुमना रितीरिवाजकरता तुम्हीन बी देवनी आज्ञा का बर मोडतस? 4 कारण देवनी सांगेल शे की, तु “तुना बाप अनी तुनी माय यासना मान ठेव,” अनी जो कोणी बापनी किंवा मायनी निदा करस त्याले मरणदंडनी शिक्षा व्हई; 5 पण तुम्हीन सांगतस की, जो कोणी स्वतःना माय बापले अस सांगी, मी जे तुमले ठेणर व्हत, ते मी देवले अर्पण करी टाकं. 6 त्यानी स्वतःना मायबापना मान नहीं ठेवा तीरी चाती, हाई सांगीन तुम्हीन तुमना रितीरिवाजकरता देवनं वचन मोडी टाकेल शे. 7 अरे ढोगीसवन, यशया सदेश्वानी तुमनाबद्दल बरोबर भविष्य करेल शे की, 8 ह्या लोके तोंडघाई मना सन्मान करतस पण त्यासनं मन मनापाईन दुर शे. 9 त्या माणुसीनी बनाडेल विधीसले मनं शाश्व मानिसन शिकाडतस अनं बिनकामीनी मरी भर्ती करतस. 10 तवय त्यानी लोकसनी गर्दींले जवळ बलाईन सांगं, ऐका अनं समजी ल्या. 11 जे तोंडमा जास ते माणुसले अशुद्ध करस नहीं, तर जे तोंडमाईन निघस ते माणुसले अशुद्ध करस. 12 नंतर शिष्य ईसन त्याले बोलणात, हाई वचन ऐकीन पस्ती नाराज व्हयनात, हाई तुमले समजनं का? 13 त्यानी उत्तर दिधं की, ज्या ज्या रोपटा मना स्वर्ग मधला बापनी लायेल नहीं, त्या त्या उपटाई जातीन. 14 त्यासले राघु घा; त्या अंदंया मार्गदर्शक शेतस, अनी अंदंया अंदंयाले ली जाई तर दोन्ही वी खड्हामा पडतीन. 15 पेत्र त्याले बोलना, हाऊ दृश्टं ताप्त अमले फोडीन सांगा, 16 तो बोलना, तुमले बी अजून समजनं नहीं का? 17 जे तोंडमा जास ते पोटमा उत्तरस अनं नंतर शरिरबाहेर टाकाय जास, हाई तुमले समजत नहीं का? 18 जे तोंडमाईन निघस ते मनमातीन येस अनं माणुसले अशुद्ध करस. 19 मनमातीन दुर ईचार, खुन, व्यभिचार, जारकर्म, चोर्या, खोल्या साकी, गाळ्या, निदा, ह्या निघतस. 20 ह्या गोष्ठी माणुसले अशुद्ध करतस; हात न धेता जेवण करानं हाई माणुसले अशुद्ध करस नहीं. 21 नंतर येशु ठेठन निघीन सोर अनं सिदेन प्रांतमा गया; 22 अनी दखा, त्या प्रांतमातीन एक कनानी बाई हाई ईसन वरडीन बोलनी, प्रभु, दावीदाना पोरऱ्या, मनावर दया कर, मरी पोरले दुष्ट आत्मा भलताच तरास दि रङ्गाईना शे. 23 तरी तो तिले काहीच नहीं बोलना, तवय त्याना शिष्यसनी जोडे

ईंसन त्याले ईंनंती करी की, तिले परत धाडी था; कारण ती आमनामांगे वरडत ई राहिनी। 24 त्यानी उत्तर दिधं, माले इङ्गाएलना खानदानमधला दवडायेल मेंदरसशिवाय दुसरा कोणाचकरता धाडेल नहीं शे। 25 तवय ती ईंसन त्याना पाया पटीन बोलनी, प्रभुजी, माले मदत करा। 26 येशुनी उत्तर दिधं, पोर्यासनी भाकर लिसन क्राले टाकानी हाई बराबर नहीं शे। 27 ती बोलनी, बराबर शे, प्रभु; पण कुत्रा बी आपला मालकना ताटमातीन पडेल उट खातास। 28 तवय येशुनी तिले उत्तर दिधं, बाई, “तुना ईंवास मोठा शे, जरी तुनी ईंच्छा शे तस तुनाकरता होवो; अनी त्याव येल्ले तिनी पोरे बरी व्हयनी।” 29 नंतर येशु तठेन निमीन गालील समुद्रजोडे बना, अनं डोंगरवर जाईन बनाना 30 मंग लोकसनी गर्दी त्यानाकडे वनी; त्यासनासंगे लंगडा, पांगया, आंधया, मुक्का अनं दुसरा बराच जण व्हतात; त्यासले त्यासनी त्याना पायजोडे ठेई दिधं अनी त्यानी त्यासले बांग कं कर। 31 लोकसनी गर्दीनी हाई दखं की मुक्का बोलतस, पांगया बरा व्हतस, लंगडा चालतस अनं आंधया दृश्यतस तवय लोके आव्यर्थचकीत व्हयनात अनी त्यासनी इङ्गाएलना देवना गौरव करा। 32 मंग येशुनी आपला शिष्यसले बलाईन सांग, माले लोकसनी किव ई राहीनी, कारण तिन दिनपाईन त्या मनासंगे शेतस अनी त्यासनाजोडे खावाले काहीच नहीं; कदाचित त्या वाटमा मगरग्लेलना मायक पडतीन; म्हणीन त्यासले भक्या धाडानी मरी ईंच्छा नहीं शे। 33 शिष्यसनी त्याले सांग, असा जंगलमा इतला लोकसनी भूक मिटी इतल्या भाकरी आमनाजोडे कोठेन येतीन? 34 येशुनी त्यासले ईंचार, तुमना जोडे कितल्या भाकरी शेतस? त्या बोलणात सात भाकरी अनं काही धाकला मासा। 35 मंग त्यानी लोकसनी गर्दीले जमीनवर बठाले सांग। 36 नंतर त्यानी त्या सात भाकरी अनं धाकला मासा लिसन देवना उपकार मनीन; त्या मोडीसन शिष्यसले दिध्यात अनी शिष्यसनी ते लोकसले वाटी दिध्यात। 37 मंग त्या सर्वा खाईंसन तृप व्हयनात अनी उरेल तुकडसना सात टोपला भरी लिधात। 38 जेवढासनी खांदं त्यानामा बाया अनं पोर्या सोर्डीसन चार हजार माणसे व्हतात। 39 मंग लोकसनी गर्दीले घर धाडावर तो नवमा बशीन मगदानना प्रातमा बना।

16 तवय पस्शी अनी सदुकी यासनी ईंसन येशुनी परिक्षा दखाकरता, त्याले सांग अमले आकाशमातील काहीतीरी चिन्ह दखाड। 2 त्यानी त्यासले उत्तर दिधं, जवय संध्याकाय व्हस तवय तुम्हीन सांगतस, थंडावा राही कारण आकाश ताल शे; 3 अनी तुम्हीन पहाटले म्हणतस, आज वादवी वारा सूटी, कारण आकाश लाल भयानक शे, आकाशना लक्षणं तुमले बल्लखणं जमस पण काळ्ना लक्षणं तुमले बल्लखाता येतस नहीं! 4 हाई दुष्ट अनं व्याभिचारी पिरी चिन्ह मांगस, पण ईले योना संदेशाना चिन्हशिवाय दुसरा चिन्ह मिळाव नहीं। मंग येशु त्यासले सोर्डीसन निधी गया। 5 नंतर शिष्य दुसरी बाजुले गयात पण त्या भाकरी लेवाले ईंसरी गयात। 6 तवय येशु त्यासले बोलना, पस्शी अनं सदुकी यासना खमीरपाईन सावधान राहा। 7 तवय त्या चर्ची करीसन एकमेकसले बोलणात, आपण भाकरी लयनुत नहीं म्हणीन हाऊ असा बोती राहीना। 8 पण येशु हाई वल्लवीन बोलना, अरे ओ अईश्वासीहो, तुम्हीन मनमा अस का बर आणतस की, आपलाजोडे भाकरी नहीं शेतस म्हणीन हाऊ अस बोली राहीना। 9 तुमले अजुन नहीं समजनं का, पाच हजार लोकसकरता पाच भाकरी व्हत्यात तवय तुम्हीन कितला टोपला उचलात? 10 तसाच चार हजार लोकसले सात भाकरी वाटावर कितला टोपला उचलात; यानी तुमले आठवण नहीं कायात? 11 मी भाकरीसनाबदल बोलनु नहीं, हाई तुम्हीन समजी का बर लेतस नहीं? पण मी तुमले हाई सांगस की, तुम्हीन पस्शी अनं सदुकी यासना खमीरपाईन सावधान राहा। 12 तवय त्यासले समजनं की, त्यानी भाकरना खमीरबदल नहीं, तर पस्शी अनं सदुकी यासना शिक्षणबदल सावध

रहावाले सांग। 13 नंतर फिलीप्पना कैसरियाना गावसमा येवावर, येशुनी त्याना शिष्यसले ईंचारं, मनुष्याना पोर्याले लोक काय म्हणतस? 14 त्यासनी उत्तर दिधं, काही म्हणतस बासिस्मा करनारा योहान, काही म्हणतस एलिया, अनी बाकीना यिर्या किंवा संदेशमधला एक, असा म्हणतस। 15 त्यानी त्यासले ईंचारं, पण “तुम्हीन काय म्हणतस, मी कोण शे?” 16 शिमोन पेत्रनी उत्तर दिधं, तुम्हीन जिवत देवना पोर्या छिस्त शेतस। 17 येशु त्याले बोलना, योनाना पोर्या शिमोन तु धन्य शे, कारण हाई रक्त मांसना माणसपाईन नहीं, तर मना स्वर्गमधला बापनी हाई तुले प्रकट करेल शे। 18 आखो मी तुले हाई बी सांगस, पेत्र खडक शे अनी हाऊ खडकवरच मी मरी मंडळी बनाडसु, अनी नरकनी कोणतीच शक्तीना त्यावर प्रभाव पडाव नहीं। (Hadēs g86) 19 मी तुले स्वर्णाना राज्यना किल्ल्या दिसु, अनी पृथीवीर जे काही तु बंद करशी ते स्वर्णमा बंद कराई जाई, अनी पृथीवीर जे काही तु उघडशी ते स्वर्णमा उघडाई जाई। 20 तवय त्यानी शिष्यसले बजाईन आज्ञा करी की, मी छिस्त शे हाई कोणले सांग नका। 21 त्या येल्पाईन येशु त्याना शिष्यसले सांग लागना, हाई व्हवान आवश्यक शे की, “मी यस्शतेमले जासु बडील लोके, मुख्य याजक अनं शास्त्री यासनाकडतीन मना भलता छ्ल व्हई, माले मारी टाकतीन अनं तिसरा दिनले मी परत जिवत व्हसु。” 22 तवय पेत्र त्याले बाजुले लई गया अनं विरोध करी बोलना, प्रभुजी, तुमनावर दया होवो, अस तुमनासंगे व्हणारच नहीं। 23 पण तो व्लीसन पेत्रले बोलना, अरे सैतान, मनासमोरतीन निधी जाय; तु माले आडफाटा शे; कारण देवना गोष्टीसकडे तुं ध्यान नहीं, माणससना गोष्टीसकडे शे। 24 मंग येशुनी त्याना शिष्यसले सांग, मनासंगे येवानी ज्यानी ईंच्छा शे त्यानी स्वतःना त्याग कराना अनी स्वतःना कूसखोब उचलीसन मनासंगे चालानं। 25 कारण जो कोणी स्वतःना जिव वाचाडाले दर्खी तो त्याले गमाडी; अनी जो कोणी मनाकरता स्वतःना जिव गमाडी त्याले तो परत मिळी। 26 माणपुले जगमाधलं सर्व सुख भेटणं अनी स्वतःना जिव गमाडा तर त्याले काय फायदा व्हई? किंवा माणपुस स्वतःना जिवना बदलामा काय दि? 27 कारण मनुष्यना पोर्या स्वर्गदूतसंगे आपला बापना गौरवमा ई, तवय तो प्रत्येकले ज्याना त्याना कामप्रमाणे प्रतिफल दि। 28 मी तुपले सत्य सांगस की, काहीजन आठे असा उभा शेतस की, त्या मनुष्याना पोर्याले त्याना राज्यमा त्याले दखाशिवाय त्यासले मरणना अनुभव येवाबुच नहीं;

17 मंग येशु सब दिन नंतर पेत्र, याकोब अनं त्याना भाऊ योहान यासले एक उंच डोंगरवर एकांतमा लई गया। 2 तवय त्याना स्प त्यासनासमोर बदलनं; त्याना चेहरा सूर्यनामायक तेजस्वी व्हयना, त्याना कपडा धबळा शुभ्र व्हयनात। 3 तवय दखा, मोशे अनं एलिया ह्या त्यानासंगे बोलतानां त्यासले दखायनात। 4 मंग पेत्र येशुले बोलना, प्रभुजी आपाण आठे राहसुत तर कितलं भारी व्हई; तुमी ईंच्छा व्हई तर मी आठे तिन मंडप बनाडस; तुमनासाठे एक, मोशेकरता एक, अनं एलियाकरता एक। 5 तो बोली राहिना तेवढामा, दखा, तेजस्वी डागी त्यासले झाकी दिधं अनी दखा, डगामातीन अशी वाणी व्हईनी; हाऊ मना पोर्या, माले परमप्रिय शे, ह्यानावर मी खेस शे; तुहीन यानं ऐका। 6 हाई ऐकीन येशुना शिष्य भलता घाबराणत अनं पालथा पडी गयात। 7 तवय येशु त्यासनाजोडे ईंसन हात लाईन बोलना, उठा, घाबस नका। 8 मंग त्यानी वर दखं तवय त्यासले येशुशिवाय कोणीच दखयानं नहीं। 9 नंतर त्या डोंगरवरतीन खाल उत्तरी राहीतात तवय येशुनी त्यासले आज्ञा करी की, मनुष्यना पोर्या मेरल मातीन परत जिवत व्हई तोपावत हाई गोष्ट कोणलेच सांग नका। 10 त्यावर त्याना शिष्यसनी त्याले ईंचारं की, एलिया पहिले येवाले पाहिजे अस शास्त्री का बर म्हणतस? 11 येशुनी उत्तर दिधं, “एलिया” ईंसन

सर्वकाही सुधारी हाई खरं शे. 12 पण मी तुमले सांगस की, एलिया येल शे अनी त्यासीनी त्याले न बळखता त्यासना मनले पटनं तसं त्यानासंगे कं; तसंच मनुज्ञना पोर्याले बी त्यासनाकडतीन छळ सहन करना पडी. 13 तवय शिष्यसले समजनं, हाऊ बापिस्मा कसनारा योहानबद्दल बोली राहीना. 14 नंतर त्या लोकसजोडे बनात तवय एक माणुस येशु समोर ईसन गुडधा टेकीन बोलना, 15 प्रभुजी मना पोर्यावर दवा करा, कारण त्याले मिर्गी येस, त्याले भलता तरास व्हस; तो घडीघडी आगमा अनं पाणीमा पडस. 16 म्हणीन मी त्याले तुमना शिष्यसकडे आण, पण त्यासनाधाई तो बरा व्हयना नही. 17 तवय येशुनी उत्तर दिंधं, औरे ओ भ्रू पिंडी, कोठपावत मी तुमनासगे रहस्य? कोठपावत तुमन सहन करसु? त्या पोर्याले मनाकडे लई या. 18 मंग येशुनी दृष्ट आत्माले आज्ञा दिशी, तवय त्या पोर्यामातीन तो निधी गया अनी त्याच येळते पोर्या बरा व्हयना. 19 नंतर शिष्य एकांतमा येशुजोडे ईसन बोलणात, आमनाधाई तो दूर आत्मा का बर नही निघाना? 20 त्यानी त्यासले सांग, तुमना बिनईव्वासमूऱे; कारण मी तुमले सत्य सांगस की, जर तुमनामा राईना दाणा एवढा जरी ईंवास व्हई तर हाऊ डोंगरले आठेन तिकडे सरक अस तुम्हीन सांगं तर तो सरकी; अनं तुमले काहीच अशक्य रहावाव नही. 21 तीरी बी हाई भूतीनी जात प्रार्थना अनं उपासगिरावय निघस नही. 22 त्या गातलीन नगरमा गोया व्हयनात तवय येशु त्यासले बोलना, मनुज्ञना पोर्याले लोकसना हातमा धरीन देतीन. 23 त्या माले मारी टाकतीन अनी तिसरा दिनले तो परत जिवत व्हई, तवय त्या भलताच नाराज व्हयनात. 24 जवय त्या कफार्हम गावमा बनात तवय मदिसना कर गोया करनारानी पेत्रले ईचारं, तुमना गुस्म मंदिसना कर नही देस का? 25 तो बोलना, हा देस, मंग तो घरमा येवावर काही बोलाना पहिलेच येशुनी त्याले ईचारं, शिमोन, तुले काय वाटस? पृथ्वीवरला राजा कोणाकडतीन कर लेलस? आपला पोर्यासकडतीन की परकासकडतीन? 26 तो बोलना, परकासकडतीन मंग येशु त्याले बोलना, म्हणीन पोर्या कर भरापाईन मुक्त शेतस. 27 पण त्यासनाकरता आण अडथळा बनाले नको, म्हणीन तु समुद्रमा जाईसन गळ टाक, अनी जो मासा पहिले वर ई, तो मासा धरीन त्यानं तोंड उघाड; म्हणजे तुले दोन स्पून सापडतीन त्या लिसन मनाबद्दल अनं तुनाबद्दल त्यासले दे.

18 त्या येळले शिष्य येशुकडे ईसन बोलणात, स्वर्गीना राज्यमा मोठा कोण?

2 तवय त्यानी एक धाकला पोर्याले बलाईन त्याले त्यासना मळार उर्भं करं अनी बोलना; 3 मी तुमले सत्य सांगस, की, तुमनं मन बदलाशिवाय अनं तुम्हीन धाकला पोर्यासना मायक व्हवाशिवाय स्वर्गीना राज्यमा तुमना प्रवेश व्हवावुच नही. 4 यामुये जो कोणी स्वतळे द्व्या धाकला पोर्यासना मायक नम करी, तोच स्वर्गीना राज्यमा मोठा व्हई; 5 अनी जो कोणी मना नावतीन असा धाकला पोर्याले जवळ करी त्यानी माले जोडे कं अस व्हई 6 अनी जो कोणी मनावर ईवास ठेवणारा या धाकलासपैकी एखादाले जरी पाप कराले प्रवृत्त करस, त्याना गळामा जातानी मोठी तळी बांधीन समुद्रमा खोल पाणीमा बुडाई देवाण यामा त्यानं हित शे. 7 आडफाटासमूऱे जगना धिक्कार असो? 8 तुना हात किंवा तुना पाय तुले आडफाटा करी तर त्या तोडीन फेकी दे; दोन हात किंवा दोन पाय राहिसन सार्वकालिक अग्नीमा पडापेक्षा लंगडा व्हईमन सार्वकालिक जिवनमा जावानं हाई तुनाकरता चांगल शे. (αιοनिय g166) 9 तुना डोयानी आडफाटा करा, तर तो उपटी टाक; दोन डोया राहिसन अनीनरकमा पडापेक्षा एक डोया राहीसन सार्वकालिक जिवनमा जावानं हाई तुनाकरता चांगल शे. (Geenna g1067) 10 “दखा, तुम्हीन द्व्या धाकला लेकंसपैकी एकले बी तुच्छ मानु नका; कारण, मी तुमले सांगस की, स्वर्गमा त्यासना देवदूत मना स्वर्ग माधला बापनं तोंड कायम दखतस.” 11 आखो

ज्या दवडायेल शेतस त्यासनं तारण कराले मनुज्ञना पोर्या येल शे. 12 तुमले काय वाटस; जर एक माणुसजोडे शंभर मेंदर शेतस अनी त्यामातीन एक मेंदूर दवडी गयं, तर तो माणुस त्या नव्यान्व मेंदरसले डोंगरवर सोडीन त्या दवडेल मेंदस्ले दखाले जावाव नही का? 13 कदाचित ते त्याले सापडनं तर, त्यानाकडे ज्या नव्यान्व मेंदर सुक्षित व्हतात त्यासनापेक्षा जास्त आनंद त्याले ते मेंदूर सापडावर व्हई, हाई मी तुमले सत्य सांगस. 14 तसंच द्व्या धाकलासनामाधला कोणाच नाश व्हवाले नको अशी तुमना स्वर्ग माधला बापीनी ईच्छा शे. 15 जर तुना भाऊ पाप करी, तर जा अनी त्याले एकांतमा लई जाईन समजाड, जर त्यानी तुनी ऐक तर तुना भाऊ तुले परत भेटी गया. 16 पण त्यानी जर तुनं नही ऐक तर तु आखो दोन एक जणसले तुनासगे लई जा; यानाकरता की, तुम्हीन दोन्ही जे बोलशात त्या प्रत्येक शब्दाना ज्या दोन किंवा तीन शेतस त्या साक्षीदार राहीतीन अनी त्या बी समजाडतीन. 17 अनी जर त्यानी त्यासनं बी ऐक नवी तर मंडळीले सांग; अनी त्यानी मंडळीन बी नही ऐक तर, तो तुनासाठे एक जकातदार किंवा परकानामायक व्हवो. 18 मी तुमले सत्य सांगस की, जे काही तुम्हीन पृथ्वीवर बंद करशात ते स्वर्गमा बंद व्हई; अनी जे काही तुम्हीन पृथ्वीवर खोलाशात, ते स्वर्गमा खोलाई जाई. 19 आखो मी तुमले सत्य सांगस, पृथ्वीवर तुमना मातीन दोनजण कोणतीही एक गोष्टकरता एकचित व्हईन ईंतंती करतीन तर ती ईंतंती मना स्वर्ग माधला बापकडतीन पुरी कराई जाई; 20 कारण जठे दोन किंवा तिन जण मना नावतीन एकत्र जमतस, तठे त्यासनामा मी शे. 21 तवय पेत्र येशुकडे ईसन बोलना, प्रभुजी मना भाऊनी मनाविस्तृद अपराध करा, तर मी त्याले कितला दाव माफ कस? सात दाव का? 22 येशुनी त्याले सांगं, मी तुले अस नही म्हणस की, सात दाव, तर सातना सतरदाव कर. 23 यामुये स्वर्गं राज्य एक राजाना मायक शे; त्या राजाले आपला सेवकसकडतीन हिशोब ल्यावा अस वाटनं; 24 अनी जवय तो हिशोब ली राहिता तवय ज्यानावर कोटी स्पृष्या कर्ज व्हतं त्याले त्यानाकडे आण. 25 पण त्यान्याकडे कर्ज फेडाले काहीच नव्हतं म्हणीन त्याना मालकनी हुक्म करा की, त्यानी बायको, पोर्या अनं त्यानं जे काही व्हई ते ईंकीसन त्यानी कर्ज फेडान. 26 तवय त्या दासीनी त्याना पाया पडीसन सांगं, माले वागाडी ल्या, म्हणजे मी सर्वकाही फेडी दिसु 27 तवय त्या धनीते त्यानी दया वनी अनी त्यानी त्याले अनं त्यानं कर्ज बी माफ करी दिंध. 28 तो सेवक बाहेर गया अनी ज्यानाकडे त्याना शंभर दिनार स्पृष्या बाकी व्हतात असा त्याना जोडीना सेवक त्याले देखायना, तवय त्यानी त्या सेवकीनी गचांडी धरीन बोलना, तुनाकडे मनं जे लेणं शे ते दे. 29 त्या सेवकीनी पाया पडीन रावण्या करत, माले वागाडी ले, म्हणजे तुनं देणं मी फेडी दिसु; 30 पण त्यानी त्यानं अजिबात ऐक नही तो कर्ज फेडत नही तोपावत त्यानी त्याले बंदिगृहमा टाकी दिंध. 31 तवय हाऊ घडेल प्रकार दखिसन त्यानासेना सेवकसले दुःख व्हयनं अनी त्यासीनी ईंसन सर्वा प्रकार आपला मालकले सांगं. 32 तवय त्याना मालकनी त्याले बताईन सांगं, अरे दृष्ट सेवका, तु माले ईंतंती करी अनी मी तुनं सर्व कर्ज माफ कर; 33 जशी दया मी तुनावर की, तसी तुले तुना जोडीदार सेवकवर करता नही वनी का? 34 मंग त्याना मालकनी संतापमा त्याले सर्व कर्ज फेडस तोपावत शिक्षा भोगाकरता बंदीगृहाना ताबामा दिंध. 35 जर तुम्हीन प्रत्येक आपापला बंधुजणसले मनपाईन माफ कराव नही, तर मना स्वर्ग माधला बाप बी तुमनासगे तसं करी.

19 नंतर अस व्हयनं की, हाई बोलनं समाप्त करावर येशु गालीलमाईन निधीन यार्दन नदीना पल्लीकडला यहूदीया प्रदेशमा गया. 2 तवय लोकसनी गदीं त्यानामांगे गदीं; तठे त्यानी त्यासले बरं करं. 3 नंतर पस्शी

त्यानाकडे ईसन त्यानी परिक्षा दखाकरता बोलणात, बायकोले कोणतं बी कारण वरतीन सोडी देवां हाई योग्य शे का? 4 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, हाई तुमना वाचामा वनं नहीं का, की ज्यानी त्यासले निर्माण करं, “त्यानी सुरवातलेव पुरुष अनी श्रीले बनांद.” 5 अनं सांगं, “यासुये पोरऱ्या माय बापले सोडीसन बायकोसंगे कायम राही अनी त्या एकदेह व्हतीन” 6 यासुये पुढे त्या दोन नहीं एकदेह असा शेतस म्हणीन “देवीं जे जोडेल शे ते मनुष्यनी तोडाना प्रयत्र करानं नहीं” 7 त्या त्याले बोलणात, तर “बायकोले सुटप्र दिसन तिले सोडांन” अशी आज्ञा मोशेनी का बर दिथी? 8 येशुनी त्यासले सांगं, तुमना निर्द्यग मनुष्ये मोशेनी तुम्ले तुमन्या बायका सोडु दिघात पण सुवात पाईन अस नव्हत. 9 मी तुम्ले सत्य सांगस की, जो कोणी आपली बायकोले व्यभिचाराना कारणतीन सोडीन दुसरी करस तो व्यभिचार करस; अनी जो कोणी अशी सोडेल बाईंसंगे लागीन करस तो बी व्यभिचार करस. 10 शिष्य त्याले बोलणात, जर माणुसना आपली बायकोसंगे असाच संबंध रुहास तर लगीन न करेलच बर. 11 त्यानी त्यासले सांगं, हाई वचन सर्वासवाई वाळाई जास नहीं; ज्यासले हाई दान देयल शे, त्यासनाथाईच हाई पाळाई जास. 12 कारण काहीजण मायना कोखपाईन नपुसक जन्मले येल शेतस, माणससनी बनाडेल असा बी नपुसक शेतस, अनी स्वर्गाना राज्यकरता स्वतःले नपुसक करी लिधं असा बी शेतस. ज्याले हाई स्विकाराता येस तोच स्विकारास. 13 नंतर येशुनी लेकसवर हात ठिसन प्रार्थना कराले पाहिजे म्हणीन त्यानाजोडे त्यासले आणं, पण शिष्यसनी आणनारासले धमकां. 14 येशु बोलाना, बालकसले मनाकडे येऊ घा त्यासले मना करू नका, कारण स्वर्गनं राज्य यासना मायकसनंच शे. 15 मंग त्यासनावर हात ठेईन आशिर्वाद दिसन तो तठेन निर्धी गया, 16 नंतर दखा, एकजण ईसन येशुले बोलना, गुरजी, माले सार्वकालिक जिवन मिळाव म्हणीन मी कोणतं चांगलं काम करू? (alēnios g166) 17 त्यानी त्याले सांगं, माले चांगलंपणबदल का बर ईचारास? चांगलं अस एकच शे, जर तु सार्वकालिक जिवनमा प्रवेश कराले दखास तर देवीनी आज्ञा पाळ. 18 त्यानी त्याले ईचारं, कोणत्या? येशुनी सांगं, “मनुष्यहत्या करू नको, चोरी करू नको, खोटी साक्ष देऊ नको.” 19 आपला बाप अनी आपली माय यासना मान राघू” अनी जशी स्वतःबर तशी आपला शेजारीसवर प्रिती कर. 20 तो तस्ण त्याले बोलना, मी हाई सर्व पाळेल शे, मनामा अजुन काय कमी शे? 21 येशुनी त्याले सांगं, तले परीपुण होण शे, तर जाय, तुमी धनदौलत इकीसन गरीबसले दे म्हणजे तुले स्वर्गीण धन भेटी; अनी चल, मनामांगे ये. 22 पण हाई ऐकीसन तो दुर्खी व्हईन निर्धी गया, कारण त्यानाकडे भरपुर धनवैलूत व्हती. 23 तवय येशुनी आपला शिष्यसले सांगं, मी तुम्ले सत्य सांगस की, स्वर्गना राज्यमा धनवानसना प्रवेश व्हणं यानापेक्षा उंटले सुर्जना नाकमातीन जाणं सोंगं शे. 25 हाई ऐकीन शिष्य भलताच थकक व्हईसन बोलणात, तर मंग कोणं तारण व्हई? 26 येशुनी त्यासनाकडे दखीन सांगं, हाई मनुष्यले अशक्य शे, “देवले तर सर्व शक्य शे?” 27 तवय पेत्र त्याले बोलना, आम्हीन सर्व सोडीसन तुमना मांगे येल शेतस, तर आपले काय भेटी? 28 येशुनी त्यासले सांगं, मी तुम्ले सत्य सांगस की, जवय सर्वकाही परत नवं व्हई जाई, तवय मनुष्यना पोरऱ्या आपला गौरवी राजासनवर बठी, तवय मनामांगे चालाणारा तुम्हीन बारा राजासनसवर बठीन इळ्हाएलसना बारा वंशसना न्यायनिवाडा करशात. 29 आखो ज्यानी कोणी मना नावतीन घरदार, भाऊ, बहिर्णी, माय, बाप, पोरऱ्या किंवा वावर सोडेल शेतस, त्याले हाई शंभरपट भेटीन सार्वकालिक जिवन हाई वतन भेटी. (alēnios g166) 30 तरी बराच जणसंगे अस व्हई की, ज्या पहिला शेतस त्या शेवटला व्हतीन अनं ज्या शेवटला शेतस त्या पहिला व्हतीन.

20 “स्वर्गना राज्य त्या घरमालकना मायक शे; जो आपला द्राक्षमयामा रोजी मजुर लावाकरता सकायामा बाहेर निघाना.” 2 अनी त्यानी रोजनी मजुरी एक चांदिना शिक्का ठाराईन मजुरसले द्राक्षमयामा धाडी दिधं. 3 मंग तो जवल्यापास नऊ वाजाले घरना बाहेर गया, तवय त्यानी काही जणसले बजारमा रिकाम उभं दखं. 4 तो त्यासले बोलना, तुम्हीन बी द्राक्षमयामा जा, जी मजुरी व्हई ती मी तुम्ले दिसु; अनी त्या गयात. 5 मंग जवल्यापास बारा वाजाता अनं तिन वाजाता तो बाहेर गया तवय पण त्यानी तसच करं. 6 जवल्यापास पाच वाजाले तो बाहेर गया, तवय आखो किंयेक जणसले रिकाम उभं दखं. तवय त्यानी त्यासले ईचारं, तुम्हीन पुरा दिन का बर अठे रिकामा उभा राहेल शेतस? 7 त्या त्याले बोलणात, आपले कोणी कामवर लाय नही म्हणीन त्यानी त्यासले सांगं, तुम्हीन बी मना द्राक्षमयामा जा. 8 मंग संध्याकायले द्राक्षमयामा मालकनी त्याना कारभारीते सांगं, मजुरसले बलाई आनं अनी शेवटला मजुरसपाईन सुरवात करीसन पहिला मजुरपावत त्यासले मजुरी दे. 9 तवय जवल्यापास संध्याकायला पाच वाजाता ज्यासले कामवर लायल व्हतं त्यासले पुरा रोज एक चांदीना शिक्का भेटना. 10 मंग पहिला मजुर वनात अनी आपले त्यासनापेक्षा जास्त मजुरी भेटी अस त्यासले बाटां, पण त्यासले बी तेवढाच रोज भेटना. 11 तो त्यासनी लेवानंतर त्या मालकबदल कुरकुर करीसन बोलणात, 12 ह्या शेवटलासनी एकच तास काम करा अनी आम्हीन दिनभर ऊतान्हमा कष्ट करात तरी तुम्हीन आमले अनी त्यासले मायकच रोज दिधा. 13 तवय त्यानी मजुरसमधला एकले उत्तर दिधं, अरे दोस्त, मी तुनाव अन्याय नही करा. हाईच मजुरीमा दिनभर काम करानं, हाई आपलं उरेल व्हतं ना. 14 जे तुले भेटेल शे ते लिसन निर्धी जाय; जेवढं तुले तेवढं शेवटनासले पण देवां अशी मनी ईच्छा शे. 15 जे मनं शे त्यानं मी मना मर्जीप्रामणे करसु, मी कोणा बांधायेल शे का? मनं उदार वागानं तुगा डोयामा येस का? 16 याप्रमाणेच शेवटला त्या पहिला अनी पहिला त्या शेवटला व्हतीन. 17 यस्त्यासले जाताना येशुनी बाटमा त्याना बारा शिष्यसले एकतामा लई जाईन सांगं, 18 दखा, आपण यस्त्यासले जाई राहिनुत; मनुष्यना पोरसाले मुख्य याजक अनं शास्त्री यासना हवाले करतीन, त्या त्याले मरणदंडसाठे दोषी ठारावतीन. 19 त्या त्यानी थटा कराले, फटका माराले अनं कुसखांबवर खियाले त्याले गैरयहदीसना हवाले करतीन अनी तिन दिनमा तो परत जिवत व्हई. 20 तवय जबदीना पोरऱ्यासनी माय तिना पोरऱ्यासंगे येशुकडे गई अनी त्याना पाया पडीसन त्याले एक इनंती करी 21 येशुनी तिले ईचारं, तुले काय पहिजे? ती त्याले बोलानी, तुगा राज्यमा मना ह्या दोन्ही पोरऱ्यासामाधला एकले उजावीकडे अनी दुसराले तुगा डावीकडे बसां, अशी मनी ईच्छा शे. 22 येशुनी तिले उत्तर दिधं की, तुम्हीन काय मांगी राहीनात तुपले समजत नही. जो याला मी पेवाव शे तो तुम्ले पिता ई का त्या त्याले बोलानात, पिता ई. 23 त्यानी त्यासले सांगं, मना प्याला तुम्हीन पिशात हाई खरं, पण मना उजावीकडे अनं डावीकडे बसाना अधिकार क्देन मनाकडे नही शे, तर ज्यासनाकरता मना बापनी हाई जागा तयार करेल शे, हाई त्यासनाकरता शे. 24 हाई गोष ऐकीन दहा शिष्यसले त्या दोन्ही भाऊसना राग वना. 25 येशुनी त्यासले बलाईसन सांगं, गैरयहदीसमा अधिकारी प्रभुत्व चालाडतस अनं मोठा लोकी अधिकार गाजाडतस हाई तुम्ले माहीत शे. 26 पण तुमनामा तसं व्हवाले नको; म्हणीन तुमनामा ज्याले कोणले श्रेष्ठ होण शे, त्यानी पहिले तुमना सेवक व्हवाले पाहिजे. 27 अनी तुमनामा ज्याले पहिला व्हवाली ईच्छा शे, त्यानी तुमना दास हवाले पाहिजे. 28 यासुये मनुष्यना पोरसा सेवा करी लेवाले नही तर सेवा कराले अनी बराच लोकसना पापनं मोठा म्हणीन आपला जीव देवाले येल शे. 29 मंग त्या यारीहो शहरतीन जाई राहीतात तवय लोकसनी मोठी गर्दी

त्यासना मांगे चाली राहीती। 30 तबय दखा, वाटवर बशेल दोन आंध्यासनी थेशु जवल्तीन जाई राहीना, हाई ऐकीन, त्या वरडीसन बोलाणात, “प्रभु, अहो दावीदाना पोर्या, आमनावर दया करा。” 31 तबय त्यासले लोकसनी वरडू नका अस धमकाडं, पण त्या जास्तच वरडीन बोलु लागाणात, “प्रभु, अहो दावीदाना पोर्या! आमनावर दया करा。” 32 येशुनी ऊँचं राहीसन त्यासले बलाईन सांगं, “मी तुमनाकरता काय करू अशी तुमनी ईच्छा शे?” 33 त्या बोलाणात, “प्रभुजी, आमनी ईच्छा शे की, आमना डोया उघडी जावोत.” 34 तबय येशुले त्यासनी किव वनी त्यानी त्यासना डोयाले स्पर्श करा; तबय त्यासले लगेच दखावु लागान, अनी त्या त्याना मांगे चालु लागाणात.

21 त्या यस्शलेमते ई राहीतात तबय जैतुनना डोंगरजोडे बेथफगे गावले

पोहचनात; तबय येशुनी दोन शिघ्रसले अस सांगीन धांड की, 2 तुम्हीन समोरना गावमा जा, अनी तठे जाताच एक बांधेल गधडी अनं तिनाजोडे एक शिंगारू तुमले दखाई; त्यासले सोडीसन मनाकडे आणा; 3 अनी जर कोणी तुमले काही ईचारं, तर प्रभुले यानी गरज शे, अस सांगा म्हणजे त्या तुमले ते आण देतीन. 4 सेंदेशासद्वरे जी भविष्यवाणी व्हयेल व्हती ती पुरी व्हवाकरता हाई व्हयं; ते अस की, 5 सियोनना कन्याले सांगा, दखा, तुना राजा तुनाकडे ई राहीना; तो नम्र शे म्हणीन तो गधडावर, म्हणजे शिंगस्वर बशेल शे. 6 तबय शिष्यसनी येशुना आज्ञाप्रमाणे करं; 7 गधडी अनं शिंगस्यासले आरीन त्यासवर आपला कपडा टाकात अनं तो त्यावर बसना. 8 मंग लोकसनी गर्दीमातीन बराच लोकसनी त्यासना कपडा वाटवर पसारात; बाकीनासनी झाडसन्या बारीक फांद्या तोडीन वाटवर पसारायात; 9 अनी त्यानापुढे अनं मांगे चालाणारा लोके गजर करीसन बोलाणात, दावीदाना पोर्याले होसाना; प्रभुना नामतीन थेणारा धन्यवादित असो स्वर्गलोकी “होसाना.” 10 तो यस्शलेमा येवावर पुरा शहरमा च्यावच्याव क्वँहीनी अनी त्या बोलाणात हाऊ कोण? 11 लोकसनी गर्दी बोलणी, गालील प्रांतना नासरेथ गावतीन येल, हाऊ “येशु” सेदेशा शे. 12 नंतर येशु मंदिरमा गया; मंदिरमा ज्या खेरेदी-विकी करी राहीतात त्या सर्वासले त्यानी बाहेर हाकली दिधं. सोनारसना चौरंग अनी कबूतर ईकनारासना बैठकी त्यानी पालथ्या कर्यात. 13 अनी त्यासले सांगं, “मना घरले प्रार्थना मंदिर म्हणतीन,” अस शाळ्यमा लिखेल शे; पण तुम्हीन त्याले “लुटास्सीन गुहा” करी राहीनात. 14 मंग आंध्या अनी लंगडा मंदिरमा त्यानाकडे वनात, त्यानी त्यासले बरं करं. 15 तबय त्यानी करेल चमत्कार अनी दावीदाना पोर्याले “होसाना” असा मंदिरमा गजर करनारा धाकला पोर्यासले दखीन मुख्य याजक अनं शाळ्यी संतापनात, 16 अनं त्याले बोलाणात, ह्वा काय म्हणी राहिनात हाई तुम्हीन ऐकं का? येशुनी त्यासले सांगं, हो; “धाकला अनं दुधेपेता लेकरंसना तोडवाई तु स्तुती करी लेयल शे; हाई तुम्हीन शाळ्यमा वाचं नही का?” 17 नंतर तो त्यासले सोडीन शहरना बाहेर बेथानीले गया, अनं तठेच रातले मुक्काम राहिना. 18 मंग सकायमा येशु परत नगरमा ई राहिता तबय येशुले भक्त लागाणी. 19 अनी वाटवर एक अंजिरने झाड दखीसन तो त्यानाकडे गया; पण पानटासीशीवय त्यानावर त्याले काहीच भेटनं नही; मंग तो झाडले बोलना, यानापुढे तुले कधी फल न येवो; अनी ते अंजिरने झाड लगेच वाळी गयं. (aiōn g165) 20 हाई दखीन शिष्यसले आश्वर्य वाटन, अनं त्या बोलाणात, अंजिरने झाड लगेच कश काय वाळी गयं? 21 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, मी तुमले सत्य सांगस, जर तुमनामा ईच्वास व्हई अनं नमना तुम्हीन शंका धरी नही, त अंजिरने झाडले जस करं, तसं तुम्हीन करशात, इतलंच नही, तर हाऊ डोंगरले तु उपटीसन समुद्रमा टाकाई जा, अस जर म्हणशात तर ते व्हई जाई. 22 तुम्हीन प्रार्थनामा जे काही ईच्वास धरीन मांगशात ते सर्व तुमले भेटी. 23 मंग तो मंदिरमा परत जाईसन शिकाडी राहिता

तबय मुख्य याजक अनी बडील लोके त्यानाजोडे ईसन बोलाणात, तुम्हीन हाई कोणता अधिकारतीन करतस अनी तुमले हाऊ अधिकार कोणी दिधा? 24 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, मी बी तुमले एक गोष्ठ ईच्वास, ती माले सांगशात तर कोणता अधिकारतीन मी हाई करस ते मी तुमले सांगसु. 25 योहानना बाप्तिस्मा कोठेन व्हईना? स्वर्गकडीतीन की माणसुकडीतीन? तबय त्या आपसमा ईच्वास करू लागाणात की, स्वर्गकडीतीन अस म्हणं, तर हाऊ आपले म्हणी मंग तुम्हीन त्यानावर ईच्वास का ठेवतस नही? 26 अनी जर माणसुकडीतीन म्हणं तर आपले लोकसनी भिती वाटस कारण सर्व लोके योहानले संदेशा मानतस. 27 मंग त्यासनी येशुले उत्तर दिधं, आपले माहित नही, तो त्यासले बोलना, तर कोणता अधिकारतीन मी हाई करस, हाई पण मी तुमले सांगत नही. 28 बरं तुमले काय वाटस ते सांगा? एक माणसुले दोन पोर्या व्हतात; तो पहिलाकडे जाईन बोलना, बेटा, आज द्राक्षमयामा जाईन काम कर; 29 त्यानी उत्तर दिधं, मी नही जात; तरी त्याले थोडा येळमा पस्तावा वना अनी तो गया. 30 मंग दुसराकडे जाईन त्यानी तसच सांगं; त्यानी उत्तर दिधं, हा मी जास; पण तो गया नही. 31 ह्वा दोहीसपैकी कोणी बापना ईच्छाप्रमाणे करा? त्या बोलाणात, पहिलानी, येशुनी त्यासले सांग, मी तुमले सत्य सांगस की, जकातदार अनं वेश्या तुमनापुढे देवना राज्यमा जातस. 32 कारण योहानीनी तुमले देवार्ज्यना मार्ग दखाढा अनं तुम्हीन त्याना ईच्वास करा नही; पण जकातदार अनं वेश्या यासनी त्यानावर ईच्वास करा; हाई दखीलन सुद्धा तुम्हीन त्याना ईच्वास करा नही अनी पश्चाताप बी करा नही. 33 आखो एक दृश्यांत ऐकी ल्या, एक माणस व्हता, त्यानी द्राक्षमया बनाडा, त्याना आजुबाजू बूळांग करी, त्यामा द्राक्षरसकरता कुंडी बनाडी अनं माळा बांधा अनी दुसरा शेतकरीले बटाईवर सोपीन परदेशले निधी गया. 34 नंतर फळसना हंगाम वना तबय त्यानी आपला उपनना वाटा लेवाकरता आपला दाससले त्या शेतकरीकडे धांड. 35 तबय शेतकरीनी त्याना काही दाससले धरीन मारं, काही जणसले दगडमार करा अनं काही जणसले मारी टाका. 36 परत त्यानी पहिलापेक्षा जास्त दाससले धांड; त्यासनागे बी त्यासनी तसच करं. 37 शेवट त्या आपला पोर्याना तरी मान ठेवतीन म्हणीन त्यानी स्वतःना पोर्याले त्यासनाकडे धांड; 38 पण त्या शेतकरीनी त्याले दुखं अनं त्या एकपेक्सले बोलाणात, हाऊ वरीस शे; चला आपण याले मारी टाकूत म्हणजे मळाना मालक आपण व्हसूत. 39 तबय त्यासनी त्याले धरीन द्राक्षमयाना बाहेर काढीन मारी टाक. 40 येशुनी त्यासले ईचारं, तर मंग द्राक्षमयाना मालक ई तबय तो त्या शेतकरीसंकं काय की? 41 त्या त्याले बोलाणात, तो त्या दुश्शासना हालहाल कीसन त्यासना नाश करी अनी ज्या शेतकरी हंगामा त्याले ईमानदारीमा उत्पन्न देतीन असासले तो द्राक्षमया सोपी दि. 42 येशु त्यासले बोलाणा, ज्या दगडले बांधाणारासनी नापसंत करा तोच कोणशीला व्हयना; हाई प्रभुकडीतीन व्हयन, अनं हाई आमना दृश्यीमा आश्वर्यकारक कृत्य शे; अस पवित्र शाळ्यमा तुमना वाचामा वने नही का? 43 यामुये मी तुमले सत्य सांगस की, देवनं राज्य तुमनापाईन हिसकाई लेतीन; अनं जी प्रजा त्यानं फळ दि, त्यावर प्रजाले देवनं राज्य भेटी. 44 जो ह्वा दगडवर पडी त्याना चुराडा व्हई, पण ज्यानावर हाऊ दगड पडी त्याना भुा-भुा करी टाकी. 45 येशु हाऊ दृश्यांत आपले लाईन बोलना हाई मुख्य याजक अनं पस्शीसना ध्यानमा वनं. 46 त्या त्याले धराले दर्खी राहीतात पण लोकसनी गर्दीनी त्यासले भिती वाटणी; कारण त्या त्याले संदेशा मानेत.

22 येशु परत त्यासले दृश्यांत दिसन बोलना; 2 स्वर्गांन राज्य एक राजाना मायक शे, त्यानी त्याना पोर्याना लागीनन जेवण दिधं; 3 अनी लगीनन जेवणकरता ज्यासले निवतं देयल व्हतं त्यासले बलावाकरता त्यानी त्याना

सेवकसले धांड, पण त्या ई नहीं राहीतात. 4 परत त्यानी दुसरा सेवकसले धाडीन सांगं, की, निमंत्रीत लोकसले सांगा, दखा, मी जेवत तयार करेल शे, मना बोकड्या अनं कोंबळ्या कापाई जायेल शेतस, सर्व तयार शे, लगीना जेवणले चला. 5 तरी हाई त्यासनी मनवर नहीं लिंधं अनी त्या काहीजण वावरमा, काहीजण व्यापारले निंधी गयात. 6 बाकीना निवंत मिळेल लोकसनी राजाना दाससले धरीन, त्यासना छळ करीसन मारी टाकात. 7 तवय राजाले राग वना; अनी त्यानी आपला सैन्यले धाडीसन त्या घातकीसना नाश करा अनी त्यासना शहर जाळी टाकं. 8 मंग तो आपला दाससले बोलना, लगीना तयारी व्हाई जायेल शे, हाई खरं, पण आमंत्रित योग्य नव्हतात. 9 म्हणीन तुम्हीन बाहेर रस्तासवर जा अनी जितला तुम्ले दखायतीन तितलासले लगीना जेवणकरता बलाई आणा. 10 मंग त्या दाससनी रस्तावर जाईन ज्या बी त्यासले बरा वाईट भेटणात, त्या सर्वासले एकत्र करा अनी जेवाकरता येल आमंत्रितसधाई लगीनधर भरी गयं. 11 राजा जेवाणासले दखाले वना, तवय तठे लगीना कपडा घालीन येल नहीं असा एक माणुस त्याले दखायाना. 12 तवय तो त्याले बोलना, दोस्त, तु लगीना कपडा न घालता आठे कशा काय वना? त्यानी काहीच उत्तर दिंधं नहीं. 13 मंग राजानी सेवकसले सांग, याना हात पाय बांधीन याले अंधारमा टाका, तठे रडणं अनी दातव्याण चालस. 14 बलायेल बराच शेतस, पण निवडेल थोडाच शेतस. 15 मंग पस्तीसीनी जाईन आपसमा चर्चा की की, येशुले त्यानाच बोलानामा कश फसाडान 16 याकरता त्यासनी आपला शिष्यसले हेरोदी पक्षना लोकसंगे त्यानाकडे धाडीन सांगं, गुरजी, आमले माहित शे की, तुम्हीन खरा शेतस, देवना मार्ग खरापणतीन सांगतस, तुम्हीन मुजुध्यसंन मत अनी इच्छासधाई प्रभावित होतस नहीं, कारण तुम्हीन लोकसंन तोंड दर्खीन बोलतस नहीं. 17 तुम्ले काय वाटस हाई आमले सांगा, कैसरसे कर देवाणा हाई योग्य शे की नहीं? 18 येशु त्यासना मनमाध्यं कपट वळ्हीन बोलना, अरे ढोंगीसवन का बर मनी परिक्षा दखतस? 19 कर देतस ते नाणं दखाडा; तवय त्यासनी त्यानाजोडे एक नाणं अनी दिंधं. 20 त्यानी त्यासले इच्चारं, यावर कोण चित्र अनं लेख शे? 21 त्या बोलानात, रोमना राजानं, येशुनी त्यासले सांगं, तर मंग राजानं शे, ते राजाले अनी देवना शे, ते देवले भरी घा. 22 हाई ऐकीन त्यासले आश्चर्य वाटणं अनी त्या त्याले सोडीन गयात. 23 त्याच दिनते, पुनर्स्तथान व्हस नहीं, असा म्हणनारा सदुकीं पंथना लोकसनी त्यानाकडे ईसन इच्चारं, 24 गुरजी, मोशेनी सांगेल शे की, जर एखादा माणुस लेकर-बाळ न बहातच मरी गया तर त्याना भाऊनी त्याना बायकोसंग लगीन करीसन आपला भाऊना वंश चालावाना; 25 आमनामा सात भाऊ व्हतात; त्यामध्यला पहिला लगीन करीसन मरी गया अनी त्याले लेकंर नव्हतात म्हणीन त्यानी बायकोसंगे त्याना भाऊनी लगीन करं. 26 तसाच दुसरा, तिसरा, असा सातही जण तिनासंगे लगीन करीसन मरी गयात; 27 अनी सर्वासंनंतर ती बाईं पण मरी गयी. 28 मंग जवय पुनर्स्तथान व्हाई तवय ती त्या सात जणसैकी कोणी बायको व्हाई? कारण ती त्या सर्वासनी बायको व्हयेल व्हती. 29 येशुनी त्यासले उत्तर दिंधं; तुम्हीन शास्त्र अनी देवना सामार्थ्यले समजनात नहीं म्हणीन तुम्हीन भ्रममा पडेल शेतस. 30 कारण पुनर्स्तथान व्हवानंतर त्या लोके लगीन करतस नहीं अनं करी बी देतस नहीं, तर त्या स्वर्गमध्यला देवदूतसना मायक राहतस. 31 मरेलसना पुनर्स्तथानबद्दल देवनी तुम्ले सांगं, ते तुमना वाचामा वना नहीं का? 32 ते अस की, “मी अब्राहामना देव, इस्हाकना देव अनं याकोबना देव शे.” देव मरेलसना नहीं तर जिवतसना देव शे. 33 हाई ऐकीन लोकसनी गर्दीले त्याना शिक्षणां आश्चर्य वाटणं. 34 त्यानी सदुकी लोकसन तोंड बंद करी टाकं हाई ऐकीन पस्ती लोके जमनात; 35 अनी त्यामातीन शास्त्रीसनी त्यानी परिक्षा दखाकरता एक प्रश्न इच्चारा; 36

गुरजी, नियमशास्त्रमा सर्वसमा मोठी आज्ञा कोणती शे? 37 येशु त्याले बोलना, तु आपला देव परमेश्वर यानावर पुर्ण हृदयतीन, पुर्ण जिवतीन अनं पुर्ण मननी प्रिती कर. 38 हाईच पहिली अनं मोठी आज्ञा शे. 39 ईनामायकच आखो एक दुसरी आज्ञा अशी शे की, तु स्वतःवर करस तशी आपला शेजारीसवर प्रिती कर. 40 ह्या दोन आज्ञासवरच सर्व नियमशास्त्र अनी संदेशासन शास्त्र ह्या अवलंबीन शेतस. 41 पस्ती लोके एकत्र जमनात तवय येशुनी त्यासले इच्चार; 42 खिस्तबद्दल तुम्ले काय वाटस? तो कोणा पोर्या शे? त्यासनी त्याले उत्तर दिंधं, दावीदाना पोर्या शे. 43 येशुनी त्यासले सांगं, तर मंग दावीदीनी पवित्र आत्माना प्रेरणातीन त्याले “प्रभु” अस करं म्हण? तो म्हणस, 44 परमेश्वरनी मना प्रभुले सांगं, मी तुना शक्तुने तुना पायसनं आसन करस तोपावत तु मना उजवीकीदे बस. 45 दावीद जर त्याले प्रभु म्हणस तर तो दावीदाना पोर्या कशा काय व्हाई? 46 तवय कोणलेच त्याले उत्तर देता वनं नहीं, अनी त्या दिनपाईन त्याले आखो काही इच्चारानी कोणीच हिम्मत व्हाईनी नहीं.

23 तवय येशु, लोकसनी गर्दीले अनी त्याना शिष्यसले बोलना, 2 शास्त्री अनं पस्ती या मोशेना आसनवर बठेल शेतस. 3 यामुये त्या जे काही तुम्ले सांगतीन ते पाळा अनं तस वागा, पण त्या जश करतस तस करू नका; कारण त्या जे सांगतस ते करतस नहीं, 4 त्या जड ओङ्दं बांधीन लोकसना खांदावर टाकतस, पण त्या स्वतः त्याले बोट बी लावतस नहीं; 5 अनी त्या आपला सर्वा कामे लोकसले दखाडकता करतस, त्या आपला ताईत मोठा बनाडतस अनं आपला कपडासना किनारले गोंडा लाईन आम्हीन भलता पवित्र शेतस असा दखाडतस. 6 पंगतमा मुख्य स्थान अनं सभास्थानमा मुख्य आसन, 7 बजारामा लोकसकडतीन आदर करी लेवाणं अनं स्वतःले गुरजी, अस म्हणी लेवाणं हाई त्यासले आबद्दस 8 तुम्हीन स्वतःले लोकसकडतीन गुरजी म्हणी लेवु नका; कारण तुमना गुस्त एक शे अनं तुम्हीन सर्व भाऊ-भाऊ शेतस. 9 जगमा कोनले बी पिता म्हनान नहीं, कारण तुमना पिता एकच शे अनं तो सर्वामा शे. 10 तसच तुम्हीन स्वतःले स्वामी म्हणी लेवु नका कारण तुमना एकच स्वामी शे, तो म्हणजे खिस्त शे. 11 तुमनामा जो मोठा शे त्यानी तुमना सेवक व्हवाले पाहिजे. 12 जो कोणी स्वतःले मोठा माणुस समजी, त्याले सर्वात खालना माणुस म्हणीन, अनी जो कोणी स्वतःले लिन नम बनाडी त्या माणुसले मोठा म्हणतीन. 13 अरे शास्त्री अनं पस्तीसवन, अरे ढोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण लोकसनी मझार जावाले नके म्हणीन तुम्हीन स्वर्गना राज्यनं दार बंद करतस; तुम्हीन स्वतःबी मझार जातस नहीं अनी मझार जाणारासले बी जाऊ देतस नहीं. 14 अरे शास्त्री अनी पस्तीसवन, अरे ढोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन विधवासना घरसना नुकसान करी टाकतस अनं दिवायाकरता मोठी प्रार्थना करतस, यामुये तुमले सर्वात जास्त भोग भोगाना पडी. 15 अरे शास्त्रीसवन अनं पस्तीसवन, अरे ढोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन एक शिष्य बनाडाकरता जमीन अनं समुद्र पालथा घालतस अनी तो भेटना तर तुम्हीन त्याले स्वतःपेक्षा दूष्ट नकना भागीदार बनाडतस. (Geenna g1067) 16 अरे वाट दखाडणारा आंध्यासवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन म्हणतस, कोणी मंदिरनी शपथ लिंधी तरी काही हरकत नहीं पण मंदिरमा जे सोनं शे, त्यानी शपथ लिंधी तरी मोडता येवाव नहीं. 17 अरे मुर्ख अनं आंध्या लोकसवन, मोठं काय शे, ते सोनं की ज्यामुये ते सोनं पवित्र व्हयेल शे ते मंदिर? 18 तुम्हीन म्हणतस कोणी वेदीनी शपथ लिंधी तर काहीच हरकत नहीं, पण जर कोणी तिनावर अर्पण करतस त्या अर्पणीनी शपथ लिंधी तरी ती मोडता येवाव नहीं. 19 अरे आंध्यासवन, मोठं काय शे; अर्पण की, अर्पणले पवित्र करस ती वेदी? 20 पण जो कोणी वेदीनी शपथ लेस तो तिनी अनी तिनावर जे काही ठेयल शे

त्यानी शपथ लेस; 21 अनी जो कोणी मंदिरनी अनं त्यामा राहणारा देवनी शपथ लेस; 22 अनी जो स्वर्गनी शपथ लेस तो देवना सिंहासन नी अनी त्यावर जो बठस त्यानी बी शपथ लेस. 23 अरे शाळी अनं पस्तीसवन, अरे ढोगीसवन, तुमना धिककार असो! कारण पुदिना, सौफ अनी जिरा याना दशांश तुम्हीन देतस अनी नियमशास्त्रमाधल्या मुख्य गोष्ठी म्हणजे न्याय, दया अनं ईश्वास यासले तुम्हीन धाकल्या गोष्ठी समजीन सोडी दिध्यात, ह्या गोष्ठी कराले पाहिजे बह्यात, तसच आखो महत्वन्या गोष्ठी शेतस त्यासले पण तुम्हीन सोडी देऊ नका. 24 अरे आंधळी वाट दखाणारासवन, तुम्हीन मच्छरले निवडीन काढतस अनं उंटले पिठी टाकसा. 25 अरे शाळी अनं पस्तीसवन, अरे ढोगीसवन तुमना धिककार असो! तुम्हीन बी आपली तातवाटी बाहेरतीन घाशीन पुरीन स्वच्छ करतस पण मझारमा हावरण्पा अनं जलूम यासनी घाण भरी डेयल शे. 26 अरे आंधळ्या पस्ती, पहिले वाटी मझारतीन साफ करा, म्हणजे ती बाहेरतीन साफ व्हई. 27 अरे शाळीसवन अनं पस्तीसवन, अरे ढोगीसवन, तुमना धिककार असो! कारण तुम्हीन चुना लायेल कबरसनामायक शेतस, त्या बाहेरतीन सुंदर दखातस, पण मझारतीन मरेलसना हाडसनी अनं सर्व प्रकारना घाणी भेरल शेतस; 28 तस तुम्हीन बाहेरतीन लोकसले न्यायी दिसतस, पण मझारतीन ढोंग अनं अर्थमीनी भेरल शेतस. 29 अरे शाळी अनं पस्तीसवन, अरे ढोगीसवन, तुमना धिककार असो! कारण तुम्हीन सदेष्टासना कवरी बांधतस अनं साधु संतना कबरसले तुम्हीन सजाडतस. 30 अनी म्हणतस आम्हीन आमना वाडवडीलसना काळ्या त्यासनासंगे राहतुत तर सदेष्टासनी हत्या करामा आम्हीन त्यासले साथ नही देतु. 31 यावरतीन तुम्हीन स्वतःच सांगतस की, तुम्हीन सदेष्टासनी हत्या करनारासना पोरऱ्या शेतस; 32 तुम्हीन, तुमना पुर्वजसनी जी वाईट करणी करीसन आर्ध माप भेरल शे, ते तुम्हीन दुश्टाई करीसन पुरं भरी टाका. 33 अरे सापसवन, सापसना पिल्लासवन नरकमा जावानी शिक्षा तुम्हीन कशी चुकाडशात? (Geenna g1067) 34 म्हणीन दखा, मी तुमनाकडे सदेष्टासले, ज्ञानी लोकसले अनं शाळी यासले धाडसु; तुम्हीन त्यामाधला कित्येक जणसले मारी टाकशात अनं काहीसले कुसखांबवर खियासधाई ठोकीन मारशात अनी बाकीनासले तुमना सभास्थानमा फटका मारशात अनं प्रत्येक शहरमा त्यासले त्रास देते फिरशात. 35 अनी जितला न्यायी लोकसंन रंगत पृथ्वीवर बहावाडेल शे ते तुमना माथे पडी, याना अर्थ न्यायी हाबेल पाईन तर बरख्याना पोरऱ्या जखरऱ्या पावत, ज्यासले तुम्हीन मंदिर अनी वेदीना मझार मारी टाकेल शे. 36 मी तुमले सत्य सांगस, की ह्या सर्वा गोष्ठी हाई पिढीना माथे पडीतीन. 37 “यस्सलेमा, यस्सलेमा, तु सदेष्टासले मारी टाकस अनी ज्यासले तुनाकडे धाडतस त्यासले तु दगडमार करस, मनी कितलीदाव इच्छा व्हाती की, जशी कोंबडी तिना पिल्लासले आपला पंखाल गोळा करस तसच मी बी तुना पोरऱ्यासले गोळा करस,” पण तुनी ईच्छा नव्हती! 38 म्हणीन आते तुमन घर औसाड अवस्थामा तुमले चे सोपी देयत शे. 39 मी तुमले सांगस की, आतेपाईन “प्रभुना नावतीन येणारा तो आशिर्वादित शे, अस म्हणशात तोपावत मी तुमना नजरमा पडावु नही.”

24 मंग येशु मंदिरातीन बाहेर निधी राहीता तवय त्याना शिष्य त्याले मंदिरी माडी दाखाडासाठे त्यानाजोडे वनात. 2 तवय येशु त्यासले बोलना, “हाई सर्व तुम्हीन दखी राहीनात ना. मी तुमले खरं सांगस की; असा आठे दगडवर दगड रऱ्हावाव नही; जो पाडता येवाव नही.” 3 येशु जैतनना डोगरवर बरेल व्हाता तवय त्याना शिष्यसनी त्यानाकडे ईसन ईचारं, “ह्या गोष्ठी कवय व्हातीन अनी तुमन येवान अनी ह्या युगाना समारीनं चिन्ह काय शे, हाई आमले सांगा.” (aiōn g165) 4 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, तुमले कोणी

फसाडाले नको म्हणीन जपी रऱ्हा. 5 कारण बराच लोके मनं नाव लिसन येतीन अनी भी खिस्त शे अस म्हणतीन अनी बराच जणसले फसाडीतीन. 6 जवय तुम्हीन लढायासबदल ऐकशात अनी लढायासन्या अफवा ऐकशात तवय संभाळा घाबरू नका कारण अस बहवान आवश्यकच शे, पण तेवढामा शेवट बहवाव नही. 7 कारण राष्ट्रसवर राष्ट्र अनं राज्यसवर राज्य उठतीन अनी जागोजारी दुष्काळ पडी अनं भूकंप व्हातीन. 8 पण हाई सर्व म्हणजे दुखनी सुरवात शे. 9 तुमना हाल कराकरता त्या तुमले धरी देतीन अनं तुमले मारी टाकतीन अनी मना नावमध्ये सर्वा लोके तुमना तिरस्कार करतीन. 10 त्या येळले बराचजन अडुखल्यीतीन; त्या एकमेकसले धरी देतीन, अनं एकमेकसना व्देष करतीन; 11 बराच खोटा सदेष्टा व्हातीन अनी बराच जणसले फसाडीतीन. 12 अनी अर्धम वाढामुये बराच लोकसनी प्रिती थंडी व्हई जाई. 13 पण ह्यामा शेवटावत जो टिकी राही त्यानच तारण व्हई. 14 जगमाधला सर्व लोकसकरता साक्ष व्हावले पाहिजे म्हणीन देवराज्यनी हाई सवारी सर्व जगमा गाजाडतीन; तवय शेवट व्हई. 15 “दानीएल सदेष्टादुरासा सांगेल, बंठ काही उध्वस्त करणारी अमंगव्लताले पवित्रस्थानमा उभा राहेल तुम्हीन दखशात.” 16 “तवय यजा यहदीया प्रांतमा व्हातीन त्यासनी डोंगरकडे पळी जावानं. 17 जो थाबाबर व्हई त्यानी आपला घरमातील काही बी बाहेर काढाकरता खाल उतरान नही. 18 अनी जो वाबरमा राही त्यानी आपला कपडा लेवाकरता मांगे फिरीन येवान नही. 19 त्या दिनसमा ज्यासले दिन राहतीन अनी ज्या लेकंसले पाजणार्या राहतीन त्यासना भंवकर हाल व्हातीन! 20 तरी हिवाळामा किंवा शब्दाश दिनले तुमले पळनं पळाव नही म्हणीन प्रार्थना करा! 21 कारण जगना उपतिपाईन ते आजपावत वनं नही अनं येवाव नही, अस मोठं संकट त्या काळ्या ई. 22 अनी देव त्या दिनसले थोडा नही करता तर; कोणताच माणुसना निभाव लागता नही, पण ज्यासले निवडेल शे त्यासनाकरता त्या दिन थोडा कराई जातीन.” 23 त्या येळले कोणी तुमले म्हणी, “दखा, खिस्त आठे शे! किंवा तठे शे!” तर खरं मानु नका. 24 कारण खोटा खिस्त अनी खोटा सदेष्टा व्हातीन; त्या अस मोठा चिन्ह अनं चमत्कार दखाडीतीन की ज्यासले देवनी निवडेल शे त्यासले सुधा फसाडीतीन. 25 दखा! मी हाई पहिलेच तुमले सांगीन ठेयेल शे. 26 “किंवा, जर कोणी तुमले म्हणी, ‘दखा, तो जंगलमा शे!’ तर तठे जावु नका; अनी कोणी म्हणी, ‘दखा, तो मझारनी खोलीमा शे!’ तर खरं मानु नका. 27 कारण जशी ईज पुर्व दिशाकडीतीन निधीन पश्चिम दिशापावत चमकस तसं मनुष्यना पोरऱ्यान येण व्हई.” 28 जठे प्रेत शे, तठे गिधाड जमतीन. 29 “त्या दिनसमाधला संकटना मांगतीन लगेच सुर्य अंधकारमय व्हई, चंद्र प्रकाश देवाव नही, तारा आकाशमातीन नष्ट व्हातीन अनी आकाशमातीली शर्ती हाती जाई. 30 तवय मनुष्यना पोरऱ्यान चिन्ह आकाशमा दखाईं, अनी पृथ्वीकरला सर्व जातना लोके शोक करतीन त्या मनुष्यना पोरऱ्याने आकाशना दग्सवर बर्सीसन, पराक्रमतीन अनी मोठा वैभवतीन येताना दखतीन. 31 तुतारीसना महानादानासंगे, मी मना दृतसले धाडसु, अनी त्या पृथ्वीना एक टोकार्पाईन दुसरा टोकपावत मना निवडेल लोकसले चारही दिशाकडीतीन गोया करसु.” 32 “आते अंजिरना झाडना दृश्यात ल्या, त्याले कवळी फांदी ईसन पानटा फुटू लागणात म्हणजे उन्हाळा जोडे येल शे अस तुमले समजस. 33 जवय तुम्हीन ह्या सर्व गोष्ठी दखशात, तवय मी दारजोडे शे, अस समजा. 34 मी तुमले सत्य सांगस, जोपावत हाई सर्व पुरं व्हत नही तोपावत हाई पिढीना अंत बहवाव नही. 35 आकाश अनी पृथ्वी पुसाई जाई, पण मन वचन पुसावणारच नही.” 36 “त्या दिनबद्दल अनी त्या येळबद्दल कोणलेच माहीत नही, सर्व माधला देवदूतसले नही, देवना पोरऱ्यालेसुधा नही; फक्त देवबापलेच माहीत शे. 37 नोहाना दिनसनामायक

मनुष्यना पोरूःयानं येण व्हर्ह॒। 38 तवय जस जलप्रलय येवाना पहीलेना दिनसमा नोहा जहाजमा जास नहीं तोपावत लोके खाई पी राहीतात, लगीन करी ली राहीतात, लगीन करी दी राहीतात; 39 तवय जलप्रलय ईसन त्यासले वाहीन लई गया तोपावत त्यासले समजन नहीं, तसच मनुष्यना पोरूःयानं येण व्हर्ह॒। 40 त्या येळते बावरमा काम करनारा दोन जणसमातीन; एक उचलाई जाई अनी एक तठेच ठेवाई जाई॒। 41 जातावर दलनाश्या दोन बायासपैकी एक उचलाई जाई अनं एक तठेच ठेवाई जाई॒। 42 यामुये, जागृत रहा, कारण कोणता दिनले तुमना प्रभु ई हाई तुमले माहित नहीं। 43 आखो, हाई समजी ल्या की, कोणता येळते चोर येवात शे हाई जर घरमालकले माहीत रहात, तर तो जागा रुहात अनी आपलं घर चोरले फोडु नहीं देता। 44 यामुये तुम्हीन तयार रहा, तुमले बाटव नहीं त्या येळते मनुष्यना पोरूःया ई॒। 45 असा ईश्वासु अनं ईचारशील कारभारी कोण शे? ज्याले त्याना मालक आपला सेवकसर अधिकारी नेमी यानाकरता की, तो त्यासले येळवर जेवण दी॒। 46 मालक ई तवय जो दास तंस करताना त्याले दखाई, तो दास धन्य! 47 मी तुमले सत्य सांगस की, मालक त्या दासले आपली सर्व मालमत्तावर अधिकारी नेमी॒। 48 पण जर तो दृष्ट दास व्हर्ह॒ तर तो आपला मनमा म्हणी, मना मालकले येवाले आखो बराच येळ लागी॒। 49 अनी तो आपला सोबतना दाससले मासू लागाना अनं दास्त्वाससे खाऊ पिऊ लागाना, 50 तवय दास मालकनी वाट दखत नहीं त्या दिनले अनी त्याले माहित नहीं त्या येळते त्याना मालक ईसन, 51 त्या दासले कापी टाकी अनी ढोंगीसिनासंगे त्याले टाकी दी॒। तठे रडन अनी दात खानं चाली

25 तवय “स्वर्गन राज्य” त्या दहा कुवारीसनामायक राही, ज्या दिवा

लिसन नवरदेवते भेटाले निघानात। 2 त्यामा पाच हुशार अनी पाच मूर्ख व्हत्यात। 3 मुर्ख कुवारीसिनी दिवा लिधात पण संगे तेल लिधं नहीं, 4 हुशार कुवारीसिनी दिवा लिधात अनी संगे भोडामा तेल पण लिधं॒। 5 मंग नवरदेवले येवाले उझीर व्हवामुये सर्वासले डुकल्या वन्यात अनं झोप लागनी॒। 6 तवय मध्य रातले आवाज वना की, “दखा नवरदेव वना! चला त्याले भेटाले जाऊ!” 7 मंग दहा कुवार्या ऊठन्यात अनी आपला दिवा निट कराले लागण्यात। 8 तवय मुर्खसिनी हुशारसले सांग, “आमले बी तुमना तेलमातीन थोडं घा, कारण आमना दिवा विझी राहिनात.” 9 पण हुशार कुवारीसिनी उत्तर दिधं, “हाई अमले बी पुराव नहीं अनी तुमले बी पुराव नहीं। म्हणीन तुम्हीन दुकानमा जाईसन तुमनाकरता ईकंत लई या॒।” 10 मंग त्या तेल ईकंत लेवाले गयात इतलामा नवदेव वना, अनी ज्या पाच त्यार व्हत्यात त्या त्यानासंगे लगीना जेवणकरता मझार निधी गयात अनी दरवाजा बंद व्हर्ह॒ गया। 11 “नंतर त्या बाकीन्या कुवार्या ईसन सांगले लागण्यात. ‘गुरुजी, गुरुजी!’ आमनाकरता दार उघडा॒।” 12 नवरदेवीनी उत्तर दिधं, मी तुमले सत्य सांगस मी तुमले व्लखस नहीं, 13 यामुये, “तुम्हीन जागा रहा, कारण तुमले माहित नहीं तो दिन अनं पी येळ कवय ई॒।” 14 “ज्याप्रमाणे प्रवासले जाणारा एक माणस स्वतःनी संपत्तीनी जबाबदारी आपला सेवकसले बलाईन त्यासले सोपी देस,” त्याप्रमाणे हाई शे॒। 15 एकले त्यानी पाच हजार स्पृया, एकले दोन हजार अनं एकले एक हजार अस ज्याना त्याना योग्यात्नुसार दिधात; अनी तो प्रवासले निधी गया॒। 16 ज्याले पाच हजार मिळेल व्हतात त्यानी लोगे जाईन त्याना धंदामा टाकीन अजुन पाच हजार कमाडात। 17 याचप्रमाणे ज्याले दोन हजार भेटेल व्हतात, त्यानी बी दोन हजार कमाडात। 18 पण ज्याले एक हजार स्पृया भेटेल व्हतात, त्यानी जीवीन खंदि अनी आपला मालकना पैसा तठे दपाडी दिधात। 19 “मंग बराच दिन नंतर सेवकसना मालक परत वना अनी त्यासना हिशोब लेवाले लागाना। 20 तवय ज्याले पाच हजार भेटेल व्हतात तो

आखो पाच हजार लईन बोलना, मालक, तुम्हीन माले पाच हजार देयल व्हतात, दखा॒। त्यानावर मी आखो पाच हजार कमाडात। 21 त्याना मालक त्याले बोलना, शाब्दास ईश्वासु सेवक! तुले थोडं दिधं त्यानामा तु ईश्वासु राहिना. मी तुले बराच गोषीसिनी जबाबदारी दिसु, आपला मालकनी खूशीमा सामील हो॒। 22 मंग ज्याले दोन हजार भेटेल व्हतात तो बी ईसन बोलना, मालक, तुम्हीन माले दोन हजार कमाडात।” 23 त्याना मालक त्याले बोलना, शाब्दास, ईश्वासु सेवक! तुले थोडं दिधं त्यानामा तु ईश्वासु राहिना. मी तुले बराच गोषीसिनी जबाबदारी दिसु, आपला मालकनी खूशीमा सामील हो॒। 24 मंग ज्याले एक हजार भेटेल व्हतात तो बी ईसन बोलना, मालक, माले माहित व्हत तुम्हीन कठोर शेतस; जठे तुम्हीन पेरेल नहीं तठे कापणी करतस; अनी जठे पसारेल नहीं तठेन गोळा करतस। 25 म्हणीन मी भ्याईसन तुमना हजार स्पृया जीवीनमा दपाडी डेयेल व्हतात; दखा॒। त्या तुमना तुमले भेटी गयात। 26 त्याना मालक त्याले बोलना, और दृष्ट अनं आळची सेवक, जठे मी पेरेल नहीं तठे कापणी करस अनं जठे पसारेल नहीं तठेन गोळा करस, हाई जर तुले माहित व्हतं? 27 तर मंग, तु मना पैसा सावकारकडे ठेई देता म्हणेजे मी ईसन मना पैसा त्यासनाकडतीन व्याजसहित परत लेतु॒। 28 यामुये याना कडतीन त्या हजार स्पृया ल्या, अनी ज्यानाजोडे दहा हजार शेतस त्याले घा॒। 29 कारण ज्यानाजोडे शे त्याले देवामा ई अनी त्यानाजोडे भरपुर व्हर्ह॒ जाई॒; अनी ज्यानाकडे नहीं शे त्यानाजवळ जे बी व्हर्ह॒, ते पण काढी लेतीन। 30 ह्या बिनकामना सेवकले अंधारमा टाका, तठे रुदण अनं दातखाण चाली॒। 31 जवय मनुष्यना पोरूःया आपला वैभवमा सर्वा देवदूतसंगे ई॒, तवय मी आपला वैभवी राजासनवर बरठसु॒। 32 मनापुढे सर्वा राष्ट्रे गोळा व्हतीन अनी जशा मेंदपाय बकरीसामातीन मेंदरसले येगाले करस तस तो त्यासले एकमेकसपाईन येगळे करी॒। 33 तो मेंदरसले आपला उजवी बाजुले अनी बकरीसले डावीबाजुले करी॒। 34 तवय राजा आपला उजवीबाजुनासले सांगी, हे मना बापनी! आशीर्वादित करेल लोकसवन या, जे राज्य सृष्टीना उत्पत्तिपाईन तुमनाकरता त्यार करी ठेयल शे त्याना अधिकारी बना॒। 35 कारण माले भूक लागेल व्हती तवय तुम्हीन माले खावाले दिधं, तिश लागेल व्हती तवय पाणी वेवाले दिधं; अनोळची व्हतु तवय माले घरमा लिधं, 36 उघडा व्हतु तवय माले कपडा दिधात; आजारी व्हतु तवय माले दखाले वनात, बंदिगृहमा व्हतु तवय माले भेटाले वनात। 37 त्या येळते धार्मीक लोक त्याले उत्तर देतीन की, प्रभुजी, आम्हीन तुमले कवय भूक लागेल दखीन खावाले दिधं? कवय तिश लागेल दखीन पाणी वेवाले दिधं? 38 तुमले कवय अनोळची समजीसन घरमा लिधं? उघडा दखीनसन कवय तुमले कपडा दिधात? 39 अनी तुम्हीन आजारी शेतस किंवा बंदिगृहमा शेतस हाई दखीन कवय आम्हीन तुमले दखाले व्हतु? 40 तवय राजा त्यासले उत्तर दि, मी तुमले सत्य सांगस की, जवय तुम्हीन मनासमांगे येणारासपैकी एकसाठे बी हाई ईकंत लेवाले दपाडी तेमासले त्यासले तो सांगी, “अे शाप लागेलसवन, सैतान अनी त्याना दूतसकरता जो सार्वकालिक अमी त्यार करी ठेयल शे त्यामा मनासमोरतीन निधी जा॑! (aiōnios g166) 42 कारण जवय माले भूक लागेल व्हती तवय तुम्हीन माले खावाले दिधं नहीं, तिश लागेल व्हती तवय तुम्हीन माले पैवाले पाणी दिधं नहीं; 43 अनोळची व्हतु तवय माले घरमा लिधं नहीं, उघडा व्हतु तवय माले कपडा दिधात नहीं; मी आजारी अनं बंदिगृहमा व्हतु तवय तुम्हीन माले भेटाले वनात नहीं। 44 त्या येळते उत्तर देतीन, प्रभुजी, आम्हीन कवय तुमले भूका, तिशा, अनोळची, उघडा, आजारी अनी बंदिगृहमा दखीन कवय तुम्हीन सेवा करी नहीं? 45 तवय तो त्यासले उत्तर दि, “मी तुमले सत्य सांगस की, तुम्हीन ज्याप्रमाणे ह्या

सर्वांत धाकलासमातीन एकले बी करात नहीं म्हणजेच माले करात नहीं.” 46 त्या तर, सर्वकालिक शिक्षा भोगाले जातीन अनी न्यायी लोक सार्वकालिक जिवनमा जातीन.” (alōnios g166)

26 मंग येशुनी ह्या सर्वा गोष्ठी शिकाडानं संपांडानंतर आपला शिष्यसले सांग, 2 तुमले माहित शे की, दोन दिन नंतर वल्हांडण सण शे अनी मनुष्याना पोर्याले कृसखांबवर खियाकरता धरी देतीन. 3 तवय कैफा नावना प्रमुख याजकना वाडामा मुख्य याजक अनं वडील लोके गोया व्हयनात, 4 अनी येशुले गेपचुप्चुधीरी मारी टाकानी योजना त्यासनी बनाई. 5 “लोकसमा दंगल व्हवाले नको म्हणीन हाई सणाना दिनमा नही करान, अस त्यासनी सांग.” 6 जवय येशु बेथानी गावले जो पहिले कोडोरोगी व्हता त्या शिमोना घर व्हता. 7 मंग तो जेवाले बठेल व्हता तवय एक बाई महागंड सुांधी तेल संगमरवरना भांडामा लई वरी अनी तिनी ते भांडं फोडीन तेल त्याना डोकावर वरी दिधं. 8 हाई दर्खीन त्याना शिष्य संतापिन बोलनात, हाई का बर नासांड? 9 हाई “ईकीन बराच पैसा भेटात अनी त्या गरीबसले देता येतात!” 10 येशुने हाई दर्खीन त्यासले सांग, हाई बाईले का बर त्रास देतस? तिनी तर मनाकरता चांगल कार्य करेल शे. 11 गरीब कायमना तुमना जोडे शेतस, पण मी कायमना तुमना जोडे शे अस नही. 12 तिनी मना शरिरवर सुांधी तेल वरीन मना उत्तरकार्यी तयारी पहिलेच करी दिधी. 13 मी तुमले सत्य संगंस की, सर्व जगमा जठे जठे सुवार्ता सांगतीन, तठे तठे तिनी जे सत्कर्म करेल शे त्यानी आठवण करतीन. 14 मंग बारा शिष्यसमधला एक यहदा इस्कर्येत मुख्य याजकसकडे गया. 15 अनी त्यानी सांग, मी येशुले धरीन तुमले सोपी दिसु तर माले काय दिशात? मंग त्यासनी त्याले तिस रूप्या दिथात. 16 तवयपाईन यहदा त्याले कसं धरी देवाणी यानी संधी दखु लागाना. 17 नंतर बेखरीर भाकरीना सणाना पहिला दिन शिष्य येशुकडे ईसन बोलानात, आपलाकरता वल्हांडण सणाना जेवणी तयारी आम्हीन कोठे करानी असी तुमनी ईच्छा शे? 18 त्यानी सांग, नगरमा एक माणुषकडे जाईन त्याले सांगा की, गुरु म्हणस, मनी येळ जोडे येल शे; माले मना शिष्यसनासंगे तुना आठे वल्हांडण सण कराना शे. 19 मंग येशुनी सांगेल प्रमाणे शिष्यसनी जाईन वल्हांडणना जेवणी तयारी करी. 20 संध्याकाय व्हयनी तवय तो बारा शिष्यसंसे जेवणले बठना. 21 जवय त्या जेवण करी राहीतात तवय येशुनी सांग, मी तुमले सत्य सांगस, तुमनामधला एकजण माले धरी दि. 22 तवय त्या भलताच नाराज व्हयनात अनी त्या एक एक करीसन त्याले ईचारू लागानात, “प्रभुजी, मी शे, का तो?” 23 येशुनी उत्तर दिधं, ज्यानी मनासंगे ताटामा हात टाकेल शे, तोच माले धरी दि. 24 मनुष्यना पोर्याबद्दल जस खिलेल शे तसा तो जाई खरा, पण जो मनुष्याना पोर्याले धरी दि, त्या माणसना धिक्कार असो, तो माणस जन्मले नही येता तर ते त्याले चांगल व्हत! 25 तवय त्याले धरी देणारा यहुदानी त्याले ईचारं, “गुरजी” मी शे का तो? येशुनी त्याले उत्तर दिधं, तु म्हणस तसच. 26 मंग त्या जेवण करी राहीतात तवय येशुनी भाकर लिधी अनं उपकार मानीन तोडी अनी शिष्यसले दिसन सांग, “हाई ल्या अनी खा, हाई मनं शरीर शे,” 27 अनी त्यानी प्याला लिधा अनी उपकार मानीन त्यासले दिसन सांग, “तुम्हीन सर्व यानामातीन प्या,” 28 हाई मना “कराने रत्क, शे. पापसनी क्षमा व्हवाकरता सर्वसना करता वताई जाई राहिना शे. 29 मी तुमले सत्य संगंस की, मी तोपावत द्राक्षवेलना रस पेवाव नही जोपावत मना पित्याना राज्यमा नवा द्राक्षरस पित्स नही.” 30 मंग देवनं गांग मंहीनसन त्या जैतुनांडोगरकडे निंधी गया. 31 मंग येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन रातले सर्वा माले सोडीन पळी जाशात, कारण शास्त्र अस सांगंस की, ‘देव मेंढपायले मारी टाकी अनी कळपमाधला

मेंढरसनी दाणादाण व्हहई जाई.’” 32 पण मी जिवत व्हवानंतर तुमना पहिले गालीलमा जासु.” 33 पेत्र येशुले बोलना, “सर्वा तुले सोडीन पळतीन पण मी तुले सोडीन पळाव नही!” 34 येशु बोलना, “मी तुले सत्य संगंस की, आज रातले कोंबडा कोकावाना पहिले तु माले तिनदाव नाकारशी.” 35 पेत्र त्याले बोलना, “तुनासंगे माले मरण पडनं तरी मी तुमले नाकारात्युच नही!” अनी बाकीना शिष्यसनी पण तसच सांग. 36 नंतर येशु त्याना शिष्यसंसे गेथरेशमाने नावना बगीच्यामा वना, “मी पुढे जाईन प्रार्थना करस तोपावत तुम्हीन आठे बटा.” 37 मंग त्यानी पेत्र अनं जब्दीना दोन्ही पोर्या यासले संगे लिधं अनं तो खुपच खिन्न अनं करी व्हवाले लागाना. 38 तवय तो त्यासले बोलना, “मना जीव” मरणप्राय, खुपच खिन्न व्हहई जायेल शे, तुम्हीन आठेच थांबा अनी मनासें जागा रङ्गा. 39 मंग तो थोडा पुढे जावानंतर पालथा पडिन अशी प्रार्थना कराले लागाना की, “हे मना पिता व्हहई तर हाऊ दुःखनां प्याला मनावरीन टळी जावो! तरी मना इच्छाप्रामाणे नको तर तुमी इच्छाप्रामाणे व्हक दे.” 40 मंग तो शिष्यसना जोडे वना अनी त्या झोपेल शेतस हाई दर्खीन पेत्रले बोलना, काय! एक तास बी तुमनाधाई जागं रुहावायनं नही का? 41 तुम्हीन परिक्षामा पडाले नको म्हणीन जागा रङ्गा अनी प्रार्थना करा; आत्मा तद्यार शे खरं पण शरीर अशक्त शे. 42 परत दुसरी दाव जाईसन येशुनी हाई प्रार्थना करी की, “हे मना पिता, जर हाऊ प्याला मी पेवाशिवाय ट्याव नही तर तुमी इच्छाप्रामाणे व्हक दे.” 43 मंग त्यानी परत ईसन त्यासले झोपेल दरवं; कारण झोपमुये त्यासना डोया जड व्हयेल व्हतात. 44 परत तो त्यासले सोडीन गया अनी परत त्यानी तिसरांदाव त्याच शब्दसमा प्रार्थना करी. 45 परत तो शिष्यसकडे ईसन बोलना, काय तुम्हीन अजुन आरामशीर झोपी राहिनात? दखाय! येल जवळ येल शे, मनुष्याना पोर्या पापी लोकसना हातमा देवाई जाई राहिना. 46 ऊठा, चला, दाखा, माले धरी देणारा जोडे येल शे. 47 येशु बोली राहीता इतलामा बारा शिष्यसंपैकी एक म्हणजे यहदा तठे वना, त्यानाबरोबर मुख्य याजक, शास्त्री अनी वडील लोकसना माणसे तलवारी अनी इत्पा लई वनात. 48 त्याले धरी देणारानी एक इशारा देयल व्हता तो असा की; “मी ज्यानं चुंबन लिसु तोच तो शे. त्याले धरा!” 49 मंग त्यानी लोगेच येशुजोडे ईसन, गुरजी, नमस्कार बोलीन त्याना चुंबन लिधात. 50 येशु त्याले बोलना, “दोस्त! ज्या कामकरता तु येल शे ते कर” तवय त्यासनी जोडे ईसन येशुले धरं अनी अटक करी. 51 मंग दखा, येशुनासंगे ज्या व्हतात त्यासनामातीन एकीनी तलवार काढी अनी महायाजकना दासवर चालाई अनं त्याना कान कापी टाका. 52 तवय येशु त्याले बोलना “तुनी तलवार परत जागार ठेव,” कारण “तलवार चालाडणारा सर्वजण तलवारशाईच नाश पावतीन.” 53 तुले अस वाटस का की, माले मना पिताजोडे मांगता येस नही, आतेना आतेच तो मनाकरता देवदूतसना बारा सैन्येक्षा जास्त धाड नही शकस? 54 मंग शास्त्राना शास्त्रलेख कशा पुर्ण व्हहई की, हाई व्हरं आवश्यकच शे? 55 तवय येशु लोकसनी गर्दीले बोलना, “जस एखादा नियम तोडणाराते धराकरता तलवार अनी टिप्पा लई जातस तसा तुम्हीन माले धराले येल शेतस का? मी रोज मंदिरमा बशीन शिकाई राहित तुम्हीन माले धरं नही शकस? 56 पण संदेशसना लेख पुर्ण व्हवाले पाहिजे म्हणीन हाई व्हयनं.” इतलामा सर्व शिष्य त्याले सोडीन पळी गयात. 57 मंग येशुले धरणारासनी त्याले कैफा नावना मुख्य याजक नावना डोगरकडे निंधी गया. 58 पेत्र दुरीन त्याना मांगेमांगे मुख्य याजकना वाडापावत गया अनं मझार जाईन त्याना शेवट काय व्हस हाई दखासाठे पहारेकीसमा बसना. 59 मुख्य याजक अनं सर्व न्यायसभा यासनी येशुले मारी टाकना उद्देशतीन त्यानविस्तृद्ध खेटा आरोप शोधी राहीतात; 60 अनी बराच खोटा आरोप करनारा बनात पण

त्यामा त्यासले काहीच भेटन नही, तरी शेवट दोनजण ईसन बोलणात की, 61 “देवनं मंदिर तोडीन ते तिन दिनमा बांधाले मी समर्थ शे अस हाऊ बोलना.” 62 तवय मुख्य याजक ऊठीसन येशुले बोलना, “तु काहीच उत्तर देत नही का?” या तुनाविस्तृद कितला आरोप करी राहिनात, 63 पण येशु गप्पच राहिना. यावरतीन मुख्य याजकनी त्याले सांग, “मी तुले जिवत देवनी शपथ घालिन विचारस की; जर तु देवना पोराखा खिस्त शे तर तस आमले सांग.” 64 येशु त्याले बोलना, “तु सांगस तसच आखो. मी तुमले सांगस; यापुढे तुम्हीन फक्त मनुष्यना पोराखाले सर्व समर्थना उजवीकडे बठेल अनं स्वर्गना ढगसबर येतांना दग्धशात!” 65 तवय मुख्य याजकनी आपला कपडा फाडिन सांग, हाऊ देवनी निंदा करी राहिना, आते आमले आखो साक्षीदारसनी काय गरज! तुम्हीन हाई निंदा ऐकेल शे। 66 तुमले काय वाटस? त्यासनी उत्तर दिधं, “हाऊ मृत्युंदंडना योग्य शे.” 67 तवय त्या त्याना तोंडवर थुक्नात; अनं त्यासनी त्याले बुक्क्या मार्यात अनी बाकिनासनी त्याले थापड्या मारीन सांग, 68 अरे खिस्त! “भविष्यवाणी करीसन सांग तुले कोणी मारं!” 69 इकडे पेत्र वाडामा बाहेर बठेल व्हता; तवय मुख्य याजकनी एक दासी त्यानाकडे ईसन बोलनी, “तु पण गालीलकर येशुसें व्हता.” 70 तो सर्वासना समोर नकारीन बोलना. “तु काय सांगी राहीनी, माले माहीत नही!” 71 मंग तो बाहेर बद्धावर गया तवय आखो एक दासी त्याले दखीन तठे ज्या उभा व्हतात त्यासले बोलनी, “हाऊ पण नासी येशु बोरेवर व्हता.” 72 परत “तो शपथ लिसन बोलना मी त्या माणसले वळखत नही!” 73 नंतर थोडा येळतीन तठे उभा राहणारासनी जोडे ईसन पेत्रले सांग, खरच तु पण त्यानामाधलाच शे, कारण तुना बोलावरतीन तु कोण शे हाई समजी राहिने. 74 मंग पेत्र बोलाना, “जर मी खोट बोली रझायनु तर, देव माले मारी टाको! अशा शपथा वाहीन बोलू लागणा, हाऊ ज्या माणसबदल तुम्हीन बोली राहिनात त्याले मी वळखत नही!” इतलामा कोंबडा कोकायना, 75 तवय “कोंबडा कोकावाना पर्हीले तु माले तीनदाव नाकारशी” असा ज्या शब्द येशुनी पेत्रले सांगले व्हतात त्या त्याले आठवणात अनी तो बाहेर जाईसन हंबरडा फोडीन रडाले लागना.

27 सकायमा सर्व मुख्य याजक अनं बडील लोकसनी येशुले मारी

टाकाकरता त्यानाविस्तृद योजना करी. 2 अनी त्यासनी त्याले धरीन पिलात सुभेदारले सोपी दिधं. 3 येशुले शिक्षापात्र ठरावं हाई दखीन, त्याले धरी देणेरा यहदा याले पस्तावा वना अनी तो त्या तिस स्पृया मुख्य याजक अनी बडील लोकं यासले दिसन बोलना, 4 “मी निर्दोष माणसले पकडाई दिसन पाप करेल शे!” त्या बोलणात, त्यानं आमले काय “तुनं तु दख!” 5 तवय तो त्या स्पृया मंदिरमा फेकीन निधी गया; अनी त्यानी जाईन फाशी लिधी. 6 मुख्य याजकसनी त्या पैसा लिसन सांग, “हाई दानप्रेटिमा टाकाना योग्य नही शेतस कारण हाई रंगतन मोल शे.” 7 मंग त्यासनी ईचार करीसन त्या स्पृयासतीन, परदेशीसले पुराकरता कुंभारन शेत लिधं. 8 यामुये आज बी त्या शेतले “रळतन शेत” अस म्हणतस. 9 तवय जे चवन यिर्मया सदेशद्वारे सांगेल व्हतं ते पुर्ण व्हयनं; ते अस की, “ज्यानं मोल इश्वाप्लाना वंशसपैकी काही जणासी ठरायेल व्हत, ते त्यानं मोल म्हणजे त्या तिस स्पृया त्यासनी लिधात, 10 अनी प्रभुनी माले आज्ञा करेलप्रमाणे कुंभारन शेत ईकत लेवासाठे त्यासनी दिधात.” 11 मंग येशु सुभेदार पुढे उभा व्हता तवय सुभेदारनी त्याले ईचार, “तु यहदासना राजा शे का?” येशुनी उत्तर दिधं तु सांगस तसच. 12 मुख्य याजक अनी शास्त्री त्यानावर आरोप करी राहीतात तवय त्यानी काहीच उत्तर दिधं नही. 13 तवय पिलात बोलना, “ह्या लोक तुनाविस्तृद कितल्या गोईसनी साक्ष दि राहिनात, हाई तु ऐकी नही राहिना का?” 14 पण येशु काहीच बोलना नही, एक शब्द पण नही यावरतीन सुभेदारले आश्चर्य वाटण. 15 वल्हांडण

सणमा लोके ज्याले सांगेत त्या कैदीले सोडानी सुभेदारनी सवय व्हती. 16 तवय तठे बरब्जा नावना कुप्रसिद्ध कैदी व्हता. 17 जवय लोके जमनात तवय पिलातनी त्यासले ईचार, “मी तुमनाकरता कोणले सोडु अशी तुमनी ईच्छा शे? बरब्जाले की, ज्याले खिस्त म्हणतस त्या येशुले?” 18 कारण त्यासले त्याना हेवा वाटी राहीता म्हणीन त्याले धरी देयल व्हत, हाई पिलातले समजन व्हत. 19 मंग तो न्यायासनवर बठेल व्हता तवय त्याना बायकोनी त्याले निरोप धाडा की, “त्या न्यायी माणुसना कामामा तुम्हीन पडु नका, कारण रातले स्वप्नमा भलता दुःख भोगात.” 20 पण मुख्य याजक अनं बडील लोकसनी लोकसले चिंगाडीन हाई मागाणी कराले लाई की, बरब्जाले सोडा अनं येशुले मारी टाका. 21 सुभेदारनी त्यासले ईचार की, “या दोन्हीसमातीन कोणले तुमनाकरता सोडु अशी तुमनी ईच्छा शे?” त्या बोलणात, “बरब्जाले!” 22 “पिलातनी त्यासले ईचार, मंग ज्याले खिस्त म्हणतस, त्या येशुनं मी काय कस्त?” सर्वा बोलणात, “त्याले कुसखांबवर खियाय!” 23 पिलात बोलण, “का बर? त्यानी काय वाईंट करेल शे?” तवय त्या आखो वरडीन बोलणात, “त्याले कुसखांबवर खियाय!” 24 जवय पिलातीन दखं आपल काहीच नही चाली राहिनं, उलट जस्तच गडबड व्हई राहिनी तवय त्यानी पाणी लिधं अनं लोकसम्मेर हात धोइसन सांग, “मी ह्या न्यायी माणुसना स्तरबदल निर्दोष शे, तुमनं तुम्हीन दखी ल्या!” 25 यानावर लोकसनी उत्तर दिधं “यानन रळ आमनावर अनी आमना पोरायसवर गाहो!” 26 तवय पिलातीन त्यासनाकरता बरब्जाले सोडं; अनं येशुले फटका मारीन कृसखांबवर खियाकरता सोपी दिधं. 27 नंतर सुभेदारना सैनिक येशुले वाडामा लाई गयात अनी त्याना चारीबाजुले सैन्य गोळा करी लिधं. 28 मंग त्याना कपडा काढिन त्याले गडल लाल रंगना झागा घाली दिधा. 29 अनी त्यासनी काटेरी झूळपाना मुक्ट गुंफीन त्याना डोकाकर ठेवा, त्याना उजवा हातमा वेत दिधा अनी त्यानापुढे गुढघा टेकीन, “हे यहदासना राजा तुना जयजयकार होतो!” अस बोलीन त्यानी थट्टा करी. 30 त्या त्यानावर थुक्नात अनं वेत लिसन त्याना डोकाकर मारले लाग्नात. 31 मंग त्यासनी थट्टा करानंतर त्यासनी त्याना आंगमातीन तो झागा काढीन त्याना कपडा त्याले घाली दिधात अनी त्याले कुसखांबवर खियाकरता लाई गयात. 32 त्या बाहेर जाई राहीतात तवय शिमोन नावना एक कुनेकर माणुस त्यासले दखायना, त्यासनी त्याले येशुना कृसखांब उचरीन लाई जावाकरता जबरदस्ती करी. 33 मंग गुलग्था नावनी जागा, म्हणजे, “कवटीनी जागा” आठे ईसन पोहचावर 34 त्यासनी त्याले कुड मसाला मिसाळेल द्राक्षरस पेवाले दिधा; पण तो चार्खीन दखावर, त्यानी तो पिधा नही. 35 त्याले कुसखांबवर खियावर त्यासनी चिद्या टाकीन त्याना कपडा वाटी लिधात. 36 नंतर त्यासनी तठे बेशी त्यानी राखन करी. 37 त्यासनी त्याना दोषप्रना लेख त्याना डोकावर कुसखांबवर लाया, तो असा की, हाऊ यहदीसना राजा येशु शे. 38 नंतर त्यासनी येशुनासंगे दोन लुटास्सले, एकले उजवीकडे अनी एकले डावीकडे असा कुसखांबवर खियायात. 39 अनी जवळीन जाणारासनी डोकं हालाईन त्यानी अशी निंदा करी की, 40 “अरे मंदिर तोडीन तिन दिनमा बांधणारा! स्वत ले वाचाड तु देवना पोराखा व्हई तर कुसखांबवरतीन खाल शे!” 41 तसच मुख्य याजक, शास्त्री अनं बडील लोके या पण थट्टा करीसन बोलणात की; 42 “त्यानी दुमरासनं तारण करं; त्याले स्वतःले वाचाडता येत नही! तो झाग्नाएलसना राजा शे; त्यानी आते कुसखांबवरतीन खाल यांव, म्हणजे आम्हीन त्याना ईश्वास कस्त! 43 तो देवर ईश्वास ठेवस तो देवना पोराखा शे; त्याले तो प्रिय व्हई तर त्यानी त्याले आते सोडवाव!” 44 ज्या चोर त्यानासंगे कुसखांबवर व्हतात त्यासनी पण त्यानी तशीच थट्टा करी. 45 दुपारना बारा वाजापाईन ते तीन वाजापावत सर्वा देशवर अंधार पडेल व्हता. 46 दुपारना तीन वाजानात तवय

येशु जोरमा आरोढ़ी मारीन बोलना, “एलोई, एलोई, लमा सबकतनी?” महणजे “मना देव, मना देव, तु मना त्याग का बरं करा?” 47 तबय ज्या तठे उभा व्हतात त्यासनामातीन बराच जण हाई ऐकीन बोलणात, “दखा, तो एलियाले बलाई राहिना!” 48 तबय एकजणनी लगेच पयत जाईसन तुरट पदार्थमा स्पंज बुडाइन तो वेत नावना वनस्पतीना काठीवर ठिसन त्याले पेवाले दिधा. 49 पण बाकिना बोलणात, “राहू घा, एलिया त्याले वाचाडाले येस का नही हाई दखुत!” 50 मंग परत येशुनी मोठी आरोढ़ी मारीन प्राण सोडा. 51 तबय मंदिरमधला पडदा वरपाईन खालपावत फाटीन दोन तुकडा व्हयनात, जमीन कांपनी, खडक फुटनात, 52 तबय कर्बी उघडनात अनी झोपेल बराच पवित्र लोकसना मृत्वेह जिवत व्हयनात. 53 त्या त्यासना पुनर्स्तथाननंतर कबरसमातीन निषीसन पवित्र नगर यस्तलेमा गयात अनी बराच लोकसले दिसनात. 54 जमादार अनं त्यानाबरोबर येशुबर लक्ष ठेवनारा भूकंप अनं घडेल गोष्टी दखीन भलता घारनात अनं बोलणात “खांच हाऊ देवना पोश्या व्हता!” 55 तठे बर्याच बाया, हाई दुर्तीन दखी राहित्यात, त्या गालीलीतीन येशुनी सेवा करत त्याना मांगे येल व्हत्यात. 56 त्यामा मगदालीया मरीया, याकोब अनं योसे यासनी आई मरीया अनं जब्दीनी बायको द्या व्हत्यात. 57 मंग संध्याकाय व्हवावर अरिमथाई गावना योसेफ नावना एक श्रीमंत माणुस बना, हाऊ पण येशुना शिष्य व्हता. 58 त्यानी पिलातजोडे जाईसन येशुन शरीर मांग तबय पिलातीनी ते देवानी आज्ञा दिधी. 59 योसेफनी ते शरीर लिसन तागना स्वच्छ कापडमा गुंडाळ. 60 त्यानी ते खडकमा बनाडेल आपती नविन कबरमा ठेवं अनी कबरना तोंडवर भली मोठी धोंड लाई दिधी अनं तो निधी गया. 61 तठे कबरसमोर मगदालीया मरीया अनं दुसरी मरीया ह्या बठेल व्हत्यात. 62 दुसरा दिन म्हणजे शब्दाथ दिननंतरना दिनले मुख्य याजक अनं पस्ती पिलातकडे गोला व्हईन बोलनात, 63 “महाराज, आमले आठवण शे तो फसाडणारा जिवत व्हता तबय बोलणा व्हता, ‘मी तीन दिन नंतर मी परत जिवत व्हसु.’” 64 म्हणीन तिन दिनपावत कबरवर पहारा ठेवानी आज्ञा घा, कदाचित त्याना शिष्य रातले ईसन त्याले चोरी ली जातीन अनं तो मेरल मातीन ऊठेल शे, अस लोकसले सांगतीन; शेवटीन लबाई पहिल्या पेक्षा वाईट व्हई. 65 पिलातीन त्यासले सांग; “तुमना जोडे पहारेकी शेतस जा तुमले जशा पहारा ठेवता ई तस करा.” 66 मंग त्या गयात अनं धोंडवर शिक्का मारीन कबरवर पहाराकी ठेवात अनं कबर सुरक्षित करी.

28 शब्दाथना शेवट गविवारना दिन उजाडताच मगदालीया मरीया अनं दुसरी मरीया ह्या कबर दखाले वनात. 2 तबय दखा, मोठा भूकंप व्हयना; कारण प्रभुना दूतीनी स्वर्गमातीन उत्तरीसन धोंड एकबाजुले लोटी अनं तिनावर तो बठना. 3 त्यानं रूप विजनामायक व्हत अनं त्याना कपडा बर्फनामायक व्हतात. 4 पहारेकी त्याले घाबरी थरथर कापाले लागनात अनं मेरलना मायक व्हई गयात. 5 देवदूत त्यासले बोलणा, “तुम्हीन घाबरू नका,” कृसर्खांबवर खियेल येशुले तुम्हीन शोधी राहिनात, हाई माले माहित शे. 6 तो आठे नही शे, कारण त्यानी सांगेल प्रमाणे तो जिवत व्हयेल शे, या, प्रभ झोपेल व्हता ती हाई जागा दखा. 7 अनी लवकर जाईसन त्याना शिष्यसले सांगा की तो मेरल मातीन ऊठेल शे, दखा तुमना पहिले गालीलमा जाई राहिना, तठे तुम्हीन त्याले दखशात, दखा, मी तुमले हाई सांगेल शे. 8 तबय त्या बाया घाबरीन अनं भलताच खाल व्हईसन लगेच कबरपाईन निधीन त्याना शिष्यसले हाई गोष्ट सांगाले पलण्यात. 9 मंग दखा येशु त्यासले भेटीन बोलणा, “शांती असो,” त्यासनी जोडे जाईसन त्याना पाय धरीन त्याले नमन करं. 10 तबय येशु त्यासले बोलणा, “घाबरू नका, जा अनी हाई मना भाऊसले सांगा, यानाकरता की त्यासनी गालीलमा जावाले पाहिजे, तठे त्या माले दखतीन.” 11 जवय

त्या जाई राहित्यात, तवय दखा, पहारेकीसमातीन बराच जणसनी नगरमा जाईन घडेल सर्व गोष्ट मुख्य याजकसले सांगी. 12 तबय त्यासनी अनं बडील लोकसनी मिळीन योजना बनाडी अनी पहारेकीसले बराच चांदीनां शिक्का दिधात 13 अनी सांग की, “आम्हीन झोपेल व्हतुत तबय त्याना शिष्यसनी रातले ईसन त्याले चोरी लाई गयात, अस सांगा 14 अनी सुवेदारना कानवर हाई गोष्ट गई तर आम्हीन त्याले समजाडीन तुमले चितामुक्त करसुत.” 15 मंग त्यासनी चांदीना शिक्का लिसन त्यासले जश सांगेल व्हत तसच करं, अनी हाई गोष्ट यहाई लोकसमा पसरनी, अनी आजपावत तशीच चालू शे. 16 इकडे अकरा शिष्य गालीलमा जो डोंगर येशुनी सांगी ठेयल व्हता त्यानावर गयात. 17 अनी त्यासनी त्याले दखीन नमन करं तरी बराच जणसले शंका वाटनी. 18 तबय येशु जोडे ईसन त्यासले बोलणा, “स्वर्गमा अनी पृथ्वीवर सर्वा अधिकार माले देयल शे. 19 यासुगे तुम्हीन जाईसन सर्वा राष्ट्रमाधला लोकसले शिष्य करा; त्यासले पिता, पुत्र अनं पवित्र आत्माना नावतीन बापिस्मा घा, 20 अनं ज्या आज्ञा मी तुमले देयल शेतस त्या त्यासले पाळाले शिकाडा अनी दखा युना अंतपावत मी सदासर्वकाळ तुमनासंगे शे.” (aiōn g165)

मार्क

1 देवना पोरूः येशु छिस्तरी सुवार्तनी हाई सुरवात शे.

2 यशया सदेष्नानी
लिखेल शे की, “देव बोलना, ‘मी मना दूत्ले तुना पहिले धाडसु ते तुनी
वाट तयार करी.’ 3 जंगलमा घोषणा करनरानी वाणी अशी व्हयनी की, ‘प्रभुना
मार्ग तयार करा; त्यानी वाट नीट करा तसच हाई व्हयनन!’” 4 “पापसपाईन
फिरा अनी बासिस्मा करी ल्या,” असा प्रचार करत बासिस्मा करनराया योहान
जंगलमा प्रकट व्हयना. 5 तवय यस्त्तलेम शहर अनी यहदीत्याना प्रदेश मधला
सर्व लोके त्यानाकडे येवाले लागनात, त्याना प्रचार ऐकीन त्यासनी पाप कबूल
करात अनी योहान कडतीन यार्देन नदीमा बासिस्मा करी लिधा. 6 योहान
उंतसना केसपाईन बनाडेल कपडा घाले, कंबररते कातडना पट्ठा बांधे अनी
तो रानमध अनं टोल खाये. 7 तो त्याना प्रचारमा अस सांगे, “मना नंतर
एकजण असा ई राहिना तो मनापेक्षा इतला सामर्थ्यशाली राही की, वाकीसन
त्याना पायमधला जोडानी देरी सोडानी पण मरी लायकी नही. 8 मी तर तुमले
पाणीघाई बासिस्मा देयल शे; पण तो तुमले पवित्र आत्माघाई बासिस्मा दि.” 9
त्या दिनसमा येशुनी गालील प्रदेशमा नासेरथ गावतीन इसन योहान कडतीन
यार्देन नदीमा बासिस्मा करी लिधा. 10 येशु पाणीमाईन वर येस नही येस तोच
स्वर्ग उघडेल शे अनं पवित्र आत्मा कबुतरना मायक त्यानावर उतरी राहीना
अस त्यानी दखं, 11 तवय लगेच स्वर्गमाईन अशी वाणी व्हयनी की, “तु
मना पोरूः, माले परमप्रिय शे, तुनावर मी भलताच खूस शे.” 12 मंग पवित्र
आत्मा त्याले लगेच जंगलमा लाई गया; 13 तो जंगलमा चार्चीस दिन राहीना,
त्यानासगे जंगलना जानावरस शिवाय कोणी बी नव्हत, तरे सैतनानी येशुनी
परिक्षा लिधी. त्यानंतर देवदूत ईसन त्यानी सेवा कराले लागनात. 14 मंग
हेरोद राजानी योहानले कैदखानामा टाकानंतर, येशु गालीलमा देवना राज्यनी
सुवार्ता सांगी राहीता. 15 अनं बोली राहीता, “येळ पुरी व्हई जायल शे, देवन
राज्य जोडे येल शे! म्हणीसन पापसपाईन फिरा अनी सांगेल सुवार्तावर ईच्वास
ठेवा!” 16 मंग येशु गालील समुद्रना काठवरतीन जाई राहीता, तवय त्यानी
शिमोन अनी त्याना भाऊ आंदिया, या मासा धरनरा भाऊसले समुद्रमा जाळं
टाकानांगा दखं. 17 येशुनी त्यासले सांगे, “मनामगे या म्हणे, लोकसले देवना
राज्यमा कसं लयतस, हाई मी तुमले शिकाडसु.” 18 मंग त्यासनी लगेच जाळं
तरेच टाक अनी त्या त्याना मांगे निधनात. 19 मंग तठेन थोडा उढे जावानंतर
येशुनी जब्दीना पोरूः याकोब अनं योहान ह्या दोन्ही भाऊसले नावमा जाळं
सवारतांगा दखं. 20 लगेच त्यानी त्या दोन्ही भाऊसले बलायं तवय त्यासनी
त्यासना बाप जब्दीले त्याना मजुरससगे नावले सोईसन त्या येशुना मांगे निधी
गयात. 21 मंग येशु अनी त्याना शिष्य कर्फाहुम गावले गयात लगेच त्यानी
शब्बाथ दिनले येहदी लोकसना सभास्थानमा जाईसन प्रचार करा. 22 त्याना
प्रचार ऐकीन लोके थक्क व्हई गयात कारण तो शास्त्री लोकेसनामायक बोती
नही राहीता, तो तर पुरा अधिकार त्यालेच शे असा प्रचार करी राहीता. 23
तवय तरेच सभास्थानमा दुष्ट आत्मा लगेल माणस व्हता तो वरडना, 24
अनी बोलना, “हे येशु नासेरथकर, तुना आमना काय संबंध? तु आमना नाश
कराले येल शे का? तु कोण शे, हाई माले चांगलच माहित शे, तु देवना पवित्र
माणस शे.” 25 येशुनी त्या दुष्ट आत्माले धमकाडीन सांग, “चूप रहाय अनी
यानामातीन निधी जाय!” 26 तवय तो दुष्ट आत्मा जोरमा वरडले लागना अनी
त्या माणसले पिळीसन त्यामातीन निधी गया. 27 हाई दर्विसन सर्व लोके
चमकाई गयात अनी त्या एकमेकसले ईचास्त लागनात, “हाई काय शे? हाई
काय नवं शिक्षण? तो दुष्ट आत्मासले पण अधिकारतीन आज्ञा देस अनं त्या
त्यान ऐकतस बी!” 28 येशुनी किर्ती हाई लगेच गालील प्रदेशना चारीमेर

वारानामायक पसरनी. 29 मंग येशु सभास्थानमातीन निधीसन लगेच याकोब
अनी योहान यासनासगे शिमोन अन आंदिया यासना घर गया. 30 शिमोननी
सासु तापमा ती खाटवर झोपेल व्हती तिनाबदल लगेच त्यासनी येशुले सांग.
31 तवय येशु तिनाजोडे गया, त्यानी हात धरीन तिले ऊठाड, लगेच तिना तप
निधी गया अनं ती त्यासनी सेवा कराले लागनी. 32 संध्याकाय व्हयनी तवय
लोके आजारी अनी दुष्ट आत्मा लागेलसले येशुकडे लाई बनात. 33 अनी
शहरना सर्व लोकसीनी दारजोडे गर्दी करी. 34 तवय येगेयेग्ला आजार व्हयेल
लोकसले त्यानी बांध करं. बराच भूत लागेलसले चांगलं करं अनं तो दुष्ट आत्मा
लागेलसले बोलु दि नही राहीता, कारण तो कोण शे, हाई त्यासले माहित व्हतं.
35 मंग येशु पहाटमा ऊठीसन घरना बाहेर निघना अनं गावना बाहेर एकांतमा
गया अनी त्यानी तठे प्रार्थना करी. 36 तवय शिमोन अनं त्याना सोबतना त्याले
शोधाले गयात. 37 तो त्यासले सापडना तवय त्या त्याले बोलनात, “सर्व लोके
तुमले शोधी राहीनात.” 38 मंग येशु त्यासले बोलना, “चला आपण जोडेना
गावसमा जाऊ म्हणजे माले तठे प्रचार करता ई, कारण त्यानाकरताच मी
येल शे, हाऊच मना उद्देश शे.” 39 असाच तो पुरा गालील प्रदेशना यहदी
लोकसना सभास्थानमा प्रचार करत फिरना अनी ब्राच लोकसमाईन दुष्ट
आत्मासले काढ. 40 तवय एक कुश्रोगी त्यानाकडे वना अनी त्याना समोर
पाया पडीन त्यानी त्याले अशी ईंती करीसन बोलना, “तुनी ईच्छा व्हई, तर
तु माले शुद्ध कर.” 41 तवय येशुले त्यानी किव वनी अनी त्यानी त्याना हात
धरीसन सांग, “मनी ईच्छा शे, तु शुद्ध व्हई जाय.” 42 अनी लगेच त्यानं
कुष्ठ निधी गयं अनं तो शुद्ध व्हई गया 43 मंग येशुनी त्याले ताकीद दिसन
लगेच धाडी दिधं. 44 अनी सांग की, “दख कोणलेच काही सांग नको. तर तु
स्वतः जाईसन याजकले दखाड, तुना कुश्रोग निधी गया, अनी शुद्ध व्हवानंतर
जे अर्पण मोरेनी देवान ठाराई देयल शे; ते अर्पण कर म्हणजे याजकले खरं
पटी.” 45 पण बाहेर जाईसन त्यानी सर्व लोकसले सांग, त्यासुये येशुनी इतली
प्रसिद्धी व्हयनी की, त्याले शहमा मोकळ फिरन ठाठी व्हई गयं, म्हणीन तो
एकांतमा रुहावाले गया, तरी पण चारीबाजूनीन लोके त्यानाकडे इंज राहीतात.

2 थोडा दिन नंतर येशु कर्फाहुम गावमा परत बना, अनी तो घर शे, हाई
लोकसनी ऐंक. 2 तवय त्याना घरमा ईतला लोकसीनी गर्दी करी की,
दरमाईन घुसाले सुधा जागा नव्हती, तरे जमेल लोकसले त्यानी संदेश दिधा.
3 तवय लखवा व्हयेल माणसले चारज्ञ त्यानाकडे उचलीसन लाई बनात. 4
गर्दी इतली व्हयेल व्हती की, त्यानाजोडे जावाले जागाच नव्हती, म्हणीन त्या
घरवर चढनात. येशु जेठे उभा व्हता ठला कैले त्यासनी काढी लिधात अनी
जी खाटवर तो लखवा व्हयेल माणस झोपेल व्हता त्यासनी ती खाट तठे खाल
उतारी दिधी. 5 मी त्याले बांध करसु हाऊ त्यासना ईच्वास दखीसन येशुनी
लखवा व्हयेल माणसले सांग, “हे पोरूः, तुना पापसनी क्षमा व्हयेल शे.” 6
काही शास्त्री लोके तठे बशेल व्हतात. त्या आपला-आपला मनमा ईच्चार कराले
लागनात की, 7 “हाऊ असा कसा काय बोलस? हाऊ तर देवनी निदा करी
राहीता! कोणीच देवना शिवाय पापनी क्षमा करू शकस नही!” 8 येशुले त्याना
आत्मिक दुष्टीघाई लगेच दखायनं की, शास्त्रीसन मनमा काय ईच्चार चाली
राहिनात. तो त्यासले बोलना, “तुहीनी आपला मनमा हाऊ ईच्चार कसाले की
राहीता? 9 तुना पापनी क्षमा व्हई गई,” अस लखवा व्हयेल माणसले बोलान
की, ‘ऊठ, तुनी खाट उचलीन, चालाले लाग’ हाई बोलन, कोणतं सोांग शे?
10 मनुष्यना पोरूःले जगना पापनी क्षमा कराना अधिकार शे, “हाई तुमले
समजाले पाहिजे अस बोलीनी येशुनी लखवा व्हयेल माणसले सांग, 11 “मी
तुले सांगस की, ऊठ, तुनी खाट उचलीन घर जाय!” 12 मंग तो ऊठना अनी
लगेच त्यानी खाट उचलीन सर्व लोकस समोरतीन गया, हाई दखीन सर्व लोके

चमकाई गयात, त्या देवना गौरव करीसन बोलनात, “आम्हीन अस कधीच दखेल नव्हते!” 13 मंग येशु परत गातील समुद्रना काठवर गया अनी सर्व लोकसनी गदीं त्यानाजोडे वरी. तबय तो त्यासले शिकाडू लागना. 14 मंग समुद्रना काठवरतीन तो जाई राहिता, तबय त्यानी अल्फिना पोर्या लेवीले जकात नाकावर बरोल दखं, अनी त्याते सांग, “चल मनामांगे ये,” तबय लेवी ऊर्ध्वसन त्यानामांगे गया. 15 मंग येशु लेवीना घर जेवाले गया. तठे येशु अनी त्याना शिष्य यासना पंगतमा बाराच जकातदार अनी पापी लोके जेवाले ब्रशेल व्हतात. कारण असा बाराच लोके त्याना मांगे येल व्हतात. 16 तबय पस्ती पंगपथला शास्त्री लोकसनी दखं की, येशु जकातदार अनं पापी लोकससंगे जेवण करी राहीना, त्या त्याना शिष्यवेले बोलनात, “हाऊ असा लोकससंग का बर जेवण करस?” 17 हाई ऐकीसन येशु त्यासले बोलना, “निरोगी माणुसले वैधनी गरज रहास नही, तर आजारी माणुसले रःहास, मी धार्मीक माणुससले नही, तर पापी माणुससले बोलावाले येल शे.” 18 बापिस्मा देणारा योहानना शिष्य अनी पस्ती ह्या उपास करतस, म्हणीन काही लोके ईसन येशुले ईचास लागनात, “योहानना शिष्य अनी पश्चीसना शिष्य उपास करतस मंग तुमना शिष्य उपास का बर करतस नही?” 19 येशुनी त्यासले सांग, “जोपावत वहाडीसनासंगे नवरदेव शे, तोपावत त्या उपाशी राहीतीन काय? जोपावत नवरदेव त्यासनासंगे शे तोपावत त्या उपाशी राहच शकत नही.” 20 पण असा दिन येवाव शे की, नवरदेव त्यासनापाईन येगळा व्हई, तबय त्या उपास करतीन. 21 कोणी नवा कपडाना तुकडा ठिगळं पडेल जुना कपडाले लावस नही, लाव तर ठिगळाकरता लायल कपडा जुना कपडाले अजुन फाडी टाकी अनी ठिगळं अजुन मोठे व्हई जाई. 22 कोणी नवा द्राक्षरस कातडापाईन बनाडेल जुनी थैलीमा भरीन ठेवस नही. जर तसं कंग तर थैली फाटी जाई, अनी सर्व द्राक्षरस सांडाई जाई. म्हणीसन नवा द्राक्षरस नवा थैलीमा भरीन ठेवतस. 23 एकदाव अस व्हयनं की, शब्बाथ दिनले येशु त्याना शिष्यसंगे वावरमाईन जाई राहीता. जाता जाता शिष्य ओऱ्या तोडीन खाई राहीतीत. 24 हाई दर्वीसन पस्ती येशुले बोलनात, “दख, तुना शिष्य अस कामकरी राहीतान जे शब्बाथ दिनले नियमप्रमाणे करतस नही?” 25 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “तुम्हीन कधी हाई वाचं नही का? की, जवय दावीद राजा अनी त्यानासंगे ज्या व्हतात, त्यासले भक्त लागनी अनं त्यासनाजोडे खावाले काहीच नव्हतं तं तबय दावीद राजाने काय करं, 26 कशा तो देवना मदिरमा गया अनी देवले अर्पण करेल भाकरी ज्या याजकशिवाय कोणीच खातस नही. त्या त्यानीणा खाघात अनी त्यानासंगे ज्या व्हतात, त्यासले पण खावाडात, हाई अल्याथर हाऊ जवय महायाजक व्हता, तबय हाई घडनं की नही?” 27 आखो तो त्यासले बोलना, “शब्बाथ दिन हाऊ माणसंसना चांगला करता बनाडेल शे; माणुस शब्बाथ दिनकरता नही.” 28 यामुये मनुष्यना पोर्या शब्बाथ दिनाना धनी शे.

3 परत येशु सभास्थानमा गया, तठे लुळा हातना एक माणुस व्हता. 2 तो शब्बाथ दिन व्हता येशु त्या माणुसले बर करस की काय करस; हाई दखाकरता काही लोके टेपेल व्हतात. म्हणजे त्यानावर आरोप करानी संंघी त्यासले भेटी असा त्यासना बेत व्हता. 3 येशुनी त्या लुळा हातना माणुसले सांग “ऊठ, मजारमा उभा रहाय.” 4 मंग त्यानी त्या लोकसले ईचारं, “नियमशास्त्रप्रमाणे शब्बाथ दिनले एखादाले मदत करान चांगलं की, वाईट करान चांगलं? जीव वाचाडान चांगलं की, जीव लेवान चांगलं?” पण त्या गप्पच राहीनात. 5 मंग येशुनी संतप्तमा चारीबाजुले दखं अनी त्या लोकसना कठीन मनले दखीसन त्याले दुःख वाटनं, त्यानी लुळा हातना माणुसले सांग, “तुना हात सरळ कर” त्यानी हात सरळ करा, अनी त्याना हात बरा व्हयना.

6 तबय पस्ती लगेच बाहेर निंधी गयात अनी येशुले मारी टाकानी योजना आखाकरता त्यासनी हेरोदीया नावना राजकीय पक्षनी भेट लिधी. 7 मंग येशु त्याना शिष्यसंगे गालील समुद्रकडे गया, तबय गालील शहरमातीन लोकसनी गदीं त्यानामांगे गदी, 8 अनी यहदीया, यस्त्रातेम, ईदोन अनं यार्देन नदीना पलीकडला सर्व गावे अनी सोर अनं सिदेन यासना जवळना प्रदेशना लोकसनी गदीं गदीं त्यानी करेल कामसविधीन्या गोषी ऐकीसन त्यानाकडे वरी. 9 त्याना आजुबाजूले लोके गदीं कीरीसन चेंगी टाकीन म्हणीसन त्यानी शिष्यसले पहिलेच एक नाव तयार कीरीसन ठेवाले सांग. 10 कारण त्यानी बाराच लोकसर्वे बरं करेल व्हता. म्हणीसन जेवडा रोगी लोके व्हतात त्या त्याले स्पर्श करले गदीं कीरी राहीतात. 11 जवय जवय दुष्ट आत्मा लागेल लोके त्याले दखेत तबय त्यानाउढे पडी जायेत अनी जोरमा वरडीन म्हणेत, “तू देवना पोर्या शे!” 12 तबय तो त्यासले ताकिद दिसन सांगे, मी कोण शे हाई प्रकट कस्त नका. 13 मंग येशु डोंगरवर चढना अनी त्याले ज्या माणसे पाहिजे व्हतात त्यासले त्यानी बलायं अनं त्या त्यानाकडे वनात, 14 तबय त्यानी त्यासनामाईन बारा जणसले निवळं अनी त्यासले प्रेषित हाई नव दिधं, द्यानाकरता की, त्या त्यानासंगे राहीतीन अनं तो त्यासले प्रचार कराले धारी. 15 अनी त्यासले दुष्ट आत्मा काढाना अधिकार राही. 16 ह्या बारा जणसले त्यानी निवळं; ते अस त्यानी शिमोनले पेत्र हाई नव दिधं. 17 याकोब अनी त्याना भाऊ योहान ह्या जब्दीना पोर्यासले येशुनी बोआर्मेश, म्हणजे “गर्जनाना पोर्या” अस नव दिधं; 18 आंदिया, फिलीप, बर्थलमय, मतय, थोमा, अल्फीना पोर्या याकोब, तद्य, शिमोन कनानी हाऊ रोमी शासन विरोधी. 19 अन येशुले धरी देणारा यहदा इकर्योत. 20 मंग येशु घर वना पण तठे बी लोकसनी इतली गदीं कीरी की, त्याले अनं त्याना शिष्यसले जेवाले सुधा येल नवहीती. 21 हाई गोष त्याना घरनासना कानवर गदी, तबय त्या त्याले घर लई जावाकरता तठे बनात, त्या सांगी राहीतात, त्याले येड लागेल शे. 22 पण यस्त्रातेम शहरीत येल शास्त्री सांगेत, “बालजबूतीनी त्याले पछाडेल शे! म्हणीसन त्याले दुष्ट आत्मा काढाता येतस.” 23 येशुनी त्यासले जोडे बलायं अनी दृश्यांतमा सांगु लागना की, “सैतानच सैतानले कशा काढ शकस? 24 एखादाले, पहीलवान माणुसनी घरनी संपत्ती लुटी व्हई तर पहिले त्याले त्या पहीलवान माणुसले बांधनं पडी तरच तो त्याना घरनी संपत्ती लुटू शकस. 25 एखादा घरमा फुट पडी तर ते घर बी टिकू शकस नही. 26 सैतानच स्वतःना राज्यमा फुट पाडी तर असामा त्याना टिकाव लागाव नही, त्याना शेवट व्हई. 27 “एखादाले, पहीलवान माणुसनी घरनी संपत्ती लुटी व्हई तर पहिले त्याले त्या पहीलवान माणुसले बांधनं पडी तरच तो त्याना घरनी संपत्ती लुटू शकस. 28 “मी तुमले सत्य सांगस की, लोकसनी करेल सर्व पापसनी अनं त्यासनी करेल देवनी निदा यासनी बी क्षमा त्यासले भेटी जाई 29 पण जो बी पवित्र आत्मानी निदा करी त्यानी कधीच क्षमा व्हवात नही तो सार्वकालिक पापाना भागीदार राही.” (aiōn g165, aiōnios g166) 30 “त्याले सैतानी पछाडेल शे,” असा त्या बोली राहीतात म्हणीसन येशु अस बोलना. 31 तबय येशुनी माय अनी त्याना भाऊ, बहिण तठे बनात, त्यासनी बाहेर उभा राहिन त्याले निरोप धाडा. 32 येशुना बाजूले बाराच लोके ब्रशेल व्हतात, त्यासनी त्याले सांग, “दख, तुनी माय अनं तुना भाऊ, बहिण बाहेर तुनी वाट दखी राहीतात.” 33 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “कोण मनी माय? अनी कोण मना भाऊ?” 34 मंग त्यानी तठे ब्रशेल लोकसकडे दखीसन सांग, “दखा! हाई मनी माय अनी ह्या मना भाऊ, बहिण! 35 कारण जो देवनी ईच्छाप्रमाणे वागस तोच मना भाऊ अनं बहिण, अनी तीच मनी माय.”

4 परत येशु गातील समुद्रना काठवर उपदेश कस्त लागना, अनी त्यानाजोडे लोकसनी इतली मोठी गदीं जमनी की, तो एक नावमा जाईन बसना

अनी सर्व लोके समुद्रना काठवर उभा व्हतात. 2 दृष्टांत दिसन ब्रूयाच गोष्ठी शिकाडु लाग्ना अनी आपला उपदेशमा तो त्यासले बोलना; 3 “ऐक! एक शेतकरी पेरणी करकरता गया. 4 तो पेरणी करी राहिंत तवय काही दाना वाटवर पडनात त्यासले पक्षीसनी इसन खाई टाक. 5 काही दाना खडकाळ जमीनवर पडणात त्या लवकर उग्नात पण तेहे जास्त खालपावत माटी नवही म्हणीन त्यासले मुळकांडाच बन्यात नहीत. 6 अनी जवय, सुर्य उग्ना तवय त्यासले ऊन लाग्नं अने त्या सुकाई गयात. 7 काही दाना कटेरी झुडपसमा पडनात. त्या उग्नात पण कटेरी झुडप इतलं वाढनं की, त्या पिकले वाढुच दिंधं नही म्हणीन पिक काय वर्न नही. 8 काही दाना चांगली जमीनवर पडनात त्या उग्नात, मोठा व्हर्हसन त्याले चांगल पिक वर्न; म्हणजे कोठे तिसपट, कोठे साठपट, तर कोठे शंभरपट पिक वर्न.” 9 मंग येशु बोलना, “ज्याले कान शे, तो ऐको!” 10 मंग जवय येशु एकटा व्हता, तवय त्याना बारा शिष्य अनं बाकीना शिष्यसनी त्याले इचारं, दृष्टांतना अर्थ काय शे. 11 तवय येशुनी त्यासले उत्तर दिंधं, “देवराज्यना रहस्यनी माहिती करी लेवानी तुमले मोकळीक शे,” पण ज्या देवराज्यना बाहेर शेतस त्यासले सर्वकाही दृष्टांत दिसनच सांगन पडी. 12 “त्या लोके डोयासधाई दखतीन; कानघाई ऐकतीन, तरी त्यासले काहीच समजाव नही; पण जर त्यासनी समजी लिधं तर त्या देवकडे बळतीन अनी त्यासले माफी भेटु शकस.” 13 येशु आखो त्यासले बोलना, “तुमले या दृष्टांता अर्थ नही समजना? तर, सर्व दृष्टांत कशा समजतीन? 14 शेतकरी पेरस ते देवनं वचन शे. 15 काही लोके पाय वाटनामायक शेतस अनी त्या दाना म्हणजे देवनं वचन, त्यासना कानवर वचन पडस नही पडस तोच सैतन येस अनी त्यासना मनमा पेरेल वचनले हिराई लेस. 16 खडकाळ जमीनवर पेरेल दाना म्हणजे आंदंदा देवनं वचन स्विकारनारा लोके, खडकाळ जमीनवर पेरेल रोपटासले खालपावत मूळ धरता येस नही. तसा या लोकसना मनमा देवनं वचन खोलवर जाऊ शकस नही. 17 त्या रोपे वाढतस पण त्यासना मुळच निंवतस नही म्हणीन त्या जास्त काळ टिकतस नही, देवनं वचनना स्विकार करामये त्यासनावर संकेत येवाले लाग्नात, त्यासना छल होऊ लाग्ना म्हणजे त्या अडखळले लागतस. 18 काही लोके कटेरी झुडपसमा पेरेलनामायक शेतस म्हणजे त्या देवना वचन ऐकतस, 19 पण लवकरत त्यासले संसारनी चिंता, पैसानी चिंता अनं इतर गोष्ठीसना लोभ त्यासले भुरळ पाडस अनी त्यासना मनमधला देवना वचननी वाढ व्हस नही अनी त्यासले ते बिनकामनं करी टाकस. (aiōn g165) 20 त्यानोपेक्षा ज्या चांगली जमीननामायक शेतस की, ज्या देवनं वचन ऐकीन त्याना स्विकार करतस ह्याच लोके तिसपट, साठपट अनं शंभरपट पिक देतस.” 21 मंग येशुनी त्यासले इचारं, “दिवा लाईसन चंपानाखाल किंवा खाटना खाल ठेवाकरता लावतस का? त्याना उजेड पडाले पाहिजे म्हणीसन त्याले दिवठणीवर ठेवाकरता लावतस की नही? 22 ज्या देवराज्यना रहस्य तुमले आज गुप वाटतस, त्या आज नही सकाय तुमनासमोर उघड व्हईच, ह्यानी खाणी बाळगा.” 23 “ज्यासले ऐकाले कान शेतस, त्यासनी ऐकी ल्या!” 24 परत येशुनी त्यासले सांग, “तुम्हीन जे ऐकतस ते नीट ध्यानमा ल्या, ज्या नियमतीन तुम्हीन न्याय करशात, त्याच नियमधाई देव तुमना न्याय करी अनी त्यानोपेक्षा वी वाईंट करी. 25 कारण ज्यानाजोडे शे, त्याले अजुन भेटी अनी ज्यानाकडे नही शे, त्यानाकडे जे व्हई, ते पण त्यानाकडीन काढी लेतीन.” 26 आखो येशु बोलना, “देवनं राज्य अस शे की, जसं एक शेतकरीनी वावरमा पेरणी करी. 27 अनी पिक येवाकरता त्यानी काहीच करं नही फूट रातले झोपे, सकायले ऊठे, पण इकडे वावरमा पिक उग्नं, ते कश उग्नं, हाई त्याले समजणं नही. 28 जमीनमा आपोआप पिक उग्स, पहिले अंकुर मंग

कणीस, मंग कंससमा दाणा भरावतस. 29 अस पिक तयार व्हवानंतर कापणीनी येल येस तवय शेतकरी इळा लावस.” 30 आखो येशु बोलना, “मी देवना राज्यले कसानी उपमा देक?” “कोणता दृष्टांत सांगीसन त्यानं वर्णन करू? 31 देवनं राज्य हाई मोहरीना दाणाना मायक शे, जो जमीनमा पेरणारा दानासमा पृथ्वीवरला सर्वांत धाकला दाना रहास. 32 तरी पण पेरा नंतर तो जवय उग्स तवय बाकीना रोपटास पेक्षा त्यान्या फांयां इतल्या मोठ्या वाढतस की, त्याना फांयावर सावलीमा पक्षीपण घरटा बांधीसन राहतस.” 33 त्यासनी समजी लेवानी क्षमता ध्यानमा लिसन त्यानी त्यासले ब्राच दृष्टांत सांगीन संदेश दिथा. 34 लोकसप्तो जवय तो शिकाडे तवय तो दृष्टांत सांगीसनच शिकाडे, एकांतमा तो त्याना शिष्यसले सर्व दृष्टांत समजाडीसन सांगे. 35 त्याच दिन संध्याकाय व्हवावर येशुनी शिष्यसले सांगं, “आपण समुद्रना पलीकडे जाऊ.” 36 मंग लोकसले सोडीन तो जी नाववर बरेल व्हता त्याच नावमा त्याना शिष्य त्याले संगे लई गयात. त्यासनासंगे बाकिन्या नावपण व्हत्यात. 37 थोडा येळ्या मोठं बादय सुरु व्हयनं अनं मोठं-मोठल्या लाटा नाववर आदलाले लाग्नात. त्यामुये नावमा पाणी भराले लाग्नं. 38 येशु नावना मांगला बाजूले उशीवर डोकं ठिन गाड झोपेल व्हता, तवय शिष्यसनी त्याले ऊठांड अनी त्या बोल्नात, “गुरुजी आपण सर्वांजन मरी जासुत ह्यानी तुमले चिंता नही का?” 39 तवय येशु उभा राहिना, त्यानी बादयले आज्ञा करी, “शांत व्हई जाऊ!” अनी लाटासले तो बोलना, “थांबी जाय,” तवय बादय बंद व्हई गय अनी शांतता पसरी गयी. 40 येशुनी शिष्यसले इचारं, “तुम्हीन इतला का बां घाबरी जातस? तुमले अजुन वी ईंवास नही का?” 41 मंग शिष्य भलताच घाबरी गयात अनी एकमेकसले सांग लाग्नात, “हाऊ शे तरी कोण? बादय अनी लाटा या पण ह्यानी आज्ञा पाळतस!”

5 मंग येशु अनी त्याना शिष्य गालील समुद्रना पलिकडला गरसेकरसना प्रदेशमा बनात. 2 येशु नावमातीन उत्तरना, तवय एक दृष्टु आत्मा लागेल माणुस कब्रस्तान माईन्ह इसन त्याले भेटना. 3 तो कब्रस्तानमाच राहे अनं साखळ्याधाई बांधीनसध्दा तो कोनाचाई आवराये नही; 4 कारण त्याले बराचादाव बेड्डासधाई अनी साखळ्याधाई बांध तरी तो साखळ्या तोटी टाके अनं बेड्डासना चुराडा करे, त्याले आवरानी ताकद कोनामाच नवही. 5 तो रातदिन कब्रस्तानमा अनं डोंगरांसमा बरडत फेरे, स्वतःले दगडसधाई ठेवीले. 6 जवय त्यानी येशुले दुरीतीन दखं, तवय तो पयत ईसन त्याना समारे पाया पटीन; 7 अनी जोसा वर्डीन बोलना, “हे येशु, प्रमप्रधान देवना फोस्या! तुले मनाकडीन काय तरास शे? मी तुले देवनी शपथ घालस, त माले शिक्षा देऊ नको!” 8 कारण येशु त्याले बोलना व्हता, “हे दृष्टु आत्मा, ह्या माणुस माईन निधी जाय!” 9 येशुनी त्याले इचारं, “तुन नाव काय शे?” तो बोलना, “मन नाव ‘सैन्य’ शे, कारण आम्हीन बराच शेतस!” 10 अनी आमले ह्या प्रदेशमाईन काढू नको; अशा ईनेत्या दृष्टु आत्मासनी येशुले कर्यात. 11 ठेठे च डोंगरजोडे ड्करांसना मोठा कळप चरी राहिता. 12 दृष्टु आत्मासनी त्याले ईनंती करी की, “आमले त्या डुकरंसमा घुसू दे.” 13 त्यानी त्यासले परवानगी दिथी. मंग त्या दृष्टु आत्मा त्या माणुस मातीन निधीसन डुकरंसमा घुसनात अनी त्या जवलपास दोन हजार डुकेरे व्हतात. त्या पयत जाईसन कडावरीन समुद्रमा पडीसन मरनात. 14 मंग डुकरं चारनारासनी पयत जाईसन हाई बातमी गावमा अनं बावरंसमा लोकसले सांगी. तवय काय व्हयनं हाई दखाकरता लोके तेहे बनात. 15 तवय त्या येशु जोडे बनात, अनी त्यासनी ज्यानामा दृष्टु आत्मा व्हतात म्हणजेच सैन्य व्हत. त्याले शृद्धीवर येल अनं कपडा घालेल दखं, तवय त्यासले भिती वाटीन. 16 ज्यासनी डोयासधाई दृष्टु आत्मा लागेल माणुसनी अनी डुकरंसनी हकीकित दखेल व्हती ती त्यासले सांगी. 17 तवय त्या ईनंती

करीसन येशुले सांग लाग्नात, तुम्हीन आमना प्रदेशमातीन निधी जा। 18 मंग तो नाबमा बसताच, ब्रा व्हयेल माणूस त्याले ईन्ती करीसन बोलना, “मालेपण तुमनासंगे लयी चला!” 19 पण त्यानी त्याले येऊ दिधं नही. तर त्याले सांग, तु घर जाय, आपला लोकसले सांग, तुनावर दग्य करीसन प्रभुने तुनाकरता कितलं मोठं कार्य कोरेल शे। 20 मंग दृष्ट आत्मा लागेल माणूसनी घडेल सर्व कार्य येशुनी जे त्यानाकरता कोरेल व्हत, ते तो सर्व दकापालीस म्हणजे दहा गावसना शहरमा जाईसन सांगाले लाग्नात, तवय सर्व लोकसले आश्चर्य वाटन. 21 मंग येशु नाबमा बर्शीसन परत पलीकडला काठवर गया. तठे त्यानाजेडे लोकसनी मोठी गदीं जमीं तवय तो सम्फुजोडेच व्हता। 22 याईर नाबना एक सभास्थानना अधिकारी तठे वना अन येशुले दखीसन त्याना पाया पडना. 23 तवय तो येशुले कळकळ करीसन ईन्ती करू लाग्नाना की, “मरी धाकलीं पोर मराले टेकेल शे. ती वाचाते पाहिजे म्हणीसन तुम्हीन ईसन तिना डोकावर हात ठेवा!” 24 मंग येशु त्यानासंगे जावाले निघना तवय लोकसनी मोठी गदीं बी त्याना मांगे निघनी. अनी त्यासनी त्याना आजुबाजू गदीं की. 25 ती गदींमा एक बाई व्हती तिले बारा वरीस पाईन रत्कस्वाना आजार व्हता, 26 तिनाजेडे व्हतं नव्हतं तिलं सगळंच खर्चाई जायत व्हतं. तिले बराच तरास व्हता म्हणीन तिनी वैधसकडतीन ईलाज करा तरी फरक पडना नही, उलटा आजार जास्तीज वाढी जायेल व्हता. 27 ती येशु बदलन्या गोर्षी ऐकीसन त्या गदींमा घुसनी अनी त्यानाकडे ईसन त्याना कपडासले हात लाया, 28 कारण ती सांग, “मी याना कपडासले जरी हात लावसु तरी बरी व्हसु.” 29 तवय लगेच तिना रत्कस्वाव बंद व्हई गया अनं तिना शरिरले जानवणं मी या आजारपाईन मुत्त व्हई जायल शे. 30 तवय येशुनी हाई लगेच वळखं की, आपलामातीन शर्ती निघनी, तवय त्यानी मांगे वळीन गदींमा ईचारं, “मना कपडासले कोणी हात लाया?” 31 पण त्याना शिष्य त्याले बोलनात, “लोकसनी गदीं आपला आजुबाजूले शे हाई तुम्हीन दखी राहीनात, तरी माले कोणी हात लाया, हाई कसं काय ईचारी राहीनात” 32 तरी बी हाई कोणी करं, हाई दखाकरता येशुनी चारीबाजूले नजर फिराई. 33 तवय ती बाई तिनासंगे जे काही घडेल व्हत. तिनी ते वळखं अनी घारीसन अनं थरथर कापात त्यानापुढे वनी अनी युद्ध टेकिन त्यानादुपे पडीसन तिनी त्याले घडेल सर्वकाही खरंखरं सांग. 34 येशु तिले बोलना, “बाई, तना ईव्वासीनी तुले बंर कोरेल शे. सुखस्प जाय, तुना आजारपाईन तु मुक्त शे。” 35 येशु हाई बोली राहीता ईतलामा तठे सभास्थानना अधिकारीना घरतीन काही लोकसनी ईसन अधिकारीले सांग की, “तुमनी पोर मरी गई. आते गुरुजीले कशाले तरास देतेस.” 36 तवय येशुनी त्यासनं बोलनं ऐंक, पण त्यासनाकडे ध्यान नही देता तो सभास्थानना अधिकारीले बोलना, “धाबस् नको, ईव्वास ठेव.” 37 तवय त्यानी पेत्र, याकोब, अनं याकोबना भाऊ योहान यासना शिवाय त्यानी आपलासंगे कोणलेच येऊ दिधं नही. 38 अनी त्या अधिकारीना घरना जोडे येताच येशुनी हंबरडा फोडीन रडणारासना अनं शोक करणासना गोंधळ व्हयेल दखा. 39 तो मजार जाईसन त्यासले बोलना, “तुम्हीन कसाले रस्त अनी गोंधळ करतस? पोर मेरल नही, झोपेल शे!” 40 तवय त्यासनी त्यानी थट्टा करी, पण त्यानी त्या सर्वासले बाहेर काढी दिधं अनी पोरना माय बापले अनी आपला तिन शिष्यसले लिसन पोर व्हती त्या खोलीमा गया. 41 मंग त्या पोरना हात धरीसन तो बोलना, “तलिथा कूम” याना अर्थ, “पोरी, मी तुले सांगस ऊ!” 42 ती बारा वरीसनी पोर लगेच ऊऱीसन चालाले लाग्नी त्या हाई दखीसन चमकाईनात. 43 हाई बात कोणलेच सांग नका अस येशुनी त्यासले बजाईन सांग, अनी “हिले काहीतीरी खावाले धा” अस तो त्यासले बोलना.

6 मंग येशु तठेन निधीसन आपला नासरेथ गावले परत वना, अनं त्यानामांगे त्याना शिष्य बी तठे वनात. 2 तो जवय शब्दाथ दिनले सभास्थानना शिकाडी राहिंता तवय ठला लोके त्यानं ऐकीन थक्क व्हईसन बोलनात की, ह्या सर्व गोर्षी ह्याले कोठेन मिळण्यात? ह्याले काय हाई बुद्धी देवामा येल शे? अनी हाऊ चमत्कार कशा करस? 3 अनं जो सुतार शे, अनी मरीयाना पोर्या अनी याकोब, योसेफ, यहदा, शिमोन, ह्यासना भाऊ तो हाऊच शे ना? त्यान्या बहिणी या आपलाबोरबर शेतस ना? म्हणीन त्यासनी त्याले नकार. 4 येशु त्यासले बोलना, जो सदेषा रुहास, त्याले आपला धरमा, नातलगसमा अनं आपला गावामा मानपान भेटस नही पण दुसरा लोके त्यासना सन्मान करतस. 5 त्यानी तठे थोडाच आजारीसले हात ठेईन बरं करं, यानाशिवाय त्याले तठे कोणताच चमत्कार करता वना नही. 6 त्यासनी येशुवर इच्छास ठेया नही म्हणीन त्याले आश्चर्य वाटन. तवय तो प्रचार करत गाव-गाव फिरना. 7 मंग येशुनी बारा शिष्यसले बलईसन त्यासले दृष्ट आत्मा काढाना अधिकार दिधा अनी दोन दोन जणसनी जोडी करीसन त्यासले धाडी दिध 8 अनी त्यानी त्यासले आज्ञा करी की, “प्रवासकरता काठी शिवाय काहीच लई जाऊ नका भाकर, झोळी अनं कमरबंदमा पैसा लई जाऊ नका.” 9 तरी पायथमा जोडा घालीन चाला अनी संगे सदरा लेबु नका.” 10 आखो तो त्यासले बोलना, “ज्या धरमा तुमनं स्वापात करतीन त्याच धरमा गाव सोडा पावत रुहावा. 11 अनी ज्या गावना लोके तुमना स्विकार करावं नही अनी तठला कोणीच तुमनं ऐकाऊत नही तवय तठेन निघाना येळले तुमना पायनी धूळ तठेच झटकी टाका. कारण ती त्यासले चेतावणी राही.” 12 त्यासनी तठेन जाईसन लोकसले प्रचार करीसन सांग, “पाप सोडा अनी देवकडे बजा.” 13 त्यासनी बराच दृष्ट आत्मा काढात अनी बराच आजारीसले तेल ताईन बरं करं. 14 येशुबद्दल हेरोद राजानी ऐंक कारण त्यानं नाव गाजेल व्हतं अनी काही लोके अस म्हणी राहीतात, “बासिस्मा करनारा योहान मेरल मातीन जिवत व्हयेल शे, म्हणीसन हाई चमत्कारनी शक्ती त्यानामा कार्य करी राहीनी.” 15 कोणी त्याले “एलिया” म्हणे तर कोणी म्हणेत सदेषा शे म्हणेजेच “जुगा संदेशासना मायक एक शे.” 16 पण हेरोद हाई ऐकीसन बोलना, “हाऊ बासिस्मा करनारा योहान शे! ज्याना मी शिरच्छेद करा, तो हाऊ योहान जिवत व्हयेल शे!” 17 हेरोदनी माणसे धाडीसन योहानले पकडीन कैदखानामा ठेयेल व्हतं. कारण त्याना भाऊ फिलीप्प यानी बायको हेरोदीया हिनासंगे हेरोदे राजानी लगीन कोरेल व्हतं. 18 अनी बासिस्मा करनारा योहान हेरोदले सांगे, “तु तुना भाऊनी बायकोसंगे लगीन कं, हाई अयोग्य शे.” 19 याम्पुये हेरोदिया हाई योहानना व्देष करे, तीनी त्याले मारानी ईच्छा व्हती पण हेरोदमुये तिले काहीच करता वनं नही. 20 योहान हाऊ धार्मीक अनं पवित्र माणस शे हाई हेरोदले माहित व्हतं म्हणीन तो त्याले घारे अनं त्यानं रक्षण करे. तो जे काही बोले ते ऐकीसन हेरोद गोंधळी जाये, पण तरी तो आनंदमा त्यानं ऐकी ले. 21 शेवट एक दिन हेरोदिया हिले तिनी संघी भेटनी, कारण त्या दिन हेरोदाना जन्मदिन व्हता. त्यानी सरदार, प्रधान, अनं गालील प्रांतमाध्ला मोठा लोकसले जेवणनं निमंत्रण दिधं. 22 मंग हेरोदिया हिना पोरीनी स्वतः मजार राजवाडामा जाईसन नाचगाणा करीसन हेरोदासंगे जेवणले बरेल सर्वासले खूश करं, तवय राजा त्या पोरले बोलना, “तुले जे काही पाहिजे ते मनाकडे मांग म्हणजे मी ते तुले दिसु.” 23 तो वचन दिसन बोलना, “मी शपथ खाईसन सांगस की, मना अर्धा राज्य पावत जे काही तु मांगसी ते मी तुले दिसु.” 24 तवय ती पोरीनी बाहेर जाईसन आपली मायले ईचारं, “मी काय मांगू?” तवय ती बोलनी, “बासिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं.” 25 मंग तिनी लगेच पयत जाईसन राजाले सांग, “बासिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं ताटमा ठेईसन मनाकरता आतेच लई या अशी मरी ईच्छा शे!”

26 तबय राजा भलताच नाराज व्ययना कारण त्यानी देयल शपथमुये अनी तठे जेवणले बशेल लोकसनासुये त्याले तिले नकार देता वना नही. 27 तबय राजानी लगेच शिपाईले कैदखानामा धाडीसन बासिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं लयानी आज्ञा करी. तबय त्यानी कैदखानामा जाईन त्यानं मुंडकं काप, 28 अनी मुंडकं तटमा ठेईसन त्या पोले आणी दिधं अनी ती पोरनी ते आपली मायले दिधं. 29 जबय बासिस्मा करनारा योहानना शिष्यसले हाई बातमी कळनी तबय त्यासनी त्याना प्रेत उचलीसन कबरमा ठेव. 30 त्यानंतर प्रेषित येशुले परत ईसन भेटनात अनं त्यासनी जे काही करेल व्हतं अनी शिकाडेल व्हतं ते सर्वकाही त्यासनी त्याले सांग. 31 तठे भरपुर लोके ये जा करी राहीतात त्यासुये येशुले अनी त्याना शिष्यसले जेवाले सवड भेटी नही राहीती. तबय तो त्यासले बोलना, “थोडा आराम कराले एकांतमा चला.” 32 मंग त्या नावमा बशीन एकांतमा निंधी गयात. 33 तबय लोकसनी त्यासले दर्खी लिधं बाराच जणसनी त्यासले वळखी लिधं अनी तठला गावमधला लोके पायी चालीसन अनं पयत जाईसन येशु अनी त्याना शिष्यसना पहिलेच तठे पोहची गयात. 34 येशु नावमातीन उतरना तबय त्यानी लोकसनी गर्दी दर्खी, तबय त्याले त्यासनी किंव वनी कारण त्या बिगर मेंडपाळना भटेकल मेंडरसना मायक व्हई जायेल व्हतात. म्हणीन तो त्यासले बाराच गोरी शिकाडु लागना. 35 जबय बाराच उशीर व्ययना तबय, शिष्य येशुके ईसन बोलनात, “हाई एकांतनी जागा शे, अनी बाराच उशीर व्हयेल शे. 36 म्हणीन त्यासले जाऊ घा म्हणजे लोके आसपासना खेडापाडा अनं गावमा जाईसन स्वतःकरता जेवण ईकत लेतीन.” 37 पण येशुनी शिष्यसले उतर दिधं, “तुहीनच त्यासले खावाले घा,” तबय त्या बोलनात, “आप्हीन दोनेचे चादिना शिकाकासण्या भाकरी ईकंत लईसन त्यासले खावाले देऊत का?” 38 येशु त्यासले बोलना, “तुमना जोडे कितल्या भाकरी शेतस? जाईसन दखा,” त्या दर्खीसन बोलनात, “पाच भाकरी अनी दोन मासा शेतस.” 39 मंग येशुनी शिष्यसले सांग अनी त्यासनी सर्व लोकसले हिवा गवतवर पंगतमा बसाले लायं. 40 तबय त्या शंभर शंभर अनी पन्नास पन्नासन्या पंतीसमा बसनात. 41 तबय येशुनी त्या पाच भाकरी अनी दोन मासा तिसन त्यावर स्वर्गकडे दर्खीसन आशीर्वद मांगा, अनी भाकरी मोडीसन शिष्यना जोडे त्यासले वाढाले दिधात अनी त्यानी त्या दोन मासा बी सर्वसले वाढाले दिधात. 42 मंग सर्व लोकसनी पोटभर जेवण कं. 43 अनी शिष्यसनी उरेल मासान्या अनं भाकरीसना बागा डाळक्या भरीन उचल्यात. 44 तठे जेवण खाणारा माणसेचे फक्त पाच हजार व्हतात. 45 मंग येशुनी शिष्यसले सांग, “तुम्हीन नावमा बशीन समुद्रपलीकडला बेयैदैया गावमा जा, मी लोकसले सोडीसन येस.” 46 मंग तो लोकसले निरोप दिसन डोंगरवर प्रार्थना कराले गया. 47 अनी संध्याकाय व्ययनी तबय येशु काठवर एकलाच व्हता अनी नाव समुद्रना मध्यभागी व्हती. 48 तबय त्या त्याले नावमा आकाया करताना दखाईनात, कारण वारा विस्थृद दिशाना व्हता; पहाटले तीन ते सव वाजाना दरम्यान तो समुद्रना पाणीवरतीन चालीन त्यासनाजोडे वना. अनी त्यासना पुढे जावाना त्याना ईचार व्हता, 49 पण त्या त्याले पाणीवरतीन चालताना दर्खीसन घावरी गयात अनी “हाई भूत शे!” अस समजीन त्या वरडाले लागना. 50 कारण त्या सर्व त्याले दर्खीसन घावरी जायेल व्हतात. तबय येशु त्यासले बोलना, “धीर धरा, भिऊ नका, मी शे!” 51 मंग तो त्यासनाजोडे नावमा गया, अनी वारा शांत व्ययना, तबय त्यासले आस्त्रय वाटन. 52 कारण त्या पाच हजार लोकसले जेवण खावाडानी गोष त्यासले समजेल नव्हती कारण त्यासनं मन कठोर व्हयेल व्हतं. 53 त्या समुद्रपलीकडला गनेसरेत प्रांतमा किनारावर पोहचनात अनी तठे त्यासनी नाव बांधीसन ठेरै. 54 त्या नावमातीन उतरातच येशुले लोकसनी व्लळें. 55 अनी त्या आसपासना परीसरमा जठे कोठे माहीत

पडन, तो शे, तठे तठे त्या आजारी लोकसले खाटवर उचलीसन पयत पयत लई जायेत. 56 तो गाव, शहर, खेडापाडामा जठे कोठे जाये तठे लोके आजारीसने बजारमा लई जाईन कठ देत असी तुना कपडाले हात लावू दे असा त्या त्याले इनंती करेत अनी जितलासीनी त्याले हात लाया तितला बरा व्हई गयात.

7 मंग पस्सी अनं शाश्वी लोके यस्त्वालेमवरतीन ईसन येशुजोडे गोया व्ययनात.

2 त्यासनी त्याना काही शिष्यसले अशुद्ध हातीन म्हणजे पस्सीसना नियमना मायक हात नही धोते जेवण करताना दखेल व्हत. 3 कारण पस्सी अनी यहांी लोके पूर्वजसना पंपरामुसार हात निट धवाशिवाय जेयेत नही. 4 त्या बाजार मातीन जे लयेत ते धवाशिवाय खायेत नही. अनी जसं कटोरा, घडा, तांबाना भांडा घोते अनं धोयेत असा बाराच नियम त्यासनी स्विकारेल व्हतात. 5 यावरतीन पस्सीसनी अनी शाश्वीसनी येशुले ईचार, “तुमना शिष्य अशुद्ध हातवाई जेवतस, त्या पुर्वजसना रितीरिवाजाप्रामणे का बंग नही चालतस?” 6 येशुनी उतर दिधं, “तुमना मायक ढोंगीसबइल यशया सदेष्टानी चांगलाच संदेश देयल शे, तो असा शे की, या लोके तोंडवाई मना सन्मान करतस पण त्यासनं मन मनापाईन दुर शे? 7 त्या स्वतःना नियमसले देवना नियम बनाडीन शिकाडतस अनी वायफळ मनी भत्ती करतस.” 8 “तुम्हीन देवनी आज्ञा बाजुले करीसन माणससनी बनाडेल रितीरिवाजले चिटकी राहतस.” 9 आखो येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन आपला रितीरिवाज पाळाकरता देवनी आज्ञा मोडाना चांगलाच मार्ग शोधी काढेल शे! 10 कारण मोजेनी अशी आज्ञा देयेल शे की, ‘आपला बाप अनी माय यासना मान राख,’ अनी, ‘जो कोणी बाप किंवा मायनी निदा करी त्याले मारी टाका.’ 11 पण तुम्हीन म्हणतस जर कोणी आपला बाप बापले अस सांगतस की, मी तुमले मदत करतु पण जे मनाकडे शे, ‘ते मी देवले अंपण कराले ठेयेल शे.’ 12 तर त्याले आपला माय किंवा बापले मदत नही करानं कारण भेटी जास. 13 तसच तुम्हीन आपला रितीरिवाज चाल ठेवाकरता देवनं चवनं मोडतसं अनी असा बराचाच गोरी करतस.” 14 तबय येशुनी परत लोकसनी गर्दीले बलाईन सांग, “तुम्हीन सर्व, मन ऐकी ल्या, अनं समजी ल्या.” 15 “अशी कोणतीच वस्तु नही जी बाहेरतीन माणुसमा जास अनी त्याले अपवित्र करस, तर जे माणुस मातीन निघस ते त्याले अशुद्ध करस, 16 ज्यासले कान शेतस त्यासनी निट ऐकी ल्या.” 17 लोकसनी गर्दीले सोडीन जेवण येशु घर गया, तबय शिष्यसनी त्यानी सांगेल दृश्यांतना अर्थ ईचारा. 18 येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन पण इतला आडानी शेतस क? जे काही बाहेरतीन माणुसमा जास ते त्याले अशुद्ध कस्त शकस नही हाई तुमले समजत नही क? 19 ते मनमा नही जास तर ते पोटमा जास अनी ते शरिरमातीन बाहेर पडस.” अस सांगीसन त्यानी सर्व प्रकारनं अन्न शुद्ध ठरावं. 20 आखो ते बोलना, “जे माणुस माईन निघस तेच माणुसले अशुद्ध करस. 21 कारण मझारतीन म्हणजे माणुसना मनमातीन दुष्ट ईचार निघतस. अनैतीक कार्य, खुन, चोरी, 22 व्यभिचार, लोभ, दुष्टता, कपटपणा, जळाऊपणा, चुगलीखोर, गविष्टपणा, मुर्खेपणा. 23 ह्या सर्व वाईट गोषी माणुस मातीन बाहेर निघतस त्याच त्याले अशुद्ध करतस.” 24 मंग येशु तठेन ऊंटीसन सोर प्रांतना सिमावरला परीसरमा गया. तठे तो एक घरमा गया हाई कोणलेच समजाले नको अस त्यानी ईच्छा व्हती, पण त्याले लापीन राहता वनं नही. 25 तबय एक बाईनी येशुबद्दल ऐकं, तिना धाकली पोले दुष्ट आत्मा लागेल व्हता, ती बाई लगेच ईसन त्याना पाया पडनी. 26 ती गैरयहांदी बाई व्हती, सिरियाना फेनीके प्रांतमा तिना जन्म व्हयेल व्हता. तिनी येशुले इनंती करीसन सांग, मनी पोर माधला दुष्ट आत्मा काढा. 27 तबय येशुनी उतर दिधं, “पहिले पोश्यासले तुम होऊ के. त्यासनं जेवण काढीसन कुत्रासले देनं बराबर नही शे.” 28 तबय ती त्याले बोलनी, हाई खरं शे, “गुरुजी, तरी कुत्रा

पण पोर्यासना हातमाईन मेजनाखाल पडेल उष्ट खातस.” 29 तवय येशुनी दिले सांगं, “तुन बोलनं पटनं, शांतीमा जाय तुना पोर मधला दृष्ट आत्मा निर्धि गया!” 30 मंग ती घर गई; दिले दखायनं की, पोर अंथस्न वर निजेल शे अनं तिना मधला दृष्ट आत्मा निर्धि जायेल शे. 31 तवय येशु सोर प्रांतमाईन निर्धीसन सिदेनना रस्तावरतीन गालीतना समुद्रकडीतन कापालीस म्हणजे दहा गावसना शहलो बना. 32 तठे काही लोकसनी येशुकडे एक मुका बहिरा माणुसले अनं अनी तुम्हीन त्यानावर हात ठेवा, अशी त्यासनी त्याले इन्नीती करी. 33 तवय येशु त्याले गदी माईन बाजुले लई गया त्याना कानमा बोटे टाकात नंतर तो शुकना अनी त्या शुकीना त्याना जिभले स्पर्श करा. 34 अन येशु स्वर्गकडे दखीसन दम लाईन, त्या माणुसले बोलना, “इफकाता” म्हणजे “पोकळा व्हय!” 35 तवय त्याना कान मोकळा व्हयना अनं त्यानी जिभनी गाठ मोकळी व्हईन तो स्पष्ट बोलाले लागाना. 36 तवय हाई कोणलेच सांगान नही अस येशुनी त्याले बजाईन सांगं पण त्यानी हाई गोष्ट सर्वासले सांगी दिधी. 37 तवय ज्यासनी ऐके क्या भलताच चकित व्हईसन बोलनात की, “हाऊ सर्वकाही कितलं चांगतं करी लेसा!” अनं “हाऊ बहिरासले ऐकानी अनं मुकासले बोलानी शर्ती देसा!”

8 त्या दिनले लोकसनी मोठी गदी जमेल व्हती अनी त्यासनाकडे खावाकरता काहीच नव्हतं, म्हणीन येशुनी आपला शिष्यसले बलाईसन त्यासले सांगं, 2 “माले या लोकसनी किव इंहायनी कारण त्या तीन दिनपाईन मनासगे शेतस अनी आते त्यासनाजोडे खावाकरता काहीच नही. 3 अनी जर मी त्यासले भक्त्या तिश्या घर जावाले लाई दिधं. तर त्या वाटमाच काल्या वाल्या करतीन कारण त्यासमा बराचजन दूरीन येल शेतस.” 4 त्याना शिष्यसनी त्याले सांगं, “आठे ओसाड प्रदेशमा ह्या पोटभर खातीन इतलं जेवं कोण लई इ?” 5 येशुनी त्यासले इचारं, “तुमना जोडे कितल्या भाकीरी शेतस?” त्यासनी सांगं, “सात.” 6 मंग येशुनी लोकसले जमीनवर बसाले सांगं, त्या सात भाकरी लिसन देवना आभार मानात अनी त्या मोडीसन शिष्यसना जोडे वाढाकरता दिध्यात अनी त्यासनी लोकसले बाढ्यात. 7 त्यासनाजोडे काही धाकला मासापन व्हतात येशुनी त्यावर देवना आभार मानीन त्या पण वाढाले सांगत. 8 सर्वासनी पोटभर जेवं करं अनी जे उरनं त्याना सात टोपला भरयात. 9 तठे जेवंकरता जवळजवळ चार हजार माणसे व्हतात. मंग येशुनी त्यासले घर जावाले लायं. 10 अनी तो आपला शिष्यसगे नावमा बशीन दल्मनुथा प्रांतमा गया. 11 मंग पस्ती तठे ईसन येशुसगे वाट घालाले लागानात अनी त्यानी परिक्षा दखाकरता त्यासनी त्याले सांगं, आकाशमा आमले काहीतीरी चमत्कार दखाड. 12 तवय त्याना आत्मा भलताच दुःखायना अनं येशु बोलना, “हाई पिठीना लोके चमत्कार का बर मांगतस? मी तुमले खरंखरं सांगस हाई पिठीना लोकसले कोणताच चमत्कार दखाडामा येवाव नही!” 13 तो त्यासले सोडीसन परत नावमा बशीन समुद्रना पलीकडे गया. 14 नंतर शिष्य भाकरी लेवाले ईसीरी जायल व्हतात अनी नावमा त्यासनाजोडे फक्त एकच भाकर व्हती. 15 मंग येशुनी त्यासले बजाईन सांगं की, “पस्ती लोकसना अनी होरेद राजाना खमीर पाईन सावध रहा.” 16 तवय त्या एकमेकसले बोलू. लागानात, “आपलाजोडे भाकरी नही शेतस म्हणीसन त्याले आपलाले हाई सांग.” 17 येशुनी हाई वळळीन त्यासले सांगं, तुमना जोडे भाकरी नही शेतस मंग चवी का बरं करतस? तुमले अजुन समजनं नही का? अनी ध्यानमा बी नही वनं का? तुमनं मन कठोर व्हई जायल शे का? 18 डोया राहिसन तुम्हीन दखंतस नही का? कान राहिसन तुम्हीन ऐकतस नही का? तुमले याद नही का? 19 जवय मी पाच हजार लोकसले पाच भाकरी मोडीसन दिध्यात तवय तुम्हीन जे

उरेल व्हतं त्याना कितल्या डालक्या उचल्यात? त्या बोलनात, बारा. 20 येशुनी इचारं, “काय तुमले याद नही जवय मी चार हजार लोकसकरता सात भाकरी मोडात तवय तुम्हीन कितला टोपला भ्रूयात?” त्या बोलनात, “सात.” 21 तवय त्यानी त्यासले इचारं, “तुमले अजुन नही समजनं का?” 22 मंग त्या बेथैदा गावमा बनात तवय तोके येशुजोडे एक आंधया माणुसले लई बनात अनी तुम्हीन याले स्पर्श करा अशी त्याले इन्नीती कराले लागानात. 23 तवय येशु त्या आंधया माणुसना हात धरीसन त्याले गावना बोहेर लई गया अनी त्याना डोयाले थंक लाईन त्यानावर हात ठेईन त्याले इचारं, “तुले काही दखाई राहीन का?” 24 तवय तो बर दबीसन बोलना, “मी माणससले दखु शकस पण त्या माले चालता फिरता झाडसना मायक दखाई राहिनात.” 25 नंतर येशुनी त्याना डोयासवर परत हात ठेवात. तवय त्याना डोया उधडी गयत अनी त्याले सर्व स्पष्ट दखावाले लागाणं अनी तो बरा ब्हयना. 26 मंग येशुनी त्याले घर धाडताना सांगं, “परत या गावमा जाऊ नको.” 27 तवय येशु अनं त्याना शिष्य फिलीप्पाना कैसरियाना गावसमा जावाले निघनात. तवय त्यानी शिष्यसले इचारं, “लोके माले काय म्हणतस की, मी कोण शे?” 28 तवय त्यासनी उतर दिधं, “काही लोके तुमले बासिसा करनारा योहान, काहीजण तुमले एलिया अनं काहीजण तुमले संदेशास माधला एक, अस म्हणतस.” 29 त्यानी त्यासले इचारं, “पण तुमले काय वाटस मी कोण शे?” तवय पेत्री त्याले उत्तर दिधं, “तुम्हीन तर तारणहार शेतस.” 30 मंग येशुनी त्यासले बजाईन आज्ञा की की, “मनाबळल कोणलेच काही सांगु नका.” 31 येशु शिष्यसले अस शिकाड लागाना की; “मनुष्यना पोरयाले भलताच दुःख भोगना पडतीन, वडील लोके, मुख्य याजक अनं शास्त्री लोके त्याले धिक्कारतीन, त्याले मारी टाकतीन, पण तीन दिन नंतर तो परत जिवत व्हई.” 32 हाई गोष्ट त्यानी उधडउघड सांगी दिधी, त्यामुये पेत्र त्याले बाजुले लई गया अनी त्याले धमकाडीन बोलणा, अस नही व्हबु शकस. 33 तवय येशुनी शिष्यकडे वळीसन दखं अनं तो पेत्रो धमकाडीन बोलना, “अरे सैतन, मना पुढीन चालात व्हय,” कारण “देवन्या गोर्षीसकडे तुनं ध्यान नही, माणससना गोर्षीकडे शे!” 34 मंग येशुनी लोकसनी गदी संगे शिष्यसले बी जोडे बलाईन सांगं, “जर कोणले मनामांगे येवानी ईच्छा शे, तर त्याले आत्मत्याग कराना अनी स्वतःना कुसखांब उचलीसन मनामांगे येवान. 35 कारण जो कोणी स्वतःना जीव वाचाडाले दखी, तो त्याले गमाडी; अनी जो कोणी मनाकरता अनं वचनकरता जीव गमाडी तो त्याले वाचाडी. 36 माणुसले जगनं सर्व सुख भेटनं अनी स्वतःना जीव गमाडा तर त्याले काय फायदा व्हई? 37 किंवा माणस आपला जीवना बदलामा काय देवु शकस? 38 द्वा पापी अनं व्यभिचारी पिढीमा ज्याले मनी अनी मना वचननी लाज वारी, मनुष्यना पोर्या, स्वगंदिवदूतसंगे आपला पिताना गौरवमा ई, तवय त्याले बी त्यानी लाज वारी.”

9 येशुनी त्यासले सांगं, “मी तुमले सांगस की, द्वा येल्ले तुमनामा काहीजण असा उभा शेतस ज्या देवनं राज्य मोठा सामर्थ्यमा येताना दखाशिवाय त्यासले मरणना अनुभव येवावुच नही.” 2 मंग येशु सव दिन नंतर पेत्र, याकोब अनी योहान यासले उंच डोंगरवर एकांतमा लई गया. अनी त्यासनासमोर येशुनं स्पष्ट बदलनं, 3 त्याना कपडा धवळा व्हईसन ईतला चमकाले लागानात की, पुरी पृथ्वीवर असा एक बी धोबी नही जो धोईसन ईतला धवळा कपडा करी. 4 तवय तिन्ही शिष्यसनी दखं की एलिया अनी मोशे येशुसंगे बोली राहीतात. 5 तवय पेत्री येशुले सांगं, “गुरुजी, आणण आठे राहसुत तर कितलं भारी व्हई! आणण आठे तीन मंडप बनाडुत, एक तुमनाकरता, एक मोशेकरता अनी एक एलियाकरता” 6 तो हाई बोलानं म्हणीन बोली गया कारण त्याले समजी नही राहित की काय बोलू कारण त्या सर्व घाबरी गयतात. 7 तवय

ढग उत्तरनात त्यामा त्या झाकाई गयात अनी ढगमातीन अशी वाणी बहईनी की, “हाऊ मना प्रिय पोर्या शे, यानं तुम्हीन ऐका!” 8 मंग लगेच त्यासानी आजुबाजले दखं पण त्यासले येशुनाशिवाय दुसंरं कोणीच दखायनं नही. 9 नंतर त्या डौगरवरतीन उतरी राहीतात तवय येशुनी त्यासले आज्ञा करी की, “तुम्हीन जे दखं ते मनुष्याना पोर्या मरानंतर परत जिवत व्हत नही तोपावत कोणलेच सांग नका.” 10 हाई आज्ञा त्यासानी मान्य करी पण, “मरानंतर परत जिवत व्हनं, याना अर्थ काय?” असा त्या एकमेकसले इच्छां, “एलिया पहिले येवाले पाहिजे अस शाश्वी का बर म्हणतस?” 12 येशुनी त्यासले उतर दिधं, “पहिले एलिया ईंसन सर्वकाही तयार करी हाई खरं शे. पण तरी मनुष्याना पोर्याबद्दल अस का बर लिखेल शे की, तो भलं दुःख सहन करी अनी त्याले नाकरतीन? 13 मी तुमले सांगस की, एलिया येल शे अनी त्यानाबद्दल जसं लिखेल शे, तसच लोकसनी त्यासले पटी तसं त्यासासे कं.” 14 नंतर त्या बाकीना शिष्यसजोडे वनात तवय त्यासना आजुबाजू लोकसनी गदीं शे अनी त्यासासासे शाश्वी लोक वाद करी राहिनात अस त्यासानी दखं. 15 तवय येशुले दखताच सर्व लोके चकीत व्हयनात अनी त्यानाकडे पथतच जाईसन त्याले नमस्कार करा. 16 मंग येशुनी त्याना शिष्यसले इच्छां, “तुम्हीन त्यासासासे काय वाद करी राहीतात?” 17 गदींमातीन एकनी उतर दिधं, “गुरजी, मना पोर्याले दुष्ट आत्मा लागेल शे, तो बोलु शक्स नही, म्हणीन मी त्याले तुमनाकडे लयेल शे. 18 जाठे कोठे त्याले हाऊ दुष्ट आत्मा लागास तरे तो त्याले धरीन उपटस, अनी याना तोंडमा फेस येस तवय हाऊ दातमिळ्या खास अनं वातडा व्हस म्हणीन तो दुष्ट आत्मा काढाले मी तुमना शिष्यसले सांगं, पण त्यासानाघाई तो निवी नही राहीन.” 19 येशुनी शिष्यसले उतर दिधं, “कितला अईच्वासी लोके शेतस तुम्हीन! कोठपावत मी तुमनासगे रुहासु? कोठपावत तुमनं सहन करु? त्या पोर्याले मनाकडे लई या!” 20 त्या त्याले येशुजोडे लई वनात. तवय येशुले दखताच तो दुष्ट आत्मा त्या पोर्याले पिळाले लागाना तसाच तो पोर्या जमीनवर पडाई लोळाले लागाना अनी त्याना तोंडमाईन फेस पण निघाले लागाना. 21 तवय येशुनी त्याना बापले इच्छां, “कवयपाईन याते अस व्हई राहीन?” त्यानी उतर दिधं, “तो धाकला व्हता तवयपाईन अस व्हई रुहायन.” 22 “दुष्ट आत्मानी याले मारा करता बराचदाव ईस्तवमा अनी बराचदाव पाणीमा टाकीन माराना प्रयत्न करा. तुमले काय करता ई तर आमानावर दया करीमन मदत करा!” 23 येशु त्याले बोलना, “हो, मी करू शक्स! ईच्वास धरनारासकरता सर्वकाही शक्य शे.” 24 तवय त्या पोर्याना बापाना डोयामा पाणी वनं अनी तो बरडीन बोलना, “मी ईच्वास धरस; पण मना ईच्वास भक्तकम नही, मना ईच्वास वाढाले माले मदत करा!” 25 त्या येळाले येशुनी दखं की अजुन लोकसनी गदीं ई राहीनी तवय त्यानी त्या दुष्ट आत्माले धमकाडीन सांगं, “मुकु बहिरा आत्मा यानातीन निघ अनी मी तुले आज्ञा देस परत फिरीन कधीच यानामा घस् नको!” 26 तवय दुष्ट आत्मा वरडीन, त्या पोर्याले पिळीन निघी गया अनी तो पोर्या मेरेलाना मायक पडी रुहायाना हाई दखीसन बराच लोक बोलू लागानात “हाऊ तर मरी गया!” 27 पण येशुनी त्याले हाथ धरीन ऊठाई अनी तो ऊठीसन उभा रुहायना. 28 जवय येशु धरमा वना तवय एकांतमा त्याना शिष्यसनी त्याले इच्छां, “आमानाघाई त्या पोर्यामाईन दुष्ट आत्मा का बर नही निघाना?” 29 येशुनी त्यासले सांगं, “द्या प्रकारना दुष्ट आत्मा प्रार्थनाशिवाय दुसरा कसा याईच निंथत नही.” 30 नंतर येशु अनी त्याना शिष्य तठेन निघीन गालीलामातीन जाई राहीतात. पण तो कोठे शे हाई कोणलेच माहित पडाले नको अशी येशुनी ईच्छा व्हती, 31 कारण तो त्याना शिष्यसले शिकाई राहिता; तो त्यासले बोलना की, “मनुष्याना पोर्याले मनुष्यसना हातमा सोरी

देतीन; त्या त्याले मारी टाकतीन अनी मारी टाकावर तीन दिन नंतर तो परत जिवत व्हई.” 32 पण त्यासले येशुनी हाई गेष समजनी नही अनी त्याना अर्थ काय शे, हाई त्याले इच्छानी त्यासनी हिम्मत व्हई नही राहिती. 33 मंग त्या कफर्हण्हम गावले बनात; अनी त्या घरमा व्हतात तवय येशुनी शिष्यसले ईचारं, “वाटमा तुम्हीन कोणती बातवर चर्चा करी राहीतात?” 34 पण त्या गप्चर राहीतात, कारण सर्वां मोठा कोण शे हाई बातवर त्या एकमेकससंगे बाटमा चर्चा करी राहीतात. 35 नंतर येशु खाल बसना अनी त्यानी त्याना बारा शिष्यसले बलाईन सांगं, “ज्याले सर्वां मोठं व्हवानी ईच्छा शे त्यानी सर्वां शेवट अनी सर्वांसाना सेवक बीन रुहावान.” 36 मंग त्यानी एक धाकला बाळ्ले उचतीन त्यासना मझार त्याले ठेंवं अनी त्याले कवटाळीन त्यासले सांगं, 37 “जो कोणी मना नावतीन असा बाळ्सपैकी एकना स्विकार करस, तर तो माले नही तर ज्यानी माले धाडेल शे त्याना स्विकार करस.” 38 योहाननी येशुने सांगं, “गुरजी, तुमना नावतीन एक माणुसले आम्हीन दुष्ट आत्मा काढतांना दखं, तवय त्याले तु अस करान नही अस आम्हीन त्याले सांगं, कारण तो अपलामधाला नव्हता.” 39 येशु त्यासले बोलना, “त्याले रोखु नका,” कारण जो कोणी मना नावतीन चमत्कार करी अनी लंगेच मरी निंदा करी असा कोणी नही. 40 कारण जो आपला विरोधमा नही तो आपला संगेनाच शे. 41 तुमले शिस्तना लोके समजीसन जो कोणी पेवाले प्याला भरी पाणी दि तर मी तुमले खरंखरं सांगस की, त्यानं प्रतिफल त्याले भेटाशिवाय रुहावाव नही. 42 जो कोणी मनावर ईच्वास ठेवणारा या धाकलासपैकी एखादाले जरी पाप कराले बयजबरी करस, तर त्याना गळामा जातानी मोठी तळी बांधीन त्याले समुद्रामा टाकान ते त्यानाकरता चांगलं. 43 जर तुना हात तुले पाप कराले लावस, तर तो कापी टाक! दोन हात राहीसन नरकमा म्हणजे वलबनार नही अशी आगमा जावपेक्षा एक हाताना पांगया व्हईसन स्वर्गमा प्रवेश करानं हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. (Geenna g1067) 44 कारण तठला किडा कधीच मरत नही अनी ठट्टी आग कधीच वलावत नही. 45 तुना पाय तुले पाप कराले लावस तर तो कापी टाक! दोन पाय राहीसन नरकमा म्हणजे वलबनार नही अशी आगमा जावपेक्षा एक पायाना लंगडा व्हईसन स्वर्गमा प्रवेश करानं हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. (Geenna g1067) 46 कारण तठला किडा कधीच मरत नही अनी ठट्टी आग कधीच वलावत नही. 47 तुना डोया जर तुले पाप कराले लावस तर तो काढीसन फेकी दें! दोन डोया राहीसन नरकमा पडापेक्षा एक डोयाना आंध्या व्हईसन स्वर्गमा राज्यमा प्रवेश करानं हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. (Geenna g1067) 48 “कारण तठला किडा कधीच मरत नही अनी ठट्टी आग कधीच वलावत नही.” 49 “प्रत्येकजनले आगयाई शुद्ध कराई जाई जसं बलिदान मीठाई शुद्ध करतस.” 50 “मीठ हाऊ चांगला पदार्थ शे; पण मीठाना खारटपणाच निघी गया तर त्याले परत खारट कशा करशात? म्हणीन तुमनं जिवन अस शुद्ध ठेवा की, जसं मीठ कोणती बी वस्तुले शुद्ध ठेवस, एकमेकससगे शांतीमा रुहा.”

10 मंग येशु तठेन निघीसन यहांदीच्याना प्रदेशमातीन यार्देन नदीना पलीकडे बना अनी तठेले लोकसनी गदीं एकत्र व्हईन परत त्यानाकडे वनी, अनी त्यानी पद्धतमा तो त्यासले शिकाई लागाना. 2 तवय काही पस्शीसनी त्याले शब्दसमा पकडाकरता तठेले प्रश्न ईच्छाचा की, “नवरानी बायकोले सुटपत्र देवान, नियमप्रमाणे हाई योग्य शे का?” 3 येशुनी त्यासले उतर दिधं की, “मोशेनी तुमले काय आज्ञा देयल शे?” 4 त्या बोलानात, “नवरानी बायकोले सुटपत्र दिसन सोडानं, अशी आज्ञा मोशेनी देयल शे.” 5 पण येशुनी

त्यासले सांगं, “त्यानी हाई आज्ञा देवानं कारण मी तुमले सांगस, तुमनं निर्दय मनमुये मोरेणी तुमले हाई आज्ञा दिधीं, 6 पण जसं चवनमा लिखेल शे, पृथ्वीनी निर्मिती पाईनच देवनी पुस्थ अनी स्थिले बनाडं. 7 या कारणपुयेच पुस्थ त्याना माय बापते सोडिसन त्यानी बायकोसेगेच राहीं, 8 पुढे त्या दोन नहीत तर एक शरीर शेतस. 9 यामुये देवनी जे जोडेल शे ते मनुष्यनी तोडान नहीं.” 10 त्या परत घर बनात तबय येशुना शिष्यसनी त्याच विषयबद्दल परत ईचारं. 11 तबय येशुनी त्यासले सांगं, “जो कोणी आपली बायकोले सुटप्रव दिसन दुसरीसंगे लगीन करस तर तो आपली बायकोसेगे व्यभिचार करस. 12 अनी जर बायको आपला पहिला नवराते सुटप्रव दिसन दुसरीसंगे लगीन करस तर ती तिना आपला नवरासंगे व्यभिचार करस.” 13 येशुनी पोर्यासले आशिर्वाद देवाले पाहिजे म्हणीन काही लोके आपला पोर्यासले येशुकडे लई बनात पण शिष्यसनी त्यासले दोठां. 14 ते दखीसन येशुने भलतं व्हाईट वाटनं अनी तो शिष्यसले बोलना, “धाकलासले मनाजवळ येऊ घा त्यासले मना कस्त नका, कारण देवनं राज्य धाकलासना मायकच शे. 15 मी तुमले सत्य सांगस, जो कोणी धाकलासना मायक व्हईसन देवना राज्यना स्विकार कराव नही त्याना त्यामा प्रवेश व्हवाव नहीं.” 16 तबय त्यानी धाकलासले कवटाळीन अनी त्यासवर हात ठेईन त्यासले आशिर्वाद दिधा. 17 मंग येशु निर्धीन वाटले लागना इतलामा एक पोर्या पयत वना अनी त्यानापुढे गुड्हा टेकीसन त्याले ईचारू लागना, “चांगला गुरजी, सार्वकालिक जिवन मिळाकरता मी काय कस्त?” (aiōnios g166) 18 येशुनी त्याले सांगं, “माले चांगला का बरं म्हणस? देवना शिवाय कोणीच चांगला नहीं. 19 तुले तर देवन्या आज्ञा माहित शेतस; ‘मनुष्यहत्या कस्त नको, व्यभिचार कस्त नको, चोरी कस्त नको, खोटी साक्ष देऊ नको, फसाडु नको,’ ‘आपला बाप अनी माय यासना मान राख.’” 20 त्यानी उतर दिधं, “गुरजी, मी तस्थणणपाईन या सर्व आज्ञा पाळेल शेतस.” 21 येशुना मनमा त्यानाबद्दल प्रेम निर्माण व्हयनं त्यानी त्यानाकडे दखीन सांगं, “तुनामा एक कमी शे. जा, तुन सर्वकाही ईकी टाक अनी येल पैसा गरीबसमा वाटी दे म्हणजे तुले स्वर्गमा धन भेटी; अनी मंग मनापांगे ये.” 22 पण हाई ऐकीसन त्यानं तोड उतरी गयं अनी तो नाराज व्हईन निंधी गया कारण तो भलता श्रीमंत व्हता. 23 तबय येशुनी चारीबाजू दखीसन आपला शिष्यसले सांगं, “श्रीमंतसले देवना राज्यमा प्रवेश करनं कितलं कठीण शे!” 24 हाई ऐकीसन शिष्यसले आश्वर्य वाटां, येशुनी त्यासले परत सांगं, “मना पोर्यासवन, देवना राज्यमा प्रवेश करनं कितलं कठीण शे! 25 श्रीमंत मापुसले देवना राज्यमा प्रवेश करानं यानापेक्षा उंटले सईना नाकमातीन जाण सोंपे शे.” 26 शिष्य भलताच आश्वर्यचकीत व्हयनात अनी ईचारू लागनात, “तर मंग तारण व्हाई तरी कोणं?” 27 येशुनी त्यासनाकडे दखीन सांगं, “मनुष्यकरता हाई अशक्य शे, पण देवकरता नहीं, कारण देवले सर्वकाही शक्य शे.” 28 पेण त्याले बोलना, “तुमना शिष्य व्हवाकरता आम्हीन आमनं बठं काही सोडी देयल शे.” 29 यावर येशुनी उतर दिधं, “मी तुमले खरंखरं सांगस की, ज्यानी मनाकरता अनी सुवार्ता प्रचार करता घरदार, भाऊ, बहिणी, माय, बाप, पोर्या किंवा वावरसले सोडी देयल शे. 30 त्याले घर, भाऊ, बहिणी, माय, बाप, पोर्या अनी वावर या सर्व गोष्टी याच जिवनमा शंभरपटमा भेटी. यानासेगेच त्याले मनाकरता छळ बी सोसना पडी पण येणारा युगमा त्याले सार्वकालिक जिवन भेटी. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 पण तरी बराच जणसंगे अस व्हई की, ज्या पहिला शेतस त्या शेवटला व्हतीन अनी ज्या शेवटला शेतस त्या पहिला व्हतीन.” 32 मंग येशु अनी त्याना शिष्य यस्त्वालेमते जाई राहीतात, अनी येशु शिष्यसना पुढे चाली राहिता, त्या घावेरेल व्हतीत; अनी ज्या मांगे चाली राहीतात त्यासना मनमा भिती भराई जायेल व्हती. तबय परत येशुनी

बारा शिष्यसले जोडे बलाईन जे त्यानासंगे घडाव शे, ते. 33 त्यासले तो सांग लागना, “दखा, आपण यस्त्वालेमते जाई राहितुन मनुष्यना पोर्याते प्रमुख याजक अनी शास्त्री ह्यासले सोपी देतीन. त्या त्याले मणरंडकरता दोषी त्राईसन गैरयहदीसना हवाले करतीन, 34 त्या त्यानी शट्टा करतीन, त्यानावर थुकतीन, त्याले फटका मारतीन अनं त्याले मारी टाकतीन; अनी तीन दिनमा तो परत जिवत व्हाई.” 35 जब्दीना पोर्या याकोब अनी योहान येशुजोडे ईसन बोलाणात, “गुरजी, जे काही आम्हीन तुमनाकडे मांगसूत ते तुम्हीन आमनाकरता करा अशी आमनी ईच्छा शे.” 36 येशुनी त्यासले ईचारं, “मी तुमनाकरता काय कस्त अशी तुमनी ईच्छा शे?” 37 त्या बोलाणात, “जबय तु तुना वैभवशाली राज्यमा राजासनवर बसशी तवय एकले तुना उजवी बाजुले अनी एकले तुना डावी बाजुले बसाड अशी आमनी ईच्छा शे.” 38 येशुनी त्यासले सांगं, “तुम्हीन काय मारी राहिनात हाईच तुमले समजी नवी राहीन. जो दुखाना प्याला मी पेवाव शे तो तुमले पिता ई का? जो मृत्युना बासिस्मा मी लेणार शे तो तुमनाघाई लेवावणार काय?” 39 त्या बोलाणात, “लेता ई.” येशुनी त्यासले सांगं, “जो प्याला मी पेवाव शे तो तुम्हीन पिशात अनी जो बासिस्मा मी लेणार शे तो तुम्हीन लेशात हाई खर; 40 पण मना डावा अनी मना उजवा बाजुले बसाडां, हाऊ अधिकार माले नवी. हाई जागा त्यासनाच करता शे ज्यासनाकरता देवनी ती तयार करी ठेयल शे.” 41 याकोब अनी योहान यासनी येशुजोडे काय मांग हाई जबय बाकीना दहा शिष्यसले समजनं तवय त्यासले भलता राग वना. 42 येशुनी त्यासले बलाईसन सांगं, “गैरयहदी ज्यासले अधिकारी मानतस, त्यासनाच त्यासनावर अधिकार चालस, अनी त्यासनाच मोठा लोके त्यासनावर राज्य करतस हाई तुमले माहित शे.” 43 पण तुमनामा तसं नवी, तर ज्याले तुमनामा महान व्हणं शे त्यानी पहिले सर्वासना सेवक व्हवाले पाहिजे. 44 अनी ज्याले तुमनामा पहिला व्हवानी ईच्छा शे त्यानी पहिले सर्वासना दास व्हवाले पाहिजे 45 कारण मनुष्यना पोर्या पण सेवा करी लेवाले नहीं तर सेवा कराले अनी लोकसना पापनं मोल म्हणीन आपला जीव देवाले येल शे.” 46 नंतर त्या यरीहो शहरमा बनात, येशु, त्याना शिष्य अनी लोकसनी मोठी गर्दी, हाई यरीहोतीन बाहेर जाई राहीती तीच वाटबर तीमयाना पोर्या बातीं मय हाऊ आंध्या भिकारी बशेल व्हता. 47 तबय हाऊ नासरेथ गावना येशु शे, हाई ऐकीन तो वरडीन बोलना, “हे येशु, दावीदान सोर्या, मनावर दया कर!” 48 तबय त्याले बराच जणसंगी धमकाडीन सांगं, गप्प रुहाय. पण तो जास्तच बरडाले लागणा, “हे दावीदान पोर्या, मनावर दया कर!” 49 तबय येशुनी थांबीसन सांगं, “त्याले बलावा” मंग त्यासनी आंध्याले बलाईन सांगं, “हिम्मत धर ऊठ, येशु तुले बलाई रुहायना.” 50 तबय तो पांधेरेल कपडा बाजुले फेकीसन, उडी मारीन ऊठना अनी लोगेच येशुकडे वना. 51 येशुनी त्याले ईचारं, “मी तुनाकरता काय कस्त अशी तुमी ईच्छा शे?” आंध्या त्याले बोलना, “गुरजी, मनी ईच्छा शे माले परत दखता यावं.” 52 येशुनी त्याले सांगं, जा, “तुना ईच्वासनी तुले बरं कोरेल शे.” अस बोलताच त्याले दखाव लागन अनी तो वाट धरीन येशुना मांगे चालु लागना.

11 यस्त्वालेम जवलाना बेथकगे अनी बेथानी या गावजवलाना जैतुनना

डॉगरवर त्या बनात, तबय येशुनी आपला शिष्यसामातीन दोन जणसले समजाडीन धांड की, 2 समेरना गावमा जा, तंडे जाताच ज्यावर कक्षीच कोणी माणुस बशेल नवी अस गाधडांन एक शिगरू बांधेल दखाई ते सोडीसन आणा. 3 तुम्हीन अस का बरं कीरी राहिनात, अस जर कोणी ईचारं तर सांगा, प्रभुले यानी गरज शे अनी तो लगेच याले परत धाढी दी. 4 तबय त्या गावमा गयात तंडे वाटवर एक घरना दारसमोर गधडांन पिल्लु त्यासले बांधेल दखायनं. त्या

त्याले सोडाले लागनात। 5 तबय तठे ज्या उभा व्हतात त्यासनी त्यासले ईचारं, “काय करी राहीनात? तुम्हीन गधडानं पिल्लुतो का बर सोडी राहिनात?” 6 जसं येशुनी त्यासले सांगेल व्हतं तंसं त्यासनी उतर दिधं, मंग त्यासनी त्यासले ते गधडानं पिल्लु लई जाऊ दिधं। 7 नंतर त्या गधडाना शिंगस्ले येशुजोडे लयनात अनं त्यानावर आपला कपडा टाकात अनी त्यानावर येशु बसना। 8 मंग बराच लोकसनी आपआपला कपडा वाटवर पसारात, बाकिनासनी बावरमातीन खजुरन्या झाडन्या फांद्या आणीन बाटवर पसारात। 9 अनी त्यानापुढे अनं मांगे चालाणार गजर करीसन बोली राहीतात, “देवरी स्तुती व्हवो! प्रभुना नावतीन येणारा धन्यवादित असो! 10 आपला बाप दावीद राजा, ह्याने येणार राज्य धन्यवादित असो! देवरी स्तुती व्हवो!” 11 नंतर तो यस्सलेममा वना अनी मंदिरमा गया, तो मंदिरना चारीबाबू दर्खी राहिता। दखता दखता संध्याकाय व्हयनी मंग तो बारा शिष्यसंसगे बेथानीले निर्भी गया। 12 दुसरा दिन त्या बेथानीतीन निंघनात तबय येशुले भूक लागणी। 13 तबय पानटासनी भेरेल अंजिरन झाड त्यानी दुरीतीन दखं अनी त्यावर काही अंजिर भेरेतीन म्हणीन तो त्यानाजोडे गया, पण त्याले फळच नव्हतं, कारण अंजिरना हंगाम येल नव्हता। 14 तबय येशुनी अंजिरना झाडले सांग, “यानापुढे कधीच कोणी तुंन फळ खावाव नही!” अनी हाई त्याना शिष्यसनी ऐकं (aiōn g165) 15 मंग त्या यस्सलेममा वनात, अनी येशु मंदिरमा जाईसन तेरे व्यापार करनारासले बाहेर हाकलु लागना। अनी पैसा अदल बदल करनारासना चौरंग उलथा पालथा करी टाकात, त्यासले अनी कबुतर ईकनारासले बाहेर काढी टाक। 16 अनी मंदिर आंगनमातीन विक्रीना मालले ने आण करानीसुध्दा त्यानी मनाई करी। 17 तो त्यासले उपदेश कस्त लागणा, “मना घरले सर्व राष्ट्रमाधला लोकसंन प्रार्थनास्थान म्हणीतीन,” असं देवीनी सांगेल शास्त्रमा लिखेल शे, पण “तुम्हीन त्याले लुटासनी गुहा करी टाकेल शे!” 18 हाई मुख्य याजक अनी शास्त्रीसनी ऐकं अनी येशुले मारान करं यानी योजना आखाले लागनात। कारण त्या त्याले घाबरी राहीतात, यामुये की सर्व लोके त्याना शिक्षणरतीन थक्क व्हई जायेल व्हतात। 19 मंग संध्याकायले येशु अनी त्याना शिष्य रोजप्रमाणे नगरना बाहेर गयात। 20 मंग पहाटले तिच चाटीन जाताना त्यासनी ते अंजिरन झाड मुळपाईन सुकी जायल व्हतं अस दखं। 21 तबय पेटले आठवण वनी तो येशुले बोलना, “गुरुजी, दखा, तुम्हीन ज्या अंजिरना झाडले शाप देयल व्हता ते सुकी जायल शे.” 22 येशुनी त्यासले उतर दिधं, “देववर ईच्वास ठेवा। 23 मी तुमले सत्य सांगस, जो कोणी हाऊ डॉगरले, तु उपटीसन सम्पद्रमा टाकाई जा, अस म्हीनी अनी आपला मनमा शंका नही धरता मी म्हणसु ते व्हई जाई असा ईच्वास धरी तर ते व्हई जाई। 24 यामुये मी तुमले सांगस, जे काही तुम्हीन प्रार्थना करीसन मांगशात ते तुमले भेटेलच शे असा ईच्वास धरा म्हणजे ते तुमले भेटी जाई। 25 जवय तुम्हीन उभा राहिसन प्रार्थना करतस तबय तुमना मनमा कोणाबदल काही राग व्हई तर त्याले माफ करा; यानाकरता की तुमना स्वर्गीय पिता परमेश्वर तुमना अपराधसनी क्षमा कराले पाहिजे। 26 पण तुम्हीन जर क्षमा कराव नही तर तुमना स्वर्ग माधला बाप पण तुमना अपराधसनी क्षमा कराव नही।” 27 मंग त्या परत यस्सलेमले वनात, अनी येशु मंदिरमा फिरी राहिता तबय त्यानाकडे मुख्य याजक, शास्त्री, अनी वडील लोके ईसन त्याले बोलणात, 28 “तुम्हीन हाई काम कोणता अधिकारतीन करतस अनी हाई कराना अधिकार तुमले कोणी दिधा?” 29 येशुनी त्यासले उतर दिधं, “मी बी तुमले एक प्रश्न ईचारस, माले उतर घा, म्हणजे कोणता अधिकारतीन मी हाई करस ते तुमले सांगसु। 30 योहानले बासिस्मा देवाणा अधिकार देवकडीन व्हता की, माणुसकडीन व्हता? यान माले उतर घा。” 31 तबय त्या एकप्रेकसले ईचारू लागणात देवकडीन व्हता अस जर म्हणं तर

हाऊ म्हणी अस व्हतं मंग तुम्हीन योहानवर का बर ईच्वास ठेवा नही? 32 माणुसकडीन व्हता अस जर म्हणं तर सर्व लोके आपलाविस्तृद्ध ऊठीन यानी भिती त्यासले वाटीनी कारण योहान खरच सदेश व्हता असा सर्व मानेत। 33 तबय त्यासनी येशुले उतर दिधं, “आपले माहीत नही।” येशुनी त्यासले सांग, “मंग मी पण तुमले सांगत नही कोणता अधिकारतीन मी हाई करस.”

12 मंग येशु दृष्टांत दिसन त्यासनासंगे बोलू लागणा, एक माणुसनी द्राक्षमया

बनाडा, त्याना आजुवाजू वडांग करी, द्राक्षसकरता कुंडी बनाडी, ध्यान देवाले माळा बांधा अनी दुसरा शेतकरीसले बटाईकर सोपीन परदेशले निर्भी गया। 2 मंग द्राक्षना हांगामा वाटा लेवाले त्यानी आपला दासले त्या शेतकरीसकडे धांडे। 3 त्याले त्यासनी धरीन मारं अनी रिकामं धांडी दिधं। 4 त्यानी परत दुसरा दासले धांडं; त्यासनी त्यानं डोकं फोडीसन त्याना अपमान करा। 5 मालकनी आदो एकजणले धांडे, त्यासनी त्याले मारी टाकं; अनी नंतरना बराच जणसंगे तसच करं, म्हणजे त्यामाईन बाकीनासले मारं अनी बाकीनासना जीव लिधा। 6 अजुन त्यानाजोडे एकजण राहेल व्हता। तो म्हणजे त्यानाच प्रिय पोर्स्या, आपला पोर्स्याना तरी त्या मान ठेवीत अस म्हणीन शेवट त्याले त्यानी त्यासनाकडे धांडे। 7 त्याले येतांना दाखीसन त्या एकमेकसले बोलणात, हाऊ तर वारीस शे. चला आपण ह्याले मारी टाकूत म्हणजे मळाना मालक आपणच व्हई जासत. 8 मंग त्यासनी त्याले धरीन मारी टाकं अनी द्राक्षमयाना बाहेर फेकी दिधं। 9 मंग द्राक्षमयाना मालक काय करी? तो इसन त्या शेतकरीसना नाश करी टाकी अनं द्राक्षमया दुसराले दि। 10 काय तुम्हीन शास्त्रमा हाई व्हचन वाचं नही का? “ज्या दगडले बांधणारासनी नापसंत करं तोच दगड कोणाशीला व्हयगा.” 11 हाई प्रभुकडीन व्हयनं; अनी हाई आपला नजरमा आश्वर्यकारक कृत्य शे! 12 येशु हाऊ दृष्टांत आपले लाईन बोलना हाई त्यासना ध्यानमा वनं. तबय शास्त्री त्याले धराले दधी राहीतात पण लोकसनी गदीनी त्यासले भिती वाटीनी त्यासुये त्या त्याले सोडीन निर्भी गयात। 13 नंतर त्यानाच बोलनामा त्याले फसाडा करता त्यासनी पस्ती अनी हेरोटी पक्षना पुढारीसले येशुकडे धांडे। 14 त्या ईसन त्याले बोलणात, गुरुजी, आपले माहित शे तुम्हीन खरा शेतस, तुम्हीन मनुष्यसना मत अनी ईच्छासाधाई प्रभावित होतस नही, तुम्हीन लोकसंन तोंड दधीन बोलतस नही तर देवेना खरा मार्ग शिकाडतस पण आमले सांगा रोमना राजाले कर देवानं हाई आपला नियमप्रमाणे योग्य शे का अयोग्य शे? आम्हीन देवानं का नही देवानं? 15 त्यानी त्यासनं ढोग वळधीन त्यासले सांग, “का बर मनी परिश्वा दधी राहीतात? मले एक नाण दखाडा.” 16 त्यासनी ते दखांड तबय त्यानी त्यासले सांग, “यावर कोण चित्र अनी लेख शे?” त्या बोलणात, रोमना राजानं. 17 येशुनी त्यासले सांग, तर जे राजानं शे ते राजाले घा अनी जे देवनं शे ते देवले घा. येशुन उतर ऐकीन त्या आश्वर्यकचकीत व्हयनात। 18 मंग पुनस्त्थान व्हस नही असा म्हणनारा सदुकी लोके येशुकडे व्हतान अनी त्याले ईचारं, 19 “गुरुजी, मोशेनी आमनाकरता अस लिखी ठेल शे की, ‘एखादाना भाऊ मरना’ अनी त्यानी बायको बिगर लेकरसनी शे, तर त्याना भाऊनी तिनासंगे लगीन करीसन भाऊना वश चालावाना.” 20 एक ठिकाणे सात भाऊ व्हतात; त्यासनामा मोठानी लगीन करं अनी तो लेकं नही व्हताच मरी गया। 21 मंग दुसरा भाऊनी तिनासंगे लगीन करं अनी तो बी संतती नही व्हताच मरी गया. तिसरा बी तसाच मरना 22 तसाच सातही जण संतती नही व्हताच मरी गयात. सर्वासना शेवट ती बाई बी मरी गई। 23 तर पुनस्त्थान व्हई तबय ती कोणी बायको व्हई? कारण ती साती जणसनी बायको व्हयेल व्हती। 24 येशुनी त्यासले उतर दिधं, “तुम्हीन शास्त्र अनी देवनं शास्त्रामासंग लगेल नही म्हणीन तुम्हीन चुकतस नात? 25 कारण त्या मरणमातीन ऊठानंतर लगीन करतस नही अनी करी बी देवस

नहीं, तर त्या स्वर्गमधला देवदूतसना मायक राहतस.” 26 मेरेल ऊठाडाई जातस यानाबद्दल मोशेना पुस्तकमाधला जळता झुट्टपना प्रकरणमा देवनी त्याले सांग, “मी अब्राहामना देव, इस्हाकाना देव अनी याकोबाना देव शे,” हाई तुमना वाचामा वन नहीं का? 27 तो मेरेलसना देव नहीं तर जिवतसना देव शे; तुम्हीन पुराच चुकेल शेतस. 28 तवय शास्त्रीसमाधला एकजणनी ईसन त्यासना वादविवाद ऐका, अनी येशुनी सदुकीसले कसं सुंदर पफ्फदतमा उत्तर दिधं हाई दखीन, त्यानी त्याले ईचार, “सर्वांठ मोठी आज्ञा कोणती?” 29 येशुनी उत्तर दिधं, “मोठी आज्ञा हाई की, हे झाणापेक्षा लोकसकवा! ऐका, प्रभु आपला देव एकमेव देव शे. 30 तु अपला देव परमेवर यानावर पुण मनतीन, एर्ह जिवतीन, पुण बुद्धीतीन अनं पुण शक्तितीन प्रिती कर.” 31 दुसरी हाई की “जरी स्वतःवर तशी आपला शेजारीसवर प्रिती कर.” या दोन्ही आज्ञापेक्षा दुसरी कोणीची मोठी आज्ञा नहीं. 32 तो त्याले बोलना, “गुरजी, तुम्हीन खोरखर बोलाणत की, ‘तो एकच देव शे अनी त्यानाशिवाय दुसरा कोणीच नहीं.’” 33 अनी ‘पुण मनतीन, पुण बुद्धीतीन अनी पुण शक्तितीन त्यानावर प्रिती करानी अनी जशी स्वतःवर तशी शेजारीसवर प्रिती करानी’ हाई सर्व ‘होम अनं यज्ञ’ यानापेक्षा मोठे शे.” 34 त्यानी समजदारीमा उत्तर दिधं हाई दुखीसन येशुनी त्याले सांग, “तु देवना राज्यपाइन दुर नहीं.” त्यानानंतर त्याले आखो काही ईचारानी कोणीच हिम्मत व्यव्यनी नहीं. 35 नंतर येशुनी मंदिरमा शिक्षण देताना सांग, “छिस्त दावीदाना वंशज शे हाई शास्त्री कसं काय म्हणतस?” 36 “कारण दावीद स्वतः पवित्र आत्माना प्रेरणातीन म्हणस; प्रभु परमेवरनी मना प्रभुले सांग; तु मना उजवीकडे बैस, जोपावत मी तुना शब्दसले तुना पायसनं आसन करस नहीं.” 37 दावीद स्वतः त्याले प्रभु म्हणस, मग छिस्त त्याना वंशज शे हाई कसं काय? हाई येशुनं बोलां लोकसमुदाय आनंदमा ऐकी राहिता. 38 येशु लोकसले शिकाडानां बोलाण, “शास्त्रीसपाईन जपी रुहा, त्यासले लांब झगा घालीन फिराते, बजारमा लोकसकडतीन नमस्कार करी लेवाते, 39 अनी सभास्थानमा मुरव्वा आसन अनी मेजवानीमा चांगली जगा ह्या त्यासले आवडतस. 40 ह्याच त्या शेतस ज्या विधवासनी संपांती फसाडीन खाई टाकतस अनी दिखावाकरता लांबलांब प्रार्थना करतस. सर्वांठ जास्त त्यासले शिक्षा व्हई.” 41 येशु मंदिरमधला दानपेटी समोर बशीन लोक दानपेटीमा पैसा कशा टाकतस हाई तो दखी राहिता. बराच श्रीमंत लोकसनी बराच पैसा टाकात, 42 अनी एक गरीब विधवानी ईसन दोन तांबाना नाणा टाकात त्यानी किंमत काहीच नव्हती. 43 तवय येशुनी शिष्यसले जोडे बलाईन सांग, “मी तुमले सत्य सांगस की, ज्या दानपेटीमा टाकी राहिनात त्या सर्वासपेक्षा हाई गरीब विधवानी जास्त टाकेल शे. 44 कारण त्या सर्वासनी त्यासना समृद्धीमातीन टाकात, पण हिनी तिना गरिबीमातीन जितलं व्हत तितलं म्हणजे सर्वी कमाई टाकी दिधी.”

13 मंग येशु मंदिरमातीन निघीन जाताना त्याना एक शिष्य त्याले बोलना, “गुरजी दखा, कशा ह्या मोट्या दागडी अनी कशा ह्या माड्या!” 2 येशु त्याले बोलना “तु ह्या मोट्या माड्या दखस ना? ह्यासमा असा दगडवर दगड रुहावाव नहीं; जो पडाव नहीं.” 3 येशु मंदिरसमोरला जैतुना डोंगरवर बशेल व्हता तवय पेत्र, याकोब, योहान अनं आदिवा यासनी एकांतमा त्याले ईचार, 4 “ह्या गोषी कवय व्हतीन? अनी ह्या गोषी पुण व्हवानी येळ वनी म्हणजे काय चिन्ह दिसतीन? हाई आमते सांग.” 5 येशु त्यासले बोलू लागना, “जपीन रुहा, म्हणजे तुमले कोणी फसाडाले नको. 6 बराच लोके मनं नाव लिसन येतीन, ‘मी छिस्त शे!’ अनी त्या बराच जणसले फसाडतीन. 7 जवय तुम्हीन लढायासबद्दल ऐकशात अनी लढायासन्या अफवा ऐकशात तवय घाबरू नका अस होणारच शे, पण तेवढामाच शेवट व्हवाव नहीं. 8 राष्ट्रसवर

राष्ट्र अनी राज्यसवर राज्य उठतीन; अनी जागोजागी भूकंप व्हतीन अनी दुष्काळ पडी, हाई तर प्रसुतीना येळले जशा तरास व्हस तसा तरासनी हाई सुरवात शे. 9 “स्वतःले संभाळा; कारण लोके तुमले न्यायालयमा खेचतीन. सभास्थानमा तुमले मारतीन; अनी मनाकरता तुमले राज्यपाल अनी राज्य यासनापुढे उभा करतीन. हाई तुमनाकरता तठे शुभवर्तमान सांगानी संधी राही. 10 शेवट येवाना पहिले पुरा जगामा सुवारी प्रसार व्हवाले पाहिजे. 11 जवय त्या तुमले धरीन तुमनाविष्ट्ध खटला चालाडतीन तवय तुम्हीन काय बोलानं यानी अगोदरच चिंता करू नका; तर त्या येळले जे काही तुमले सुचाडाई जाई तेच बोला; कारण बोलाणारा तुम्हीन नहीं तर पवित्र आत्मा शे. 12 भाऊ भाऊले अनी बाप पोरायाले मारा करता धरी दि, पोराया मायबापसवर उठतीन अनी त्यासना जिव लेतीन. 13 मना नाबमुये सर्व लोके तुमना व्देष करतीन पण जो शेवटपावत ईचासमा टिकी राही त्यानंच तारण व्हई.” 14 “बऱं काही उध्वस्त करणारी ‘अमंगळता’ ज्या जागावर तिना काढीनाही संबंध नही तठे तिले उभी दखशात.” वाचनारानी हाई समजी लेवान! “तवय ज्या यहदीयामा शेतस त्यासनी डोंगरवर पठी जावानं. 15 जे धाबावर व्हई त्यानी खाल उतरान नहीं अनी काहीच लेवाकरता घरमा जावान नहीं. 16 जे वाबरमा व्हई त्यानी आपला कपडा लेवाकरता मांगे फिरीन येवान नहीं. 17 त्या दिनमा ज्यासले दिन राहतीन अनी ज्या लेकरसले पाजणारया राहतीन त्यासना भयंकर हाल व्हतीन! 18 तरी हाई हिवाळामा व्हवाले नको म्हणीन देले प्रार्थना करा. 19 कारण जी सृष्टीले देवनी बनांड तिना सुरवात पाईन आजपावत व्हयनं नही अनी पुढे व्हवाव नहीं असा त्या संकटना दिन रुहातीन. 20 प्रभु त्या दिन थोडा नही करता; तर एक वी माणस जिवत नही रुहाता. ज्यासले त्यानी निवडेल शे त्यासनाकरता त्यानी ह्या दिन थोडा करेल शेवट. 21 “त्या येळले कोणी तुमले म्हणी, ‘दखा, छिस्त आठे शे!’ दखा, तठे शे! तर खरं मानू नका. 22 कारण खेटा छिस्त अनी खेटा संदेश व्हतीन अनी त्या चिन्ह अनी चमत्कार दखाडतीन जमनं तर ज्यासले देवनी निवडेल शे, त्यासले सुद्धा फसाडतीन. 23 म्हणीन तुम्हीन सावध रुहा! मी पहिलेच तुमले सर्व सांगीन येलेल शे. 24 “हाई संकट ई जावानंतर त्या दिनमा सुर्य अंधेकारमय व्हई अनी चंद्र प्रकाश देवाव नही. 25 आकाशमाधला तारा पडतीन अनी आकाशमाधली शती शती हाली जाई. 26 तवय मनुष्यना पोरायाले पराक्रमीन अनी मोठा वैभवतीन घग्समा येताना त्या दखतीन. 27 त्या येळले मी तेवढूतसले धाडीन पृथ्वीना एक टोकपाईन दुसरा टोकपावत चारी दिशातीन देवनी निवडेल लोकसले एकत्र करसु.” 28 अते अंजिरन झाडना दृश्यांत त्या. त्यानी कवळी फांदी नियीसन त्याले पानाटा फूटू लागणत म्हणजे उन्हाळा जोडे बना हाई तुमले समजस. 29 जवय तुम्हीन ह्या गोषी व्हतंना दखशात. तवय समजा मनी येवानी येळ जवळच येल शे. 30 मी तुमले सत्य सांगस की, जोपावत हाई सर्व पुरुं व्हत नही तोपावत हाई पिठीना अंत व्हवाव नही. 31 आकाश अनी पृथ्वी पुसाई जाई पण मनं वचन पुसावणारच नही. 32 “अजून त्या दिनबद्दल अनी त्या येळबद्दल कोणलेच माहीत नही, स्वर्गाना देवदूतसले नही, देवना पोरायालेसुद्धा नही, फक्त देवबापलेच माहीत शे. 33 सावध रुहा, जागा रुहा, कारण यी येळ कवय ई हाई तुमले माहित नही. 34 हाई त्या माणसना मायक शे जो बाहेर गाव जाताना त्याना दाससले घरनी जबाबदारी दिसन त्यासले काम नेमी देस अनी व्दारपाळ्ये जागा रुहाय, व्यवस्थित लक्ष दे, अशी आज्ञा करस तसं हाई शे. 35 यामुये जागा रुहा, कारण मालक कवय घर ई, संध्याकायले, मध्य रातले, पहाटले किंवा सकायले म्हणजे सुर्य उगास तवय हाई तुमले माहीत नही. 36 नही तर तो अचानक ई लागी अनी त्यानी तुमले झोपेल दखाले नको. 37 जे मी तुमले सांगस, ते सर्वासले सांगस; जागृत रुहा!”

14

मंग दोन दिन नंतर वल्हांडण अनी बेखमीर भाकरीसना सण व्हता। तवय येशुने गुपचुप कंस मारी टाकानं हाई मुख्य याजक अनी शास्त्री दखी राहीतात। 2 “पण हाई सणना येळले करानं नही, करं तर कदाचित लोकसमा दंगा व्हई जाई” अस त्या बोलनात। 3 येशु बेथानी गावले जो पहिले कोडोगी व्हता त्या शिमोनना घर जेवाले ब्झेल व्हता तवय एक बाई जटामांसी बनस्पतीनं महागङ्गं सुांधी तेल संगमरवरना भांडामा लाई वनी। तिनी ते खांड फोडीन तेल त्याना डोकावर वर्ती दिंधं। 4 तवय काहीजण कुरकुर करीसन बोलाणत, “हाई सुांधी तेलना नाश का बरं करा? 5 कराण हाई सुांधी तेल एक वरीसीन मजुरी म्हणजे तिनेचा चादिना शिवकासनावर इकाई जात, ते ईकीन त्या पैसा गरीबसमा वाटाई जातात!” अस त्यासनी तिले दतांड। 6 पण येशु बोलना, “जाऊ घा! तिले का बरं बोली राहीनात? तिनी मनाकरता एक चांगलं काम करेल शे। 7 गोरारीब कायमना तुमना जोडेच शेतस अनी तुमले वाटी तवय त्यासनं भलं करता ई. पण मी कायम तुमनासंगे राहसु अस नही। 8 तिनाघाई जे करता ई ते तिनी करं; मना मरानंतरनी तयारी पहिलेच तिनी करी दिंधी। 9 मी तुमले सत्य सांगस की, सर्व जगमा जठे जठे सुवारी सांगतीन, तेर तेर तिनी जे सत्कर्म करेल शे त्यानी आठवण करतीन.” 10 मंग बारा शिष्यसमधला एक यहदा इस्कर्योंतरी मुख्य याजकसकडे जाईन येशुने सोरी प्रिष्ठे, अस सांग। 11 त्यान ऐकीसन त्यासले आनंद व्हयाना अनी त्यासनी त्याले पैसा देवानं ठारायं. मंग यहदा येशुले कसं सोरी देवानं यानी संधी दखु लागना। 12 बेखमीर भाकरना सणना पहिला दिन जबय वल्हांडणना यशकरता कोकस्ना बळी देतस, त्या दिन त्याना शिष्य येशुने बोलाणत, “आम्हीन कोठे जाईसन वल्हांडणना जेवणीत तयारी करानी अशी तुमनी इच्छा शे?” 13 मंग येशुनी त्याना शिष्यसमाधला दोन जणसले धाडीन सांग, “नगरमा जा म्हणजे एक माणुस पाणीन मडके लई जाताना तुमले भेटी त्यानामांगे जा। 14 तो ज्या घरमा जाई, ठळा घरमालकले सांग, ‘गुझ सांगस, मी मना शिष्यसंगे वल्हांडणनं जेवण करसु तर पाहुणचार करानी खोली कोठे शे?’ 15 मंग तो स्वतः सजाडेल अनी तयार करेल एक मोरी माडीबरली खोली तुमले दखाडी, तेर आपलाकरता तयारी करा.” 16 मंग त्याना शिष्य शहरमा गयात तवय त्यानी सांगेलप्रामाणेच त्यासले दखायनं अनी त्यासनी वल्हांडणना जेवणीत तयारी करी। 17 मंग संध्याकाय व्हयानी तवय येशु बारा शिष्यसंगे तेर वना। 18 अनी त्या बरशीन जेवण करी राहीतात तवय येशु बोलना, “मी तुमले सत्य सांगस की, तुमना मातीन एक माले शबुसना हातमा सोरी दि, तो आते मनासंगे जेवण करी राहीना.” 19 त्या नाराज व्हयनात अनी एक एकजण त्याले इच्छा लागाणत, “मी शे का तो?” 20 येशुनी उत्तर दिंधं, “बारा जणसैकी एक जो मना ताटमा हात घाली राहीना। 21 मनुष्याना पोर्याबद्दल तिखेल शे तंस त्याले जानच शे; पण जो मनुष्याना पोर्याले धरीन सोरी देवाव शे त्याना धिक्कार असो! तो माणुस जन्मले नही येता तर ते त्याले चांगलं व्हत!” 22 त्या जेवण करताना येशुनी भाकर लिंगी अनं उपकर मानीन तोडी अनी शिष्यसले दिसन सांग, हाई ल्या, “हाई मनं शरीर शे.” 23 मंग त्यानी प्याला लिधा अनं देवाना आभार मानीन त्यासले दिधा, अनी त्यासनी ते पिधं। 24 त्यानी त्यासले सांग, “हाई मनं रंग देव अनी मनुष्यना करारले दखाडस, हाई बराच जणसकरता वताई जाई रहायनं। 25 मी तुमले सत्य सांगस की, मी तोपावत द्राक्षवेलना रस कळीच पिवाऊ नही जोपावत देवाना राज्यमा नवा द्राक्षरस पितस नही.” 26 मंग देवनं गानं मंहणीसन त्या जैतुमना डोंगरकडे निंदी गयात। 27 मंग येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन सर्व माले सोडीन पळी जाशात, कारण शास्त्र अस सांगस की, ‘देव मेंढपायले मारी टाकी अनी मेंदरसनी दाणदाण व्हई जाई.’ 28 तरी मी जिवत व्हवानंतर तुमना पहिले गालीलामा जासु.” 29 पेत्र त्याले

बोलना, “जरी सर्व तुले सोडीन पळतीन पण मी तुले सोडीन पळाव नही.” 30 येशु त्याले बोलना मी तुले सत्य सांगस, “आज रातले कोंबोडा दोनदाव कोकावाना पहिले तु तिनदाव माले नाकारशी.” 31 तरी पेत्र खंबीर व्हईसन बोलना, “तुमनासंगे माले मरण पडनं तरी मी तुपले नाकाराचु नही!” अनी बाकीना शिष्यसनी पण तसच सांग। 32 मंग त्या गेथशेमाने नावना बागमा बनात तवय येशु त्याना शिष्यसले बोलना, “मी प्रार्थना करीसन येस तोपावत आठे बठा.” 33 त्यानी पेत्र, याकोब अनं योहान यासले संगे लिंधं अनी तो अस्वस्थ अनं व्याकुल व्हवु लागना, 34 तो त्यासले बोलना, “मी भलता उदास शे, आठपावत की मी माले टेकेल शे, तुम्हीन आठेच थांबा अनी जागा रहा.” 35 मंग तो त्यासनापाईन थोडा पुढे गया अनी जमीनवर पडीन प्रार्थना कराले लागना की, “शक्य व्हई तर हाई येळ टळी जाओ.” 36 अनी तो बोलना, “हे बापा, हे पिता! तुले सर्वकाही शक्य शे, हाऊ दुःखना प्याला मनापाईन दुर कर. तरी मना ईच्छाप्रामाणे नको तर तुना ईच्छाप्रामाणे व्हवु दे.” 37 मंग त्यानी परत ईसन तिन्ही शिष्यसले झोपेल दखं. तवय तो पेत्रले बोलना, “शिमोन, तु झोपी गया का? एक तास बी तुनाघाई जागं रहावायनं नही का?” 38 “तुम्हीन परिक्षामा पडाले नको म्हणीन जागा रहा, अनी प्रार्थना करा. आत्मा किलताला बी उतावळा व्हई, पण शरीर अशक्त शे.” 39 येशुनी परत जाईन त्याच शब्दसमा प्रार्थना करी. 40 मंग परत ईसन त्यानी दखं तर त्या झोपेल व्हतात; त्यासाना डोया जड व्हई जायेल व्हतात अनी त्याले काय उत्तर देवानं त्यासले समजनं नही. 41 परत तिसरांदाव त्यानी ईसन त्यासले सांग, “आतेपावत तुम्हीन झोपीन आराम करी राहीनात? पुरं व्हयन! येळ इ जायेल शे! दखा, मनुष्याना पोर्यापानी लोकसना ताबामा सोपाई राहीना. 42 उठा, आपण जाऊ, दखा, माले सोरी देवारा जोडे येल शे!” 43 येशु बोली राहीता इतलामा बारा शिष्यसैकी एक म्हणजे यहदा तेर वना, त्यानबरोबर मुख्य याजक, शास्त्री अनी वडील लोकसना माणसे तलवारी अनी टिप्परा लई बनात. 44 त्याले सोणारानी एक इशारा देल व्हता तो असा की, “मी ज्यानं चुंबन लिसु तोच येशु शे. त्याले धरीन बांधीन अनं संभारीन लई जा.” 45 तो येताच येशुकडे गया अनी “गुरुजी!” अस म्हणीन त्याना चुंबन लिधात. 46 मंग त्यासनी त्याले पकडीन बांधं. 47 ज्या येशुजोडे उधा व्हतात त्यासनामाईन एकीनी तलवाराई प्रमुख याजकना सेवकना कान कापी टाका. 48 तवय येशु त्यासले बोलना, “जसं एखादा नियम तोडणाले धराकरता तलवार अनी टिप्परा लई जातस तसा तुम्हीन माले धराले येल शेतस का? 49 मी तुमनासंगे रोज मंदिरमा शिकाडी राहीत, तवय तुम्हीन का बरं माले धरं नही, पण हाई द्यानाकरता व्हयनं की शास्त्राना लेख पुरा व्हवलाले पाहिजे.” 50 मंग येशुसेना सर्व शिष्य त्याले सोडीन पळी गयात. 51 त्या येळले एक तस्ण पोर्या त्याना आंगवर लुंगीशिवाय काहीच नक्हतं तो येशुना मांगे चाली राहीता, त्याले त्यासनी धराना प्रयत्न करा. 52 पण तो ती लुंगी टाकीन उथडाच पळी गया. 53 मंग येशुले त्या प्रमुख याजकना कोडे लई बनात अनी त्यानाजवळ सर्व मुख्य याजक, वडील अनी शास्त्री जमनात. 54 पेत्र दुर्तीन त्याना माणेगांगे चालत मुख्य याजकना वाडामा गया अनी तो पहरेकीरीसंसे शेकोटी जोडे शेकी राहीता. 55 मुख्य याजक अनी सर्व यहदीसना न्यायसभा मधलासनी येशुले मृत्युदं भेटाकरता त्यानाविस्थृद काय आरोप कराना हाई शोधी राहीता. पण त्यासले एक बी आरोप सापडना नही. 56 बराच जणसनी त्यानाविस्थृद खोटी साक्ष दिधी, पण त्यासना साक्षा काहीच तथ्य नक्हतं. 57 काही लोकसनी उंभं राहीन येशुविस्थृद अशी खोटी साक्ष दिधी की, 58 हाई हातघाई बांधेल मंदिर मी तोडी टाकसु अनी हात नवी लावता दुसरं तीन दिनमा उंभं करसु अस आम्हीन याले बोलताना एक. 59 पण त्यासनी हाई साक्षमापण तथ्य नक्हतं. 60

तवय मुख्य याजकनी मझार उभं राहीसन येशुले ईचारं, “द्वा त्याविस्थ्द साक्ष दि राहिनात त्यानावर तुले काहीच उत्तर देणं नही शे का?” 61 येशु गपच्च राहिना, त्यानी काहीच उत्तर दिधं नही. प्रमुख याजकसनी परत त्याले ईचारं, “धन्यवादित देवना पोरेया डिस्त तो तुच शे का?” 62 येशुनी सांगं, “मीच शे, अनी तुम्हीन मनुष्यना पोरायाले सर्वसमर्थ परमेश्वरना उजवीकडे बशेल अनी आकाशमधला ढांगसगे येताना दधशात.” 63 मुख्य याजक आपला कपडा फाईन बोलना, आमते आते साक्षीदारसनी काय गरज! 64 हाऊ देवनी थाटा करी राहिना, हाई तुम्हीन ऐके, तुमले काय वाटस? तवय सर्वासनी ठराय हाऊ मरणदंडले योग्य शे. 65 मंग ब्राच जय येशुर थुळू लागणात, त्यानं तोंड झाकीन त्याले बुक्क्या मार्यात अनी त्याले सांगु लागणात, “बळख, तुले कोणी मार!” अनी पहरेकरीसनी त्याले थापड्या मारीन ताबामा लिंधं. 66 पेन खाल वाडामा व्हता तवय प्रमुख याजकसना सेवकसमाधली एक बाई तठे वनी. 67 अनी तिनी पेत्रे शेकंताना टक लाईन दखीन सांगं, “तु पण येशु नासेरेथकरना संगे व्हता ना.” 68 पण त्यानी नाकारीन सांगं, “तु काय सांगी राहीनी, माले माहीत नही अनं समजी बी नही राहीन” अनी तो वाडाना दुसरी बाजुले गया ईतलामा कोंबडा कोकायना. 69 मंग त्या दासीनी त्याले परत दखं अनी त्यानाजोडे ज्या उभा व्हतात त्यासले सांगु लागणी, “हाऊ त्यासनपैकीच एक शे!” 70 पण त्यानी परत नकार. मंग थोडा येळमा जोडे उभा राहनारासनी पेत्रे सांगं, “तु खरच त्यासनपैकीच शे ना, कारण तु गालीली शे.” 71 मंग पेत्र बोलणा, “जर मी खोटं बोली रुहायनु तर, देव माले मारी टाको! असा शपथा वाहीन बोलु लागणा, हाऊ ज्या माणुसबद्दल तुम्हीन बोली राहिनात त्याले मी बळखत नही!” 72 अनी लगेच दुसरीदाव कोंबडा कोकायना. तवय “कोंबडा दोनदाव कोकाई, त्याना पहिले तु माले तीनदाव नाकारशी” असा ज्या शब्द येशुनी पेत्रे सांगेल व्हतात त्या त्याले आठवणात अनी तो रडाले लागना.

15

मंग पहाट व्हताच वडील लोक अनी शास्त्री यासनासंगे मुख्य याजक अनी सर्व यहदी महासभा यासनी निर्णय लिसन, येशुले बांधीन पिलातना स्वाधीन करं. 2 तवय पिलातनी त्याले ईचारं, “तु काय यहदासना राजा शे?” येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “तु महणस तसच.” 3 मुख्य याजकसनी त्यानावर बराच गोषीसना आरोप करा. 4 पिलातनी त्याले परत ईचारं, “तुले काहीच नही बोलानं का? दख, त्या तुनावर कितल्या गोषीसना आरोप करी राहीनात!” 5 तरी येशुनी काहीच उत्तर दिधं नही, यावरीन पिलातले आश्वय वाटनं. 6 प्रत्येक वल्हांडण सणना दिनमा यहदी लोकसनी मागणी करेल एक कैदीले तो त्यासानाकरता सोडी दे, अशी पिलातनी सवय व्हती. 7 तवय रोमी सरकारविरोध व्हयेल बंडेखोरीमा ज्यानी खुन करेल व्हता असा बरब्बा नावना एक माणुस बंडेखोरसंगे कैदखानामा व्हता. 8 मंग लोकसमुदाय पिलातकडे ईसन तुम्हीन तुमना रितप्रमाणे आमनाकरता करा, अस त्याले सांगु लागणात. 9 पिलातनी त्यासले ईचारं, “मी तुमनाकरता यहदासना राजाले सोडानं अशी तुमीन ईच्छा शे का?” 10 मुख्य याजकसले त्याना हेवा वारी राहीता म्हणीन त्याले सोपी देयल व्हतं, हाई पिलातले समजनं व्हतं. 11 पण मुख्य याजकसनी लोकसले चिंगाडीन हाई मागणी कराले लाई की, त्यानापेक्षा आमनाकरता बरब्बाले सोडी या. 12 तवय पिलातनी त्यासले परत ईचारं, “तर मंग ज्याले तुम्हीन यहदासना राजा म्हणतस् त्यानं मी काय कस?” 13 त्या परत वर्डीन बोलणात, “त्याले कूसखांबवर खिया!” 14 पिलातनी त्यासले ईचारं, “का बरं, त्यानी काय गुन्हा करेल शे?” पण त्या आखो वर्डीन बोलणात, “त्याले कूसखांबवर खिया!” 15 तवय लोकसले

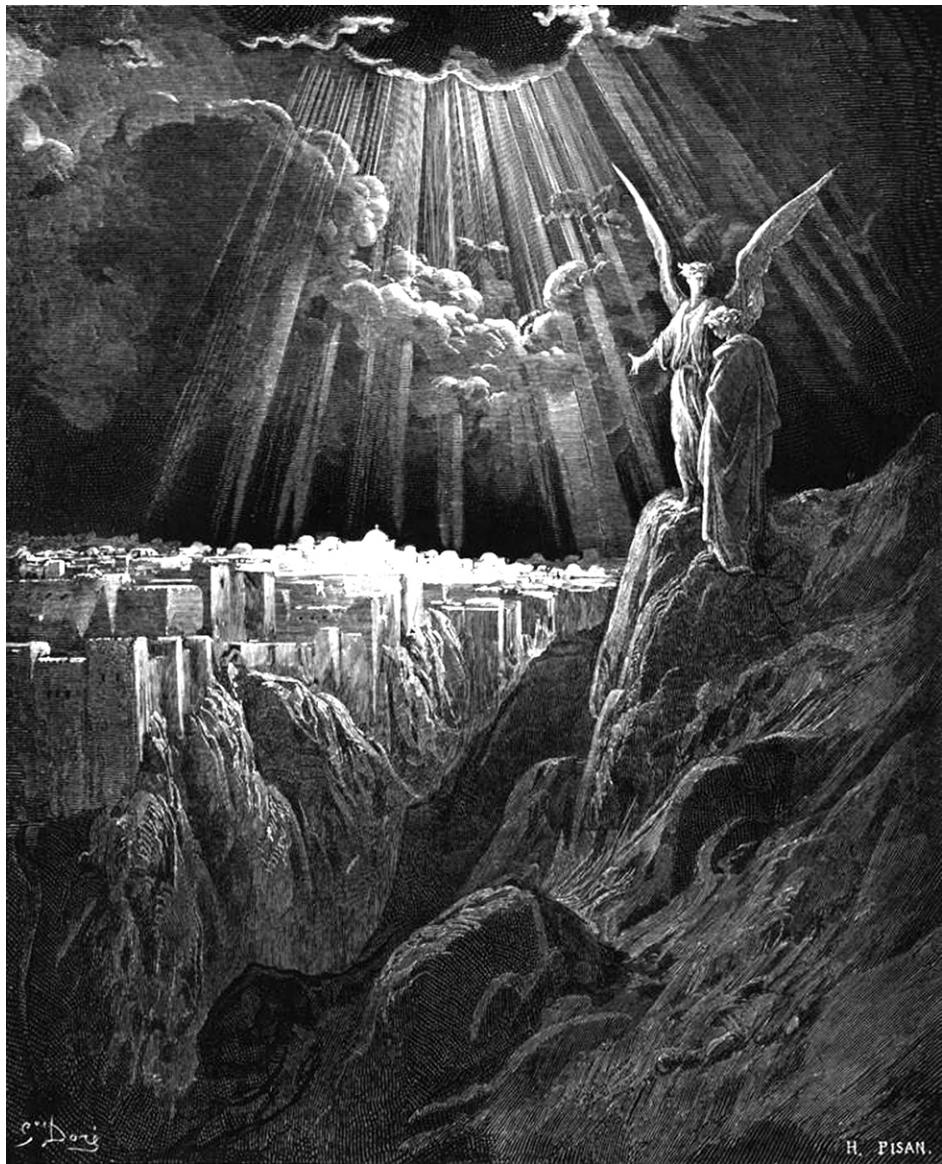
खूश कराकरता पिलातनी बरब्बाले सोडी दिधं अनी येशुले फटका मारीसन कूसखांबवर खियाकरता त्यासानाच आगे लाई दिधं. 16 मंग शिपाई येशुले प्रयतोर्यम्मा म्हणजे राजयापालना घरन आंगनमा लई गयात अनी त्यासनी सर्व रोमी शिपाईसले एकत्र बलायं. 17 नंतर त्यासनी येशुना आंगवर जार्भया कपडा घालात, कटेरी झूटपूना मुकूट बनाडीसन त्याना डोकामा घाला. 18 अनी त्या त्याले वंदन करीसन बोलू लागणात, “हे यहदासना राजा, तुना जयजयकर असो!” 19 त्यासनी त्याना डोकावर वेतना शेमीटीयाई मारं, त्यानावर थुंकनात अनी गुढ्या टेकीन त्याले नमन करं. 20 अशी थटा करावर त्यासनी जाभंया कपडा त्याना आंगवरीन काठीन त्याले त्याना कपडा परत घाली खिदात. मंग कूसखांबवर खियाकरता त्याले बाहेर लई गयात. 21 तवय अलेक्सांद्र अनी रुफ यासना बाप शिपोन कुरेनकर शेतमातीन ईसन त्यासना जोडेतीन जाई राहीता तवय येशुना कूसखांब उचलाकरता त्याले सेनिकसनी जबरदस्ती करी. 22 मंग त्या येशुले गुलग्या म्हणजे “कवटीनी जगा” आठे लयनात. 23 अनी त्याले कडु मसाला मिसालेल द्राक्षरस पेवाले दिधा, पण त्यानी तो मिधा नही. 24 तवय त्यासनी त्याले कूसखांबवर खियं अनी चिढ्या टाकीन त्याना कपडा वाटी लिधात. 25 त्यासनी त्याले कूसखांबवर खियं तवय सकायना नऊ वाजेल व्हतात. 26 त्याना डोकानावर कूसखांबले त्यासनी “यहदासना राजा” असा दोषप्रना लेखा लायेल व्हता. 27 त्यासनी त्यानासो दोन लुटास्सले, एकले उजवीकडे अनी एकले डावीकडे अस कूसखांबवर खियं. 28 “अनी अपराधीसमा त्यानी गणना व्हयनी, हाई शास्वतचन पुर्ण व्हयन.” 29 मंग तठेन ये जा करणरासनी डोका हालाईन त्यानी अशी निदा करी की, “अरे! मंदिर मोडीन तीन दिनमा बांधणारा! 30 स्वतःले वाचाड, कूसखांबवरीन खाल येणे!” 31 असच मुख्य याजक बी शास्त्रीसंगे आपसमा थट्टा करीसन बोलणात, त्यानी दुसरासनं तारण करं अनी त्याले स्वतःलेच वाचाडता येत नही! 32 इत्ताएलसना राजा डिस्त, यानी आते कूसखांबवरीन खाल उतरीन दखाडाव म्हणजे ते दखीन आहीन ईवास धरसु! अनी त्यानासो ज्यासले कूसखांबवर चढायेल व्हतं त्यासनी पण त्यानी निदा करी. 33 दुपारना बारा वाजापाईन ते तीन वाजापावत सर्वा देशवर अंधार पडेल व्हता. 34 दुपारना तीन वाजानात तवय येशु जोरमा आरोळी मारीन बोलना, “एलोई, एलोई, लमा सबकतनी?” म्हणजे “मना देव, मना देव, तु मना त्याग का बरं करा?” 35 तवय ज्या जोडे उभा व्हतात त्यासनपैकी काही जणसनी एकीन सांगं, “दखा, तो एलियाले बलाई राहिना!” 36 तवय एकजणनी पयत जाईसन आंबमा संपंज बुडाईन तो वेत नावना बनसपतीना काठीवर ठिसन त्याले चोखाले दिधा अनी बोलणा, “रुह घा! एलिया याले कूसखांबवरीन खाल उताराले येस का नही हाई दख्ता!” 37 मंग येशुनी मोठी आरोळी मारीन जीव सोडा. 38 तवय मंदिरमधला पडदाना वरपाईन खालपावत फाटीन दोन तुकडा व्हयनात. 39 मंग त्यानी आपला जीव कसा सोडा हाई त्यानाउढे जोडेच उभा राहेल अंधिकारी दखीन बोलना, “खोरेखरंच हाऊ माणुस देवना पोरेया व्हता!” 40 काही बाया दुर्तीन दखी राहित्यात त्यासनामा मरीया मगदलीया, धाकला याकोब अनी योसे यासनी माय मरीया अनी सलोमे ह्या व्हतात. 41 तो गातीलीमा व्हता तवय ह्या त्यानामों चालेत अनी त्यानी सेवा करेत. आखो बर्याच बाया व्हत्यात ज्या त्यानासंगे यस्शलेमले येल व्हत्यात. 42 तवय संध्याकाय व्हयनी, हाऊ तयारीन म्हणजे यहदीसना शब्दाथ दिनना आदला रोज व्हता, 43 म्हणीन अरिमथाई गवाना योसेफनी हिमत करीसन पिलातकडे जाईन येशुनं शरीर मांगं; तो महासभाना एक प्रतिष्ठीत सभासद व्हता अनी स्वतः देवन राज्य येवानी वाट दखी राहीता. 44 तो इतलामा कसा मरना यानं पिलातले नवल वाटनं; अनी त्यानी सुबेदारले बलाईन ईचारं, “तो मरी जायेल शे का?”

45 सुबेदारकडतीन खात्री करी लेवानंतर त्यानी योसेफले प्रेत दिघं। 46 त्यानी तागाना कपडा ईकत आणत अनी त्याले खाल उतारीसन त्या कपडामा गुंडावँ; मंग त्याना शरिरले खडकमा बनाडेल कबरमा ठेवं अनी कबरना तोंडवर भली मोठी धोड लाई दिथी। 47 त्यान शरीर कोठे ठेयल शे हाई मरीया मगदालीया, योसेनी माय मरीया यासनी दखं।

16 शब्बाथ दिन सरानंतर मगदालीया मरीया, याकोबनी माय मरीया अनी सलोमे यासनी येशुना शरिरले लावाकरता सुगंधी द्रव्ये ईकत लिधात;

2 अनी रविवारना दिन सकायले सुर्य उगाना येळले कबरजोडे गयात। 3 “कबरना तोंडवरली धोड आपलाकरता कोण लोटी?” अस त्या एकमेकसले सांगी राहित्यात। 4 पण तठे जावानंतर त्यासनी दखं की, ती भलती मोठी धोड कबरना दारना एकबाजुले लोटेल शे; 5 मंग कबरमा जावानंतर धबवा शुभ्र कपडा घालेल एक तस्णाले प्रह्णजे स्वर्गदूतले उजवा बाजुले बशेल दर्खीसन त्या घाबरन्यात। 6 तो त्यासले बोलना, “घाबरू नका, कृसखांबर खियेल नासरेथ गवाना येशुना शोध तुम्हीन करी राहिनात; तो आठे नही, तो उठेल शे; त्याले ठेयल व्हतं ती हाई जागा दखा। 7 आते तुम्हीन जा, त्याना शिष्यसले अनी पेत्रले सांगा की, तुमना पहिलेच तो गालीलमा जाई राहीना; त्यानी तुमले सांगेल प्रमाणे तो तुमले तठे दखाई।” 8 मंग त्यासना थरकाप व्हयना अनी कावर्‌या बावर्‌या व्हईसन त्या कबरपाईन पलण्यात; त्यासनी कोणलेच काही सांगं नहीं; कारण त्या दुःखीं अनी घाबरी जायेल व्हत्यात। 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)

रविवारना पहाटले येशु जिवत व्हवानंतर, ज्या मरीया मगदालीया मातीन त्यानी सात दुष्ट आत्मा काढेल व्हतात तिले तो पहिले दखायना। 10 पहिले येशुसांगे ज्या लोके व्हतात, त्यानाकरता ज्या शोक करी राहीतात अनी रडी राहीतात त्यासले जाईसन तिनी हाई बातमी सांगी। 11 आते येशु जिवत शे अनी तिले तो दखायना, जवय हाई त्यासनी ऐके तवय त्यासनी तिनावर ईच्वास ठेवा नही। 12 त्यानंतर त्यामाधला दोनजण बाहेर गाव जाई राहीतात त्यासले येशु दुसरा स्पमा दखायना। 13 त्यासनी जाईन बाकीनासले सांग पण त्यासनी त्यासनावर ईच्वास ठेया नही। 14 नंतर अकरा शिष्य जेवाले बशेल व्हतात। त्यासले पण येशु दखायना अनी त्यानी त्यासना अईच्वास अनी कठीण मन यामुये त्यासले दटाढ कारण ज्यासनी त्याले जिवत व्हयेल दखेल व्हतं, त्यासनावर त्यासनी ईच्वास ठेया नही म्हणीन। 15 त्यानी त्यासले सांग की, “सर्व जगमा जाईसन सर्वी लोकस्ते शुभवर्तीमानना प्रचार करा। 16 जो ईच्वास धरी अनी बापिस्मा ली त्यानं तारण व्हईं, जो ईच्वास धराव नही त्याना न्याय व्हईं अनी तो दोषी ठराई जाई। 17 अनी ज्या ईच्वास धरतीन त्यासनामा ह्वा चिन्ह दखाईतीन; त्या मना नावतीन दुष्ट आत्मा काढतीन; नव्या नव्या भाषा बोलतीन; 18 जर त्या साप उचलतीन अनी विष पितीन तरी त्यासले काहीच व्हवाव नही; त्यासनी आजारीसवर हात ठेवात म्हणजे त्या बरा व्हतीन।” 19 मंग प्रभु येशु त्यासनासांगे बोलनं व्हवानंतर तो स्वर्गमा उचलाई गया अनी देवना उजवी बाजुले बसना। 20 मंग त्यासनी जाईन सर्वी कडे प्रचार करा, प्रभु त्यासनासांगे कामकरी राहीता अनी ज्या चमत्कार व्हई राहीतात, त्यावरतीन शिष्यसनी सांगेल वचन सत्य शे अनी प्रभु त्यासनासांगे शे यानी खात्री पटी राहीती। आमेन।

The New Jerusalem

"I saw the holy city, New Jerusalem, coming down out of heaven from God, prepared like a bride adorned for her husband. I heard a loud voice out of heaven saying, 'Behold, God's dwelling is with people, and he will dwell with them, and they will be his people, and God himself will be with them as their God.'"

Revelation 21:2-3

Reader's Guide

अहिराणी at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Glossary

अहिराणी at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Ahirani---Gospels/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luke 8:31
Romans 10:7
Revelation 9:1
Revelation 9:2
Revelation 9:11
Revelation 11:7
Revelation 17:8
Revelation 20:1
Revelation 20:3

Acts 3:21
Acts 15:18
Romans 1:25
Romans 9:5
Romans 11:36
Romans 12:2
Romans 16:27
1 Corinthians 1:20
1 Corinthians 2:6
1 Corinthians 2:7
1 Corinthians 2:8
1 Corinthians 3:18
1 Corinthians 8:13
1 Corinthians 10:11
2 Corinthians 4:4
2 Corinthians 9:9
2 Corinthians 11:31
Galatians 1:4
Galatians 1:5
Ephesians 1:21
Ephesians 2:2
Ephesians 2:7
Ephesians 3:9
Ephesians 3:11
Ephesians 3:21
Ephesians 6:12
Philippians 4:20
Colossians 1:26
1 Timothy 1:17
1 Timothy 6:17
2 Timothy 4:10
2 Timothy 4:18
Titus 2:12
Hebrews 1:2
Hebrews 1:8
Hebrews 5:6
Hebrews 6:5
Hebrews 6:20
Hebrews 7:17
Hebrews 7:21
Hebrews 7:24
Hebrews 7:28
Hebrews 9:26
Hebrews 11:3
Hebrews 13:8
Hebrews 13:21
1 Peter 1:23

1 Peter 1:25
1 Peter 4:11
1 Peter 5:11
2 Peter 3:18
1 John 2:17
2 John 1:2
Jude 1:13
Jude 1:25
Revelation 1:6
Revelation 1:18
Revelation 4:9
Revelation 4:10
Revelation 5:13
Revelation 7:12
Revelation 10:6
Revelation 11:15
Revelation 14:11
Revelation 15:7
Revelation 19:3
Revelation 20:10
Revelation 22:5

aïdos

Romans 1:20
Jude 1:6

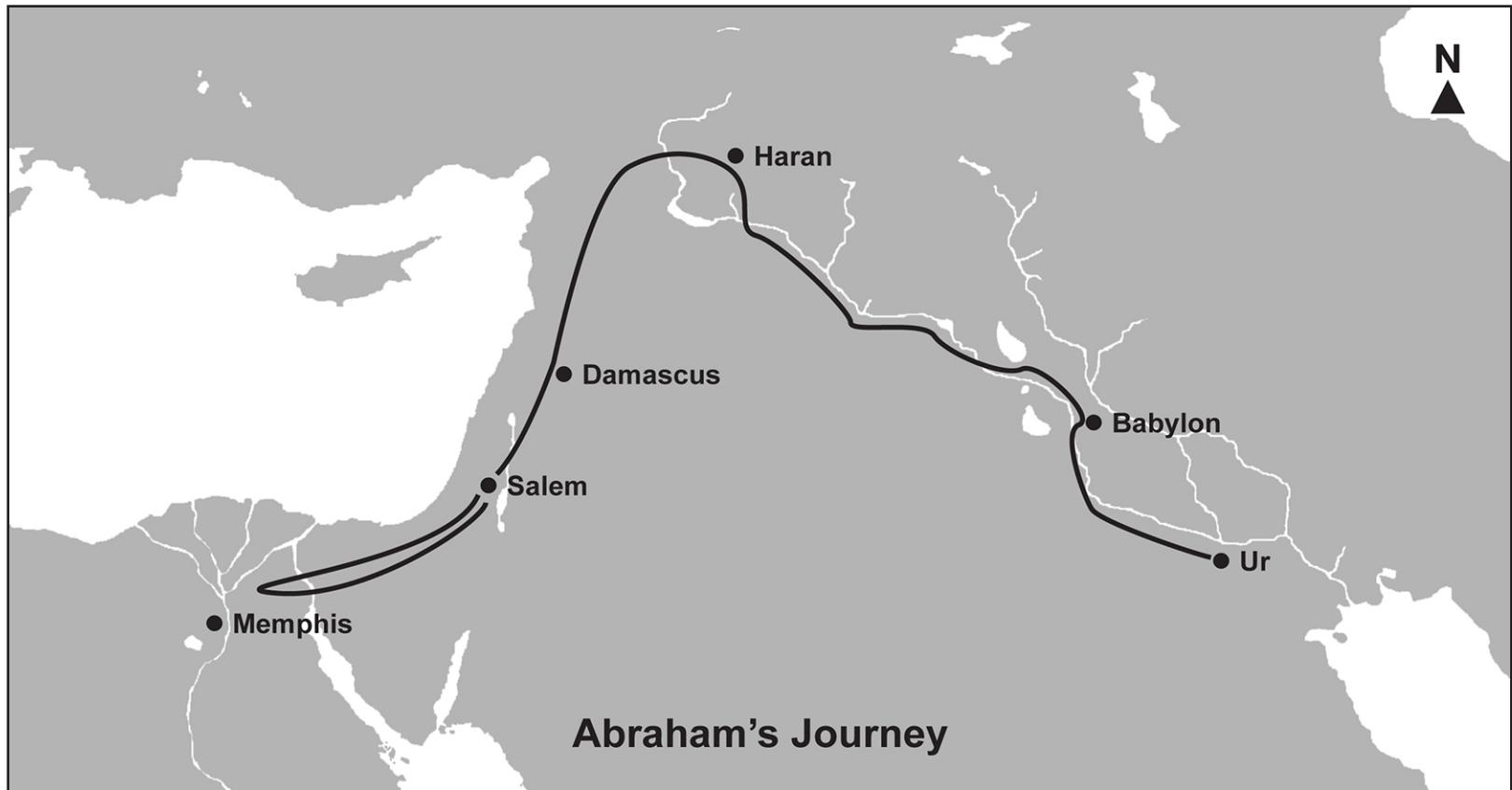
aiōn

матъ 12:32
матъ 13:22
матъ 13:39
матъ 13:40
матъ 13:49
матъ 21:19
матъ 24:3
матъ 28:20
マーク 3:29
マーク 4:19
マーク 10:30
マーク 11:14
Luke 1:33
Luke 1:55
Luke 1:70
Luke 16:8
Luke 18:30
Luke 20:34
Luke 20:35
John 4:14
John 6:51
John 6:58
John 8:35
John 8:51
John 8:52
John 9:32
John 10:28
John 11:26
John 12:34
John 13:8
John 14:16

aiōnios

матъ 18:8
матъ 19:16
матъ 19:29
матъ 25:41
матъ 25:46
マーク 3:29
マーク 10:17
マーク 10:30
Luke 10:25
Luke 16:9
Luke 18:18
Luke 18:30
John 3:15
John 3:16
John 3:36
John 4:14
John 4:36
John 5:24
John 5:39
John 6:27
John 6:40
John 6:47
John 6:54
John 6:68

John 10:28	मार्क 9:45	Psalms 116:3
John 12:25	मार्क 9:47	Psalms 139:8
John 12:50	Luke 12:5	Psalms 141:7
John 17:2	James 3:6	Proverbs 1:12
John 17:3		Proverbs 5:5
Acts 13:46		Proverbs 7:27
Acts 13:48	मत्य 11:23	Proverbs 9:18
Romans 2:7	मत्य 16:18	Proverbs 15:11
Romans 5:21	Luke 10:15	Proverbs 15:24
Romans 6:22	Luke 16:23	Proverbs 23:14
Romans 6:23	Acts 2:27	Proverbs 27:20
Romans 16:25	Acts 2:31	Proverbs 30:16
Romans 16:26	1 Corinthians 15:55	Ecclesiastes 9:10
2 Corinthians 4:17	Revelation 1:18	Song of Solomon 8:6
2 Corinthians 4:18	Revelation 6:8	Isaiah 5:14
2 Corinthians 5:1	Revelation 20:13	Isaiah 7:11
Galatians 6:8	Revelation 20:14	Isaiah 14:9
2 Thessalonians 1:9		Isaiah 14:11
2 Thessalonians 2:16		Isaiah 14:15
1 Timothy 1:16	Revelation 19:20	Isaiah 28:15
1 Timothy 6:12	Revelation 20:10	Isaiah 28:18
1 Timothy 6:16	Revelation 20:14	Isaiah 38:10
2 Timothy 1:9	Revelation 20:15	Isaiah 38:18
2 Timothy 2:10	Revelation 21:8	Isaiah 57:9
Titus 1:2		Ezekiel 31:15
Titus 3:7		Ezekiel 31:16
Philemon 1:15		Ezekiel 31:17
Hebrews 5:9	Genesis 37:35	Ezekiel 32:21
Hebrews 6:2	Genesis 42:38	Ezekiel 32:27
Hebrews 9:12	Genesis 44:29	Hosea 13:14
Hebrews 9:14	Genesis 44:31	Amos 9:2
Hebrews 9:15	Numbers 16:30	Jonah 2:2
Hebrews 13:20	Numbers 16:33	Habakkuk 2:5
1 Peter 5:10	Deuteronomy 32:22	
2 Peter 1:11	1 Samuel 2:6	
1 John 1:2	2 Samuel 22:6	
1 John 2:25	1 Kings 2:6	
1 John 3:15	1 Kings 2:9	
1 John 5:11	Job 7:9	
1 John 5:13	Job 11:8	
1 John 5:20	Job 14:13	
Jude 1:7	Job 17:13	
Jude 1:21	Job 17:16	
Revelation 14:6	Job 21:13	
	Job 24:19	
eleēsē	Job 26:6	
Romans 11:32		
Geenna		
मत्य 5:22	Psalms 6:5	
मत्य 5:29	Psalms 9:17	
मत्य 5:30	Psalms 16:10	
मत्य 10:28	Psalms 18:5	
मत्य 18:9	Psalms 30:3	
मत्य 23:15	Psalms 31:17	
मत्य 23:33	Psalms 49:14	
मार्क 9:43	Psalms 49:15	
	Psalms 55:15	
	Psalms 86:13	
	Psalms 88:3	
	Psalms 89:48	

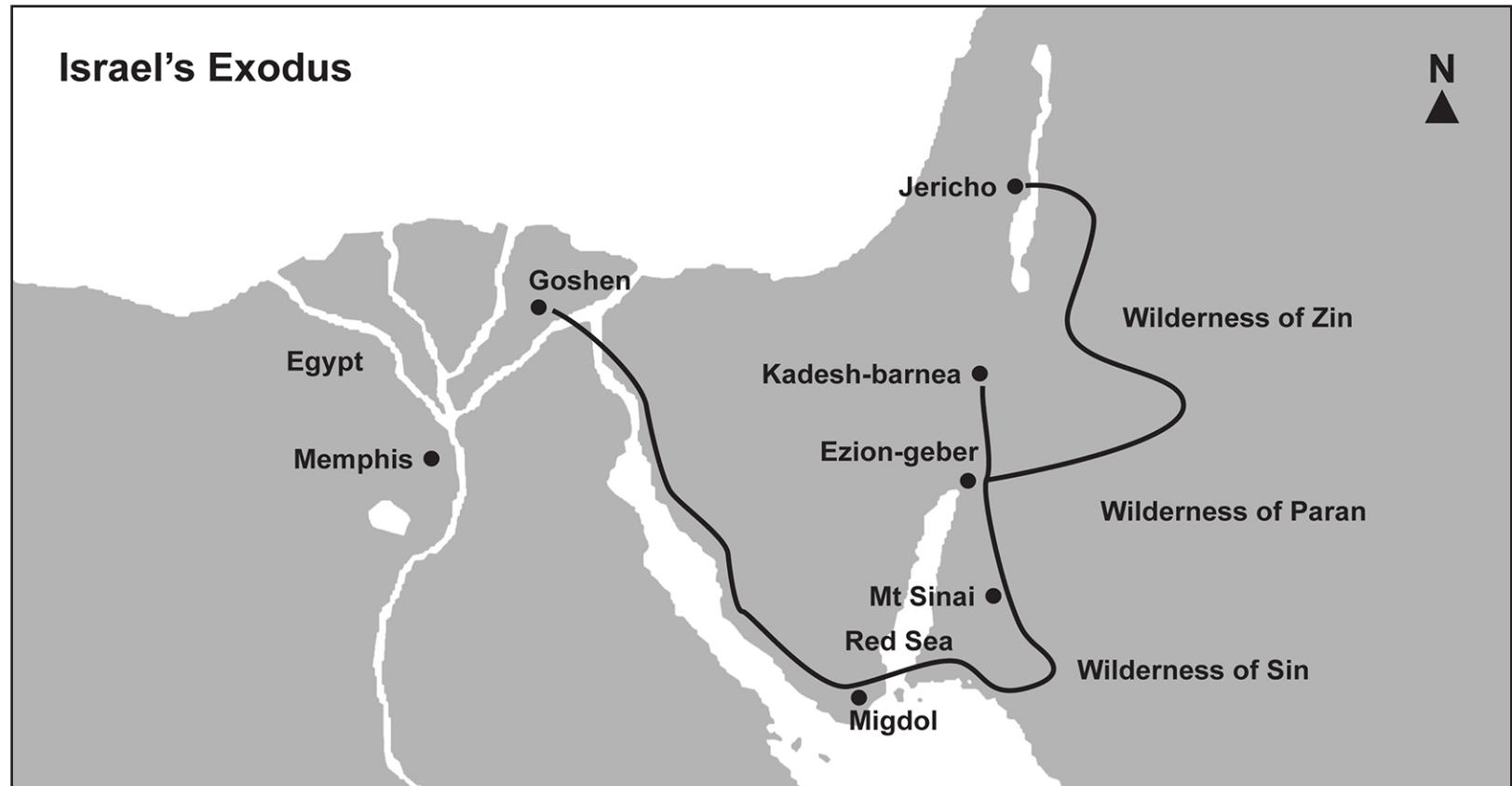

"By faith, Abraham, when he was called, obeyed to go out to the place which he was to receive for an inheritance. He went out, not knowing where he went"

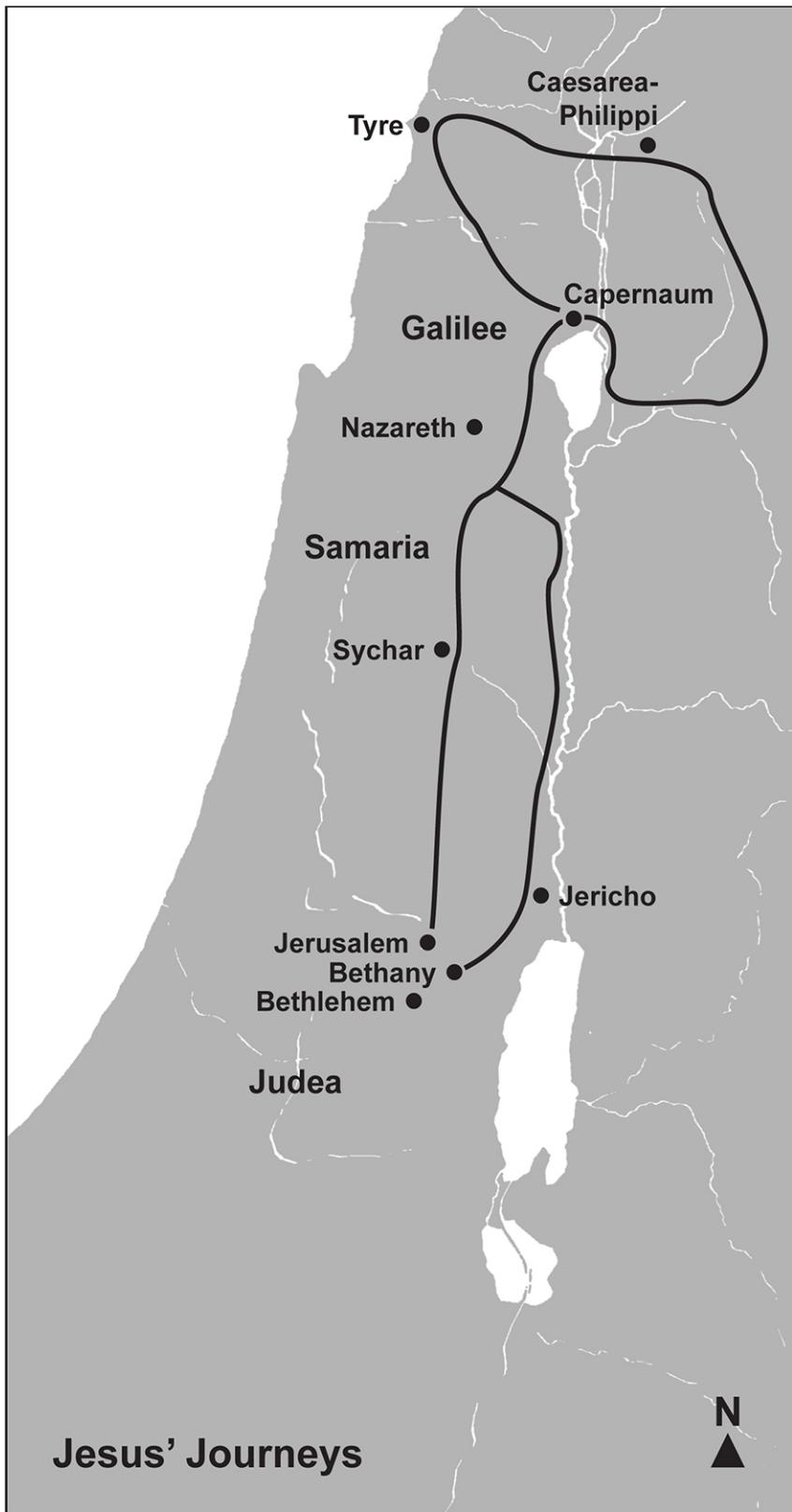
Hebrews 11:8

Israel's Exodus

N

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

काण मनुष्यना गोया ए सेवा कर्ती लेवाले नही तर सेवा कराले अर्ही लोकस्ता पापन मेल म्हणीन आपला जीव देवाते थेल गे. - मार्क 10:45

"Paul, a servant of Jesus Christ, called to be an apostle, set apart for the Good News of God"

Romans 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire Revelation 20:2 Abyss		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast						
		False Prophet						
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

Destiny

अहिराणी at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament *Hadēs*, 2) Geenna, 3) Tartaroō, 4) Abyssos, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

यामुये तुम्हीन जाईसन सर्वा राष्ट्रमाधता लोकसले शिष्य करा; त्यासले पिता, पुत्र अनं पवित्र आत्माना नावतीन बासिस्मा घा, - मत्य 28:19